12 - 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019 · ΤΕΥΧΟΣ 714 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

No 1 FREE PRESS ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (στοιχεία Focus Bari 2019)

"Crazy busy—you?"

Μόνικα, σε άκουσα στην τηλεόραση

Του Γιάννη Νένε

Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος

15 πράγματα που πρέπει να ξέρεις

Της Φιλίππας Δημητριάδη

Όλα νέα!

Μάθαμε τα πάντα για το πολύ καυτό γαστρονομικό προφίλ της σεζόν που ξεκινάει

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

AnimaSyros

Τι μας είπε ο πρόεδρός του, Βασίλης Καραμητσάνης

Της Έρρικας Ρούσσου

ART ATHINA 2019

Μιλήσαμε με την καλλιτεχνική διευθύντρια του θεσμού, Σταματία Δημητρακοπούλου

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

2
Χρόνια
Εγγύηση

www.mistore-greece.gr
@mistoregreece

Εμπορικό Κέντρο Golden Hall
Λ. Κηφισίας 37Α, 151 23 Μαρούσι

Διάθεση και Υποστήριξη
Info Quest
TECHNOLOGIES

Η ATHENS VOICE πάντα στην κορυφή

Για μία ακόμα χρονιά η ATHENS VOICE κατακτά την προτίμηση των αναγνωστών

No 1 FREE PRESS της Ελλάδας

Και αυτή τη χρονιά η ATHENS VOICE είναι πανελλαδικά η μεγαλύτερη εφημερίδα της κατηγορίας της με **αύξηση αναγνωστών** σε σχέση με την προηγούμενη μέτρηση

ATHENS VOICE
132,4
χιλιάδες αναγνώστες

LIFO
116
χιλιάδες αναγνώστες

ATHENS voice

ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Στον Νομό Αττικής, εκεί δηλαδή που κυρίως κυκλοφορεί, η ATHENS VOICE είναι μέσα στις 5 μεγαλύτερες εφημερίδες της Ελλάδας

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Κυριακή	274 χιλ.
ΒΗΜΑ	191,5
ΘΕΜΑ	179,5
Real	155,1
ATHENS VOICE	**115,5**

EDITO

Του **Φώτη Γεωργελέ**

Όσοι προσπαθούν να πουν κάτι για τη μικρή Γκρέτα, νιώθουν μια έντονη αμηχανία. Για ποιο πράγμα ακριβώς να μιλήσουν; Για το υπαρκτό πρόβλημα που επισημαίνει η Γκρέτα ή για τις λύσεις που προτείνει η ίδια; Έτσι κι αλλιώς ό,τι πεις θα στραφεί εναντίον σου. Το «φαινόμενο Γκρέτα» είναι το απόλυτο προπαγανδιστικό όπλο: Γυναίκα, Παιδί, Άσπι, η αστυνομία της πολιτικής ορθότητας καραδοκεί. Κι όμως, το ζήτημα της μόλυνσης του περιβάλλοντος και της κλιματικής αλλαγής είναι υπερεπείγον. Τα σήματα κινδύνου καλώς χτυπούν προειδοποιητικά. Δεν είναι σωστό πως όλες οι θεωρίες καταστροφής που κατά καιρούς απειλούν την ανθρωπότητα στη συνέχεια διαψεύδονται και αποδεικνύονται υπερβολικές. Ακριβώς επειδή χτυπάνε τα καμπανάκια συναγερμού, ακριβώς επειδή η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει τον κίνδυνο (πυρηνικά, μόλυνση, υπερπληθυσμό, aids) και διορθώνει πορεία, οι δυσοίωνες προβλέψεις τελικά δεν επαληθεύονται.

Δεν βρίσκεται το λάθος στην επισήμανση των προβλημάτων. Το λάθος βρίσκεται συνήθως στη λύση τους. Σ' αυτά τα αφελή, κάποτε επικίνδυνα και αντιεπιστημονικά, που προτείνει κάθε Γκρέτα. Αυτό όμως δεν είναι το μεγάλο πρόβλημα της φάσης που διανύουμε; Σε ταραγμένους, μεταβατικούς καιρούς, εμφανίζονται οι Προφήτες που θα σώσουν τον κόσμο. Συνήθως υποσχόμενοι μια σωτηρία βγαλμένη από το παρελθόν. Δεν θα ταξιδεύουμε με αεροπλάνο, δεν θα τρώμε πρωτεΐνες. Θα κλείσουμε τα σύνορά μας. Θα ξανακάνουμε την Αμερική μεγάλη. Θα ξαναδώσουμε το κύρος της στη Βρετανική Αυτοκρατορία. Θα επιστρέψουμε στην εύκολη ζωή της κατανάλωσης με δανεικά, υποσχόταν σε μας το «αντιμνημονιακό μέτωπο». Πώς; Απλώς θα το απαιτήσουμε. Γιατί θα το καταφέρουμε; Γιατί είμαστε οι «καλοί».
Όταν φτάνει το πλήρωμα του χρόνου και οι ψευδοπροφήτες πρέπει να υλοποιήσουν τις υποσχέσεις τους, το αποτέλεσμα, όπως τώρα ξέρουμε, συνήθως είναι καταστροφικό.

Η ταχύτητα που αλλάζει ο κόσμος μας είναι ιλιγγιώδης. Πριν μερικές δεκαετίες συζητούσαμε για το «Τρίτο κύμα» και τώρα ζούμε την Τέταρτη βιομηχανική επανάσταση. Βρισκόμαστε ακριβώς στη μέση της μετάβασης και οι αλλαγές στη ζωή μας είναι ραγδαίες και ισοπεδωτικές. Η δύναμη φεύγει από την Ευρώπη και πηγαίνει προς την Ανατολή. Τα παλιά επαγγέλματα αντικαθιστώνται από τους υπολογιστές. Όπως κάθε προηγούμενη αλλαγή έχει δείξει, η κατάσταση θα ισορροπήσει και ο κόσμος θα συνεχίσει σε ένα νέο επίπεδο, νέα επαγγέλματα, καινούργιες δραστηριότητες θα εμφανιστούν.
Σωστό είναι αυτό, όμως η ζωή μας δεν είναι κοινωνιολογική παρατήρηση. Όπως έλεγαν τα Κίτρινα Γιλέκα, εσείς μιλάτε για «τέλος εποχής» και εμείς λέμε για το τέλος του μήνα που δεν έχουμε να πληρώσουμε τους λογαριασμούς. Καθώς η μεσαία τάξη της Δύσης χάνει με ταχύτητα ένα επίπεδο ζωής που θεωρούσε δεδομένο, αντιδράει σπασμωδικά, γίνεται εύκολο θύμα κάθε δημαγωγού που θα πουλήσει εύκολες λύσεις, καθησυχαστικές, για επιστροφή σε ένα ανέφελο παρελθόν. Και φυσικά, πάντα, κι έναν «εχθρό» για να μισήσουμε. Την Ευρώπη, τους μετανάστες, τους «πλούσιους». Γιατί ο λαϊκισμός είναι πειστικός. Γιατί διεκτραγωδεί με πάθος τα προβλήματα. Όσο περισσότερο πάθος και οργή, τόσο πιο «δικός» μας φαίνεται. Αν έχεις προσέξει, όλοι αυτοί οι κατά καιρούς «φίλοι του λαού» πάντα μιλάνε για τα προβλήματα. Μήπως όταν χρεοκοπήσαμε δεν κόπηκαν οι συντάξεις; Δεν μειώθηκαν οι μισθοί; Δεν αυξήθηκε η ανεργία; Δεν χάσαμε το 1/4 του ΑΕΠ της χώρας; Αλήθεια δεν ήταν όλα αυτά που φώναζαν στις πλατείες και στις τηλεοράσεις; Αυτό που δεν έλεγαν, ήταν τι θα κάνουν αυτοί γι' αυτό. Ποιες ήταν οι λύσεις που αυτοί προτείνουν. Επισημάνσεις κάνουμε κι εμείς οι δημοσιογράφοι. Οι πολιτικοί έχουν άλλη δουλειά, πρέπει να βρουν τις λύσεις. Ο λαϊκισμός δεν έχει λύσεις αλλά εξιλαστήρια θύματα. Είναι «καλοί» γιατί οι άλλοι είναι «κακοί». Είναι στο «πλευρό του λαού» γιατί οι άλλοι είναι «προδότες» και «πουλημένοι». Απλά πράγματα.

Ο σκηνοθέτης που ηρωποιεί την οδυνηρή αποτυχία του 2015, ονομάζει την Ευρώπη «Αυτοκρατορία». Γιατί; Γιατί στα νιάτα του είχε διαβάσει Νέγκρι. Ούτε του περνάει από το μυαλό πόσο κοντά βρίσκεται έτσι στον Μπόρις Τζόνσον και τον Φάραντζ, που θέλουν να κάνουν πάλι τη Βρετανία την αυτοκρατορία του παρελθόντος. Κατηγορώντας τους πολωνούς μετανάστες και, φυσικά, το «διευθυντήριο των Βρυξελλών». Εντωμεταξύ, όχι η Βρετανία μόνη της, ολόκληρη η Ευρώπη, χάνει χρόνο με τον χρόνο έδαφος. Μειώνεται ο ρόλος της, βρίσκεται σε άμυνα. Κάποτε αντιπροσώπευε το 70% του παγκόσμιου εμπορίου. Στα μέσα του προηγούμενου αιώνα είχε πέσει κάτω από 50%. Σήμερα βρίσκεται στο 16%. Σε μια δεκαετία θα είναι στο 8%. Η Ευρώπη πια δεν μένει πίσω μόνο απέναντι στα μεγάλα κράτη-ηπείρους όπως η Κίνα, η Ινδία, οι ΗΠΑ, αλλά και απέναντι στα μεσαία ανερχόμενα κράτη όπως η Νιγηρία, το Μεξικό, η Ινδονησία, αύριο η Τουρκία, τα οποία πηγαίνουν ολοταχώς στα 200 εκ. πληθυσμό.

Σαν να υπάρχει μια συνολική τύφλωση, οι άνθρωποι της ηπείρου μας αντί να συνειδητοποιήσουν το πρόβλημα και να προσπαθήσουν να αντιδράσουν, κρύβουν το κεφάλι τους στο παρελθόν, ξαναπαίζουν σε επανάληψη τις προηγούμενες δεκαετίες. Επαναλαμβανόμενα, αυτοκαταστροφικά. Στη Γαλλία, τα Κίτρινα Γιλέκα σπάνε κάθε Σάββατο τελετουργικά τη Λεωφόρο των Ηλυσίων Πεδίων, καταστρέφοντας τον τουρισμό. Στην Ελλάδα, στη δεύτερη δεκαετία του 21ου αιώνα, έγιναν της μόδας αποτυχημένες κοσμοθεωρίες που τελείωσαν το 1989 με την πτώση του τείχους του Βερολίνου ή το 1945 σε ένα δικαστήριο της Νυρεμβέργης. Στην Αγγλία, κλόουν πολιτικοί υπόσχονται μεγαλεία διά της μεθόδου της αυτοκτονίας. Και μετά εμείς ντρεπόμαστε για το δικό μας δημοψήφισμα του 2015...
Διαβάζω έναν έλληνα καθηγητή, κάποτε κήρυκα του εκσυγχρονισμού, καταγγέλλει το «χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο». Διαβάζω έναν Γάλλο, υποτίθεται πολύ προοδευτικό συγγραφέα, σε ένα βιβλίο 300 σελίδων καταλήγει στις προτάσεις του για την Ευρώπη: φόροι και δημοψηφίσματα. Αυτό έλειπε από την Ευρώπη. Καθηλωμένες στον προηγούμενο αιώνα, οι δήθεν «προοδευτικές» φωνές της ηπείρου μας αντιμετωπίζουν την Ευρώπη λες και βρίσκονται ακόμα στα σέβεντις. Από όλα όσα γίνονται και λέγονται αυτά τα χρόνια στις χώρες μας, στην Ελλάδα, την Αγγλία, τη Γαλλία, την Ιταλία, από όλα όσα λέγονται και γράφονται, πιο χρήσιμη θα ήταν μια γραμμή κώδικας για ένα ευρωπαϊκό smart phone. Και προοδευτική πολιτική θα ήταν η εξασφάλιση των συνθηκών για τη δημιουργία αυτού του κώδικα. Ίσως αυτό όμως είναι το αναπόφευκτο σημάδι της παρακμής. Μια ολόκληρη ήπειρος, όχι μόνο να μη συσπειρώνεται στην αντιμετώπιση των κινδύνων του μέλλοντος, αλλά να μην αντιλαμβάνεται καν την κατάστασή της, να ονειρεύεται τα περασμένα μεγαλεία.
Στους μεταβατικούς καιρούς, μέχρι τα καινοτόμα μυαλά να δώσουν τις λύσεις και να σπρώξουν τον κόσμο μπροστά, κυριαρχούν οι ψευδοπροφήτες. Κάποιοι επιλέγουν να ακούσουν τους πρώτους και κάποιοι τους δεύτερους. Δεν ξέρουμε ακόμα πώς θα εξελιχθεί αυτό το έργο. A

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Helmut Middendorf.** Γεννήθηκε το 1953 στο Dinklage της Γερμανίας, ζει και εργάζεται στο Βερολίνο και στην Αθήνα. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Βερολίνου, τάξη του K.H. Hodicke, και ήταν ιδρυτικό μέλος της Galerie am Moritzplatz (1977), μια γκαλερί καλλιτεχνών στο Κρόιτσμπεργκ οι ζωγράφοι της οποίας αποτελούσαν την ομάδα των Νέων Άγριων «New Fauves». Δίδαξε ως καθηγητής πειραματικού κινηματογράφου στη Σχολή Καλών Τεχνών του Βερολίνου (1979). Πήρε την υποτροφία DAAD για τη Νέα Υόρκη (1981). Έχει συμμετάσχει σε αναρίθμητες ατομικές και συλλογικές εκθέσεις σε γκαλερί, μουσεία και κέντρα Σύγχρονης Τέχνης σε όλο τον κόσμο και έργα του φιλοξενούνται σε περισσότερες από 30 συλλογές μουσείων. Στην Ελλάδα αντιπροσωπεύεται από την Γκαλερί «Ελένη Κορωναίου» (με το έργο του εξωφύλλου θα συμμετάσχει στην Art Athina 2019).

INDITEX

Κάρτες Alpha Bank

Τώρα η φθινοπωρινή σας ανανέωση μπορεί να γίνει το κλειδί των διακοπών σας!

Χαρίστε μοναδικό στιλ στο φθινοπωρινό σας ντύσιμο στα καταστήματα του Ομίλου Inditex με την κάρτα **Affinity Mastercard**®! Κερδίστε 2,5% Affinity euros σε όλες τις αγορές σας και μπείτε αυτόματα στην κλήρωση για να είστε ένας από τους **5 τυχερούς** που θα απολαύσουν ένα αναζωογονητικό τριήμερο ευεξίας για δύο άτομα στο μαγευτικό **Elatos Resort & Health Club**!

Η ενέργεια ισχύει για αγορές από 1.9.2019 έως 30.9.2019.

Affinity Card

Όροι και προϋποθέσεις στο:
www.alpha.gr/cards

ZARA PULL&BEAR Bershka OYSHO
stradivarius Massimo Dutti ZARA HOME

ALPHA BANK

www.alpha.gr
210 326 0000

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

«Γιαννάκη! Μη μου χαλάς τα δεδομένα!»

(Εκνευρισμένη μαμά προς τον πιτσιρίκο γιο της, πλαζ Γλυφάδας, Αύγουστος)

Παππούς σε ξαπλώστρα, βλέπει δίπλα του τον υπεύθυνο της πλαζ, αλλά δεν βλέπει και πολύ καλά...
Παππούς: *Κοπελιά, να σας πω.*
Νεαρός: *Πείτε μου, πείτε μου.*

(Σε παραλία της Μεσαπνίας, Αύγουστος)

«Δεν είμαι για σχολεία
Δεν είμαι για θρανία
Εμένα μ' έφτιαξε ο θεός
Για την τυροκομία»

(Γραμμένο στο πίσω μέρος σε φορτηγάκι διανομής τυροκομικών. Λέσβος, Αύγουστος)

Αρχές καλοκαιριού.
Δύο κύριοι γύρω στα 40 συνομιλούν μέσα στο ασανσέρ:
-Τι θα κάνεις το ΣουΚου;
-Άσε, έχω μπλέξει, έχω συνεργείο καθαρισμού για την πισίνα. Αλλά τι να κάνουμε, αυτά έχουν οι πισίνες...
-Εμ, φίλε, άργησες. Εγώ καθάρισα κι εδώ και στο εξοχικό.

(Παρασκευή απόγευμα, κέντρο Αθήνας)

-Τι γίνεται με τους σεισμούς τελευταία; Δεν τους προλαβαίνουμε.
-Όσο γίνονται γεωτρήσεις για πετρέλαιο, θα έχουμε σεισμούς. Θυμηθείτε με.

(Μεγάλη παρέα συζητάει σε τραπέζι στο Athénée, Βουκουρεστίου. Αύγουστος στην Αθήνα)

Τέλος διακοπών σε παραλία νησιού. Παρέα 3-4 νεαροί, κάπως πεσμένοι ψυχολογικά.

-Α, ρε φίλε, πίσω στην Αθήνα. Τέλος το καλοκαίρι, τέλος οι διακοπές...
-Τελείωσε και το ψωμί του τοστ...

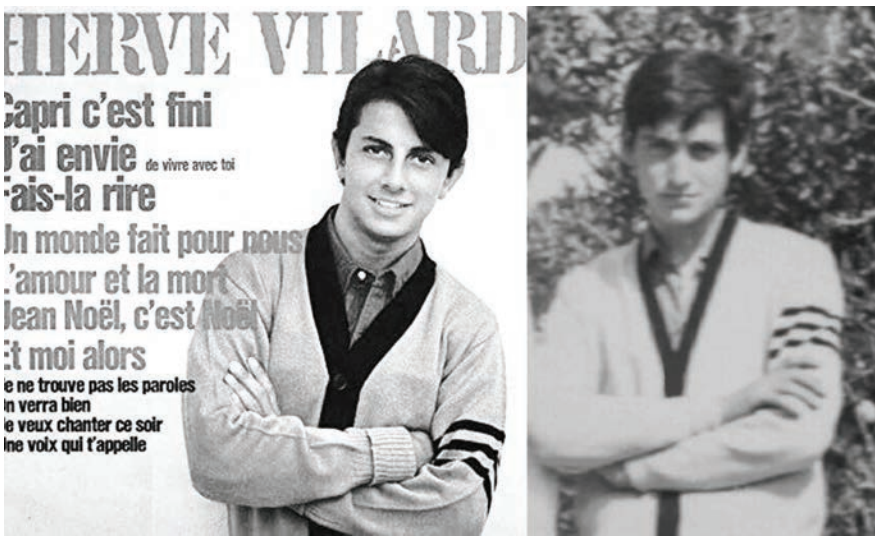
(Γαύδος, αρχές Σεπτεμβρίου)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

ATHENS VOICE RADIO 102.5

24 ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Η ΖΑΚΕΤΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑ

Ο ζωγράφος και σκηνογράφος Ντίνος Πετράτος και η ζακέτα του Hervé Vilard

Δεκαετία του '60. Εκτός από τον Adamo αγαπώ πολύ και το Hervé Vilard, μεγάλο ποπ είδωλο της εποχής με επιτυχίες όπως το Capri c'est fini. Σε μένα, εκτός από το τραγούδι, μου αρέσει πολύ και η ζακέτα του. Στην Πάτρα, που ζούσα τότε, καμιά ελπίδα να βρω τη ζακέτα του Ερβέ. Έτσι καταλήγω στη μεγαλοψυχία της αδερφής μου. «Ελένη μου, δεν έχεις μια φίλη που ο πατέρας της έχει βιοτεχνία πλεκτών;» καθώς της δείχνω το εξώφυλλο του Ερβέ Βιλάρ. Δεν χρειάστηκε να την παρακαλέσω. Κι έτσι η αδερφή μου η Ελένη με το εξώφυλλο του δίσκου στο χέρι πάει σε μια φίλη της που ο πατέρας της είχε βιοτεχνία πλεκτών και φτιάχνουν ΜΟΝΟ ΜΙΑ ζακέτα για να τη φοράω εγώ μ' αυτό το στριμμένο αντιπαθητικό ύφος στη φωτογραφία. Η Ελένη ακόμα και τώρα με φροντίζει, έρχεται και με βλέπει, τυλιγμένη στις ευωδιές των λουλουδιών και της κανέλας από τα κουλουράκια που φτιάχνει για μένα.

-Ντίνος Πετράτος

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΜΟΝΙΚΑ
Το υπέροχο κομμάτι της «Bloody Something» ακούγεται ξανά παντού μια και παίζει στους τίτλους της νέας σειράς «Έρωτας μετά» του Alpha.

ΜΙΣΟΚΑΜΜΕΝΟΣ
«Μετά τα 50 κιλά που έχασε ο Πάνος Καμμένος» είπε ο Γιάννης Νένες στη νέα του ραδιοφωνική εκπομπή στον Athens Voice Radio.
(καθημερινά 10.00 με 12.00 στους 102,5)

ADIOS MUCHACHOS
Με αυτή τη φράση ο Στέφανος Τσιτσιπάς αποχαιρέτησε τα social media και μάλλον είναι η καλύτερη κίνηση της καριέρας του.

GAZI OUTLET
Το όνομα του νέου εκπτωτικού κέντρου που θα ανοίξει σύντομα στη θέση του Athens Heart. Σιγά-σιγά η ωραία Πειραιώς γίνεται ο δρόμος της καρδιάς μας.

ΤΥΠΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΕΧΑΡΧΕΙΩΝ
-Πώς λένε τον σκύλο σου;
-Ντίνο.
-Από τον Κουφοντίνο, ε;

ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ
Είμαστε όλοι απαρηγόρητοι. Έφυγε με πολλούς φίλους στο πλευρό του. Έφυγε ο άνθρωπος που τόσα χρόνια ψάχναμε να βρούμε ένα τραγούδι του που ΔΕΝ έγινε τρελή επιτυχία.

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ο κουρέας του Boris Johnson.

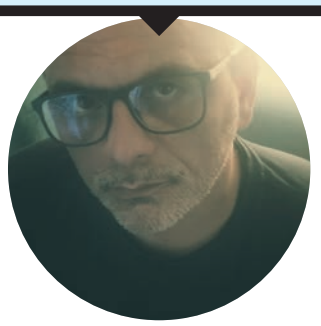
ODEON STARCITY
Δεν θέλουμε πια να ακούμε τη φράση «έβαλε λουκέτο». Το ωραίο multiplex σινεμά της Συγγρού μόλις μάθαμε ότι κλείνει.

Ο ΥΠΕΡ-ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΙΚΥΣ ΚΑΓΙΑ
Το πιο αγχωτικό πράγμα στην ελληνική τηλεόραση.

ΚΟΤΑΕ
Ξεθάξτε ό,τι έχετε από τα φοιτητικά σας χρόνια (οι 50ρηδες πλας εννοώ) γιατί ξανάρχετε στη μόδα το ύφασμα που προτιμούσαν για παντελόνι όλοι οι ξινοί μαθηματικοί της μέσης εκπαίδευσης.

SIN BOY
Θέλει πλέον να τον φωνάζουμε Lil' Jesus. Και έχει κηρύξει πόλεμο στους illuminati. Πού είναι ένας ζουρλομανδύας όταν τον χρειάζεσαι;

ΑΘΗΝΑ•ID

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΟΤΣΩΝΗΣ

Επιμέλεια: **Γιώργος Δημητρακόπουλος**

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα; Στην Κυψέλη, οδός Κερκύρας, 25 τ.μ. και γείτονες ένα ηλικιωμένο ζευγάρι.

Η πρώτη σου δουλειά; Εξωτερικές δουλειές (Courier) με τη vespa μου σε εταιρία στο κέντρο.

Πού αλλού θα ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Στον Φενεό, στην ορεινή Κορινθία, θα ήθελα να έχω το studio μου, ένα σπίτι με τα βασικά, να βλέπω τη λίμνη, να γράφω μουσική και τα Σαββατοκύριακα να κάνω free workshops σε νέους αλλά και μεγάλους ανθρώπους που μένουν στα γύρω χωριά.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Μεγάλωσα στο Βέλο, ένα χωριό έξω απ' την Κόρινθο, ερχόμασταν τα Χριστούγεννα στο MINION με τους γονείς μου και την αδερφή μου όταν ήμασταν παιδιά. Νομίζω αυτό μου λείπει από την τότε Αθήνα.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Ακόμα πιο όμορφη, έτσι θέλω να φαντάζομαι την Αθήνα αλλά και την Ελλάδα για τα χρόνια που έρχονται.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο; Η αγάπη και ο σεβασμός στην πόλη του, αλλά και τους συμπολίτες του.

Ποιος είναι ο αγαπημένος σου δρόμος; Είναι δύο, η Πανεπιστημίου και η Διδότου.

Η καλύτερη θέα; Ο Λόφος του Αρείου Πάγου δίπλα στη Ακρόπολη είναι το αγαπημένο μου σημείο.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Δεν θα ήθελα ποτέ η αγένεια, η φανφάρα και το ψέμα να γίνουν τρόπος ζωής σε αυτή την πόλη.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Ο Wim Wenders.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι; Το home studio μου.

Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Τους Radiohead στο Λυκαβητττό.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Να περπατάω με τις κόρες μου και τον σκύλο μου στο πάρκο, να δουλεύουμε με την αδερφή μου στο studio και μετά να πηγαίνουμε για ποτό ή φαγητό και τέλος κάποια Σάββατα που δεν έχω πολλή δουλειά να πηγαίνω να βλέπω τον φίλο μου τον Δημήτρη που έχει το synthesizer.gr στο παλαιό Φάληρο να συζητάμε για ώρες και να ακούμε νέα αλλά και παλιά synthesizers.

Η πιο τρελή αθηναϊκή ιστορία που έχεις ζήσει; Βρισκόμουν στο Synch Festival (Λαύριο), το καλύτερο festival στην Ελλάδα κατά τη γνώμη μου, με καλλιτεχνικό διευθυντή της διοργάνωσης τον Δημήτρη Παπαϊωάννου. Ήταν απ' τα πρώτα μου live. Όταν τέλειωσα, με πλησίασε ένας τύπος ενώ πακετάρα τα synths και μου λέει «ήρθα απ' το Μόναχο να σ' ακούσω και να σου πω ευχαριστώ, είχα ακούσει από το *Myspace* το *Girlfist*, με το τραγούδι αυτό ερωτεύτηκα τη γυναίκα μου, μετά παντρευτήκαμε, θα σε θυμόμαστε για πάντα».

Ο Σ.Τ. είναι συνθέτης και παραγωγός. Το νέο του άλμπουμ «Believers» κυκλοφορεί από την Klik Records. Στις 28/9 συμμετέχει με live και ομιλία στο 3ο TEDx Chalkida.

NEOS KOSMOS
STEGI BLOCK PARTY

Μεταναστευτικό – Η επόμενη φάση του πολέμου

Η Τουρκία, και να θέλει, μόνη της δεν μπορεί να διαχειριστεί τις ροές

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Ο μέσος Έλληνας, δασκαλεμένος από τους πολιτικούς και τα ΜΜΕ, είναι πεπεισμένος πως ο Ερντογάν στο προεδρικό του μέγαρο διαθέτει μία τεράστια στρόφιγγα και ανάλογα με τα κέφια του την ανοίγει ή την κλείνει. Όταν την ανοίγει από ένα αόρατο τούνελ εμφανίζονται κύματα προσφύγων και μεταναστών, που πειθαρχημένα σαν στρατιωτάκια επιβιβάζονται σε φουσκωτές λέμβους μίας χρήσης για να περάσουν στη Λέσβο. Όλα αυτά αυτοματοποιημένα και μεθοδευμένα. Ο μέσος Έλληνας δεν είχε ποτέ την ευκαιρία να διαγνώσει ιδίοις όμμασι τι ακριβώς συμβαίνει στα στρατόπεδα προσφύγων στη νότια και νοτιοανατολική Τουρκία. Ούτε βεβαίως θα επισκεφθεί ποτέ τη συνοριακή γραμμή με τη Συρία. Ούτε θα συζητήσει ποτέ με στελέχη της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες. Ούτε που φαντάζεται πώς λειτουργούν τα διεθνή κυκλώματα διακίνησης ανθρώπων. Κυρίως δεν αντιλαμβάνεται πρακτικά ο μέσος Έλληνας, διότι κανείς δεν ασχολήθηκε με την ενδελεχή ενημέρωσή του, για τον πλούτο που παράγεται σε καθημερινή βάση από τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών.

Πριν από περίπου ένα χρόνο διοργανώθηκε στη Νικομήδεια, πάνω στο βουνό, ένα συνέδριο για τους πρόσφυγες. Σχεδόν «κλειστό» με επιλεγμένους προσκεκλημένους, το συνέδριο διεξήχθη υπό την αιγίδα του τοπικού πανεπιστημίου. Εκεί συγκεντρώθηκαν διοικητικά στελέχη, ανώτερα στελέχη του ΟΗΕ, κυβερνητικοί παράγοντες, εκπαιδευτικοί, πανεπιστημιακοί που διαχειρίζονται προγράμματα για τους πρόσφυγες και μετανάστες. Συμμετείχαν και ειδικοί επί θεμάτων ασφαλείας, πολιτικοί αναλυτές, υπουργοί, διπλωμάτες και κάποιοι δημοσιογράφοι. Από την Ελλάδα συμμετείχαν ο τότε Υπουργός Μετανάστευσης Δημήτρης Βίτσας και ο προκάτοχός του Γιάννης Μουζάλας. Μαζί τους κάποιοι παρατρεχάμενοι.

Τον Οκτώβριο του 2018 τα πρώτα σημάδια της ύφεσης είχαν αρχίσει να είναι ορατά στην Τουρκία. Δεν είχε ακόμη ξεσπάσει η έκρηξη της κατάρρευσης της τουρκικής λίρας ούτε και ήταν εμφανή τα αποτελέσματα της εμπλοκής στις αμερικανοτουρκικές σχέσεις με τους S 400 και τα F 35. Όλοι, ωστόσο, επιχειρηματίες και πολιτικοί, εκείνη την περίοδο ήταν απολύτως πεπεισμένοι πως η οικονομική κατάσταση στην Τουρκία είχε πια πάρει την κάτω βόλτα. Όχι διότι τα «κακά αμερικανάκια» τιμωρούσαν τον τουρκικό λαό και άλλα ευτράπελα. Αυτά είναι για την τηλεόραση του Ερντογάν. Απλά διότι η «Φούσκα» είχε πια σκάσει για τα καλά και διότι ο πόλεμος στη Συρία και η κατάσταση στις κουρδικές περιοχές στοίχιζαν επιπλέον έναν σκασμό λεφτά.

Ένας καλόπιστος παρατηρητής θα αντιλαμβανόταν ευθύς αμέσως πως πέρα από τα πολιτικά παιγνίδια που παίζονται με τις μεταναστευτικές ροές, τον τρόπο που οι τοπικές κυβερνήσεις στην Εγγύς Ανατολή χρησιμοποιούν ως φόβητρο και απειλή το φαινόμενο για να αποκομίσουν εξωτερική βοήθεια αλλά και για να εφαρμόσουν πολιτικές αυξάνοντας την επιρροή τους, υφίσταται ένα υπαρκτό πρόβλημα. Οι ροές από το Αφγανιστάν, τη Συρία, την Υεμένη και τη Σομαλία, αλλά και από την Αφρική και τις χώρες του Μαχρέμπ, έβαιναν και βαίνουν αυξανόμενες και μάλιστα κατά περιόδους με γεωμετρική πρόοδο. Στιγμιαία δε εμφανίζεται και εκθετική αύξηση των ροών όταν βρίσκονται σε εξέλιξη μείζονος εμβέλειας πολεμικές επιχειρήσεις (όπως την περασμένη εβδομάδα στο Ιντλίμπ της Βορείου Συρίας) που με τη σειρά τους προκαλούν πανικό στους άμαχους που σπεύδουν να εγκαταλείψουν τις περιοχές τους.

Τον Οκτώβριο του 2018 στην Τουρκία είχαν καταμετρηθεί 4,5 εκατομμύρια μετανάστες και πρόσφυγες. Με αγωνία ανέμενε ο ΟΗΕ και οι ΜΚΟ το τι θα συνέβαινε την άνοιξη του 2019, όταν θα έλιωναν τα χιόνια στα ορεινά περάσματα μεταξύ Τουρκίας και Ιράν. Οι πληροφορίες για μετακινήσεις μεγάλου όγκου μεταναστών από το Αφγανιστάν δυστυχώς επαληθεύτηκαν.

Τον Σεπτέμβριο του 2019 πια, η κατάσταση είχε επιδεινωθεί. Σε αυτό συνέβαλαν δύο παράγοντες. Η τουρκική διοίκηση κλήθηκε να διαχειριστεί την όλο και επιδεινούμενη κατάσταση στην Κωνσταντινούπολη όπου η τοπική κοινωνία άρχισε να αντιδρά λόγω της διογκούμενης παρουσίας μεταναστών στις συνοικίες της Πόλης. Η απομάκρυνση μεγάλων αριθμών μεταναστών από το μητροπολιτικό κέντρο είχε σαν αποτέλεσμα την αύξηση τις πίεσης των ροών προς τα παράλια. Οι διακινητές στα καφενεία του Φατίχ έπιασαν δουλειά.

Σχεδόν παράλληλα μερικές εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών στη Βόρειο Συρία, μεταξύ της Ανατολικής και της Δυτικής όχθης του Ευφράτη, μετακινήθηκαν προς τα σύνορα με την Τουρκία λόγω των εχθροπραξιών. Μεταξύ τους και χιλιάδες Τζιχαντιστές από τη Συρία και το Ιράκ οι οποίοι είχαν βρει καταφύγιο στον θύλακα του Ιντλίμπ, που είναι και το τελευταίο τους προπύργιο.

Συμπέρασμα: Μείζον διεθνές πρόβλημα διαχείρισης των ροών. Μέγιστο πρόβλημα ασφαλείας λόγω ανεξέλεγκτης μετακίνησης μεγάλης μάζας Τζιχαντιστών. Μεγάλη πίεση στα ανατολικά ευρωπαϊκά σύνορα, δηλαδή το Αιγαίο.

Είναι προφανές πως ο Ερντογάν συμπιέζεται αφόρητα από το στρατιωτικό-στρατηγικό αδιέξοδο στη Βόρεια Συρία, την επιδείνωση των σχέσεων ΗΠΑ - Τουρκίας, την προφανή υποχώρηση της δυναμικότητας της τουρκικής οικονομίας αλλά (κυρίως) την ορατή πλέον αμφισβήτηση της παντοκρατορίας του στο εσωτερικό πολιτικό μέτωπο μετά τις δημοτικές εκλογές αλλά και την ίδρυση light ισλαμικής αντιπολίτευσης από σημαντικά μέλη του κόμματός του.

ΜΑΚΑΡΙ Ο ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΝΑ ΕΙΧΕ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΝΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΘΑ ΑΝΟΙΓΕ Ή ΘΑ ΕΚΛΕΙΝΕ. ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΩΝ ΡΟΩΝ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΠΕΙΡΩΣ ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΟ.

Η ενσωμάτωση στην εξωτερική πολιτική της Τουρκίας του ζητήματος των μεταναστευτικών ροών ως μοχλού πίεσης της ευρωπαϊκής Δύσης είναι λοιπόν ταυτόχρονα όπλο και δέλεαρ. Όπλο ως προς τον εκβιασμό - απειλή. Δέλεαρ ως προς τον ρόλο που δύναται να διαδραματίσει η Τουρκία ως φυσικός φραγμός, συγκράτησης ή διαχείρισης των ροών αυτών. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει μεγάλο κόστος. Το κόστος αυτό καλείται να καλύψει η Δύση, δηλαδή η Ευρώπη, δηλαδή οι πλούσιες χώρες του ευρωπαϊκού βορρά η πλειοψηφία των οποίων δεν επιθυμούν να συμμετέχουν στην ποσόστωση φιλοξενίας μεταναστών ή προσφύγων.

Το κόστος αλλά και τον πολιτικό της ρόλο στην περιοχή διαπραγματεύεται, εμμέσως ή αμέσως, η Άγκυρα αυτήν την περίοδο. Οι απειλές που εκστομίζονται εντάσσονται στο πλαίσιο του διπλωματικού οπλοστασίου αλλά, προσοχή, αφορούν έναν υπαρκτό κίνδυνο. Ακόμη και εάν υποθέσουμε πως αρχίζει μία σοβαρή διαπραγμάτευση με την Τουρκία, αυτό δεν σημαίνει πως οι ροές θα τεθούν άμεσα υπό έλεγχο. Τα κυκλώματα που δραστηριοποιούνται αυτή τη στιγμή στην Εγγύς Ανατολή είναι διεθνή και συχνά καθοδηγούμενα. Πολλές χώρες στο σύμπλεγμα αυτό της Βορείου Αφρικής, της Μέσης Ανατολής και του Λεβάντε παίζουν παιγνίδια επιρροής που δεν είναι πάντα ορατά και πάντως κινούνται σε πέπλο ομίχλης. Οι διμερείς σχέσεις σε αυτό το γεωγραφικό τόξο είναι ρευστές και ευμετάβλητες. Μεγάλες δυνάμεις εκτός του συγκεκριμένου γεωγραφικού χώρου συμμετέχουν στο στρατηγικό παίγνιο. Μεγάλα συμφέροντα σε βασικούς τομείς της παγκόσμιας οικονομίας δραστηριοποιούνται στην περιοχή. Όταν συναντάς διακινητές στη συνοικία του Φατίχ σε κάποιον καφενέ δεν ξέρεις αν ο άνθρωπος με τον οποίο νταραβερίζεσαι είναι μέλος του υποκόσμου, πράκτορας, άνθρωπος των Ιρανών, τσιράκι του Άσαντ, αστυνομικός ή απλός τυχοδιώκτης. Μπορεί να είναι και υπάλληλος ενός κυκλώματος από την Αθήνα ή Αρναούτης με επαφές στους Αγίους Σαράντα και το Δυρράχιο.

Μακάρι ο Ερντογάν να είχε στο γραφείο του μία μεγάλη βάνα που κατά το δοκούν θα άνοιγε ή θα έκλεινε. Το ζήτημα της διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών θα ήταν απείρως ευκολότερο. Δυστυχώς, όπως ξέρουν πολύ καλά τα ανώτερα διοικητικά κλιμάκια στην Αθήνα (όλων των κυβερνήσεων), το πρόβλημα ξεπερνά τις τοπικές κυβερνήσεις και τις συνήθεις διοικητικές δομές. Ακόμη και εάν οι Βρυξέλλες αποφασίσουν να στηρίξουν την Τουρκία σε ρόλο «φράκτη» εξ ανατολών και ικανοποιήσουν σε ένα βαθμό τις στρατηγικές φιλοδοξίες του Ερντογάν (άλλο επιπλέον πρόβλημα για την Αθήνα) είναι αμφίβολο αν οι μεταναστευτικές ροές θα διακοπούν οριστικά. Η επόμενη φάση του πολέμου στην περιοχή θα αναγκάσει την ευρωπαϊκή δύση να κινητοποιήσει πολύ περισσότερες εφεδρείες και ενέργεια από τα δισεκατομμύρια ευρώ που (δικαίως) ζητεί η Άγκυρα. Ούτε το Παρίσι ούτε το Βερολίνο ούτε η Ρώμη, αλλά ούτε και η Βαρσοβία, έχουν προετοιμαστεί γι' αυτό. A

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτες Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

Μόνο στα Lidl
αποκτήστε τώρα
1 από τις 24 φιγούρες
Stikeez
με κάθε 25€ αγορών
ΑΠΟ 02.09. ΕΩΣ 13.10.
Σε όλα τα καταστήματα Lidl!
Stikeez
Stikeez
20 ΧΡΟΝΙΑ
LIDL
ΕΛΛΑΣ
Μάθετε περισσότερα στο:
www.lidl-hellas.gr/stikeez
Κάθε μέρα αξίζει!

Όλα τριγύρω αλλάζουνε κι όλα τα ίδια μένουν;

Του **ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ**

Προς το παρόν διαψεύδονται οι ισχυρισμοί του ΣΥΡΙΖΑ ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη θα φέρει την καταστροφή για τα λαϊκά στρώματα και θα επιβάλει την επταήμερη εργασία. Έτσι η αντιπολιτευτική τακτική αναπροσαρμόζεται στο «και εμείς τα ίδια θα κάναμε, αλλά δεν προλάβαμε».

Ο ΣΥΡΙΖΑ, σε ανακοίνωσή του, υποστηρίζει ότι «ο κ. Μητσοτάκης παρέπεμψε –για μια ακόμα φορά– τη μείωση των πλεονασμάτων στο αόριστο μέλλον» σχολιάζοντας την παρουσία του πρωθυπουργού της ΔΕΘ. Με την ευκαιρία αυτή, προσθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ, «τον ενημερώνουμε ότι η μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων στο 2,5% που δρομολόγησε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ο ίδιος απέρριψε για να τη διεκδικήσει κάποτε, στο αόριστο μέλλον, δεν ήταν αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Ήταν μια ρεαλιστική προοπτική καθώς καμία συμφωνία δεν παραβιαζόταν και τα χρήματα των εταίρων ήταν διασφαλισμένα».

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δεν βρισκόταν μονίμως στην αντιπολίτευση. Τα προηγούμενα χρόνια κυβερνούσε τη χώρα και η στάση του απέναντι στα πρωτογενή πλεονάσματα ήταν το ξεπέρασμα του στόχου που είχε συμφωνηθεί. Οι δανειστές ζητούσαν πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ και ο Αλέξης Τσίπρας το ξεπερνούσε συστηματικά. Σύμφωνα με ενημερωτικό δελτίο του Υπουργείου Οικονομικών (6/4/2019) «η σωρευτική δημοσιονομική υπεραπόδοση την περίοδο 2016- 2018 διαμορφώθηκε, σε ονομαστικούς όρους, στα 13 δισ. ευρώ».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα μπορούσε από μόνη της –και χωρίς να παραβιάσει καμία συμφωνία– να περιορίσει τα πλεονάσματα στον συμφωνημένο στόχο. Αυτοί που θα πολεμούσαν τη λιτότητα σε όλη την Ευρώπη, εφάρμοζαν από μόνοι τους ακόμη μεγαλύτερη λιτότητα. Για χάρη του υπερπλεονάσματος θυσιαζόταν κάθε χρόνο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο φέρνει ανάπτυξη και δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας.

Την εκτίμηση ότι τα πράγματα παραμένουν λίγο πολύ τα ίδια κάνει και ο καθηγητής Νίκος Μαραντζίδης σε άρθρο του στην «Καθημερινή».) Ειδικά για την οικονομία ο καθηγητής παρατηρεί: *«Στα θέματα της οικονομίας, παρά τις αξιόλογες επικοινωνιακές προσπάθειες, ο κύριος παράγοντας που ευνοεί την «απογείωση» είναι η διεθνής οικονομική συγκυρία. Αυτή προς το παρόν είναι ασταθής και απρόβλεπτη. Καταλαβαίνω πως το σχέδιο για την έκταση του πρώην αεροδρομίου στο Ελληνικό έχει γίνει περίπου η νέα μεγάλη ιδέα. Μακάρι να πετύχει. Απλώς, όλο αυτό μου θυμίζει τις υπερβολικές προσδοκίες από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Κατά τ' άλλα, λίγο πάνω ή λίγο κάτω ο ΕΝΦΙΑ, οι φόροι, οι μισθοί – όλα αυτά δεν θα φέρουν και καμιά τραγική αλλαγή. Βεβαίως, κάποιες ομάδες θα επωφεληθούν, κάποιες άλλες θα ζημιωθούν. Λογικό – κάθε κυβέρνηση προτάσσει τις εκλογικές της πελατείες».*

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΜΗ ΒΛΕΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΙΣ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΣΙΠΡΑ ΚΑΙ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Ο Νίκος Μαραντζίδης έχει δίκιο όταν λέει ότι πολλά εξαρτώνται από τις διεθνείς οικονομικές εξελίξεις. Όμως παραβλέπει ουσιαστικές διαφορές στην οικονομική πολιτική των κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και της Νέας Δημοκρατίας.

Η βασική διαφορά βρίσκεται στο ότι η κυβέρνηση Τσίπρα χρειαζόταν τα υπερπλεονάσματα για να μπορεί να μοιράζει επιδόματα και βοηθήματα. Αντίθετα, η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιδιώκει με τη μείωση της φορολογίας να ευνοήσει την πραγματοποίηση κερδών για τις επιχειρήσεις και έτσι να δημιουργηθούν νέες δουλειές. Παράλληλα θέλει να κάνει φιλικό το περιβάλλον για τις επενδύσεις. Η υπόθεση του Ελληνικού είναι ενδεικτική για την αντιμετώπιση της επιχειρηματικότητας από τις δύο κυβερνήσεις.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιδιώκει να αναπληρώσει τα χαμένα έσοδα από τη μείωση των φόρων με επιπλέον έσοδα από την ανάπτυξη. Αυτό είναι ένα μεγάλο στοίχημα. Αν η κυβέρνηση δεν μπορέσει να φέρει ισχυρή ανάπτυξη, τότε θα έχει αποτύχει και η Ελλάδα θα επιστρέψει στα ελλείμματα και την αναξιοπιστία.

Τα πράγματα είναι αρκετά δύσκολα και δεν αρκεί η αλλαγή της κυβέρνησης για να αλλάξει η οικονομία. Όμως χρειάζεται πολλή προσπάθεια να μη βλέπει κανείς τις δύο διαφορετικές οικονομικές πολιτικές των κυβερνήσεων Τσίπρα και Μητσοτάκη. **A**

Μόνο στα Lidl
αποκτήστε τώρα
1 από τις 24 φιγούρες
Stikeez
με κάθε 25€ αγορών
ΑΠΟ 02.09. ΕΩΣ 13.10.
Σε όλα τα καταστήματα Lidl!
Stikeez
Stikeez
20 ΧΡΟΝΙΑ
LIDL
ΕΛΛΑΣ
Μάθετε περισσότερα στο:
www.lidl-hellas.gr/stikeez
Κάθε μέρα αξίζει!

Αναπόφευκτες συγκρίσεις

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΝΤΑΓΙΑ

Τέσσερις κορυφαίες προσωπικότητες της δημόσιας ζωής και η παρουσίαση ενός βιβλίου στο Κορακοχώρι Ηλείας «μπήκαν σφήνα» στην τρέχουσα πολιτική πραγματικότητα. Το σημαντικότερο, μας υπενθύμισαν την ανάγκη να φύγουμε από τα πρόσκαιρα και τα εφήμερα, από τα μικρά και τα ευτελή.

Στη μεσοβασιλεία των μετριοτήτων, οι αξίες εξοβελίζονται. Οι ιδέες παύουν να είναι καταλύτες των μετασχηματισμών. Η μνήμη απονεκρώνεται. Η πολιτική ευνουχίζεται. Ταυτίζεται με τα υποκείμενα και τα σύμβολά της. Εθελοτυφλεί, αρνούμενη να δει το παρόν. Καταφεύγει σε φαντασιώσεις. Ανακυκλώνει ένα φετιχιστικό, μυθολογικό και μουσειακό είδος εθνικής συνείδησης, έχοντας στραμμένο το βλέμμα στην Ανατολή. Αγνοεί τον διανοητικό πλούτο των ανθρώπων. Ενστερνίζεται ό,τι μας κρατά καθηλωμένους στο χθες. Ο πρωτογονισμός κυριαρχεί, εκτοπίζοντας διαρκώς τις δυνάμεις της νεωτερικότητας.

Ο φόβος να νικήσουμε τον εαυτό μας καθίσταται το μεγαλύτερο πρόβλημα. Η έλλειψη αυτογνωσίας και αυτοσυνειδησίας δεν μας εμποδίζει μόνο να δούμε τη ζωτική σημασία της Δύσης, αλλά επιτείνει τις αμφιθυμίες και αντινομίες μεγάλου τμήματος της ελληνικής κοινωνίας. Τα φαινόμενα στασιμότητας και υστέρησης κάθε άλλο παρά τυχαία είναι. Αποτελούν δείκτη της απόστασης που μας χωρίζει από τους προηγμένους δυτικούς κοινωνικούς σχηματισμούς.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΕΙΣ ΟΤΑΝ ΑΝΑΛΟΓΙΖΕΣΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΥΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΞΗΡΑΣΙΑ ΙΔΕΩΝ ΣΤΟΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΩΡΟ, ΤΟΥ Κ. ΣΗΜΙΤΗ, ΤΟΥ Β. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, ΤΟΥ Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Ακούγοντας τις ομιλίες του Κώστα Σημίτη, του Ευάγγελου Βενιζέλου, του Νίκου Αλιβιζάτου στην παρουσίαση του βιβλίου «Μια χώρα παραδόξως νεωτερική» του Γιάννη Βούλγαρη, αντιλαμβάνεσαι ότι το πρόβλημα της Ελλάδας είναι κατ' εξοχήν πολιτισμικό, όπως εύστοχα υποστήριξε ο πρώην πρωθυπουργός. Έτσι, άλλωστε, ερμηνεύονται και οι συνεχείς αναδιπλώσεις της. Ξεκινώντας από τον Ελευθέριο Βενιζέλο και φτάνοντας στην περίοδο Σημίτη, μπορούμε να διαπιστώσουμε τις πάμπολλες παλινδρομήσεις.

Διαβαίνοντας την έρημο της κρίσης, είχαμε τη δυνατότητα να τραβήξουμε τις κουρτίνες και να δούμε την πραγματικότητα. Η επικράτηση του λαϊκισμού δεν ήταν τίποτα άλλο παρά απότοκος της φοβικότητας και της εσωστρέφειας. Ενεργοποίησε τα ένστικτα ενός κόσμου που αμφιταλαντεύεται, επιτείνοντας τη σύγχυση και τον ανορθολογισμό. Η μικρή εικόνα κάλυψε τη μεγάλη. Τα θεμελιώδη διλήμματα επισκιάστηκαν από τη μικροπολιτική και τον άγονο κομματικό ανταγωνισμό. Το αποτέλεσμα είναι οι δυνάμεις του αναχρονισμού και της αδράνειας να επιμένουν για λόγους δικής τους επιβίωσης σε απολιθωμένες πολιτικές δομές και φαντασιακές κομματικές ιεραρχίες. Κι όλα αυτά τη στιγμή που πρόοδος και συντήρηση ανασυντάσσονται σήμερα γύρω από τα νέα δεδομένα.

Πάντως, όσοι συμμετείχαν στη βιβλιοπαρουσίαση στο Κορακοχώρι έφυγαν προσθέτοντας στις αποσκευές τους έναν άκρως εμπεριστατωμένο και διεισδυτικό λόγο που φώτισε τις αθέατες πλευρές μιας χώρας που «εις πείσμα της κοινωνίας είναι παραδόξως νεωτερική», όπως εύστοχα παρατήρησε ο Ευάγγελος Βενιζέλος.

Βέβαια, ακούγοντας τους ομιλητές, οι οποίοι εκτός από πρωταγωνιστές στην πολιτική είναι και διανοητές, αναπόφευκτα τους συγκρίνεις με το τωρινό πολιτικό προσωπικό, που στην πλειονότητά του αποδεικνύεται κατώτερο των περιστάσεων. Πρωτίστως δε μελαγχολείς όταν αναλογίζεσαι την απουσία προσωπικοτήτων και την ξηρασία ιδεών στον ιδεολογικοπολιτικό χώρο, του Κ. Σημίτη, του Β. Βενιζέλου, του Ν. Αλιβιζάτου και του Γ. Βούλγαρη. ●

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Δεν ξέρω πού το πάει η σημερινή κυβέρνηση σχετικά με τη μεταρρύθμιση του μαθήματος της ιστορίας, πιστεύω όμως ότι η αριστερά δεν δικαιούται να διαμαρτύρεται: έχει την ευθύνη της αποτυχίας του σημερινού σχολείου και της γενικής αγραμματοσύνης. Όσο για το μάθημα της ιστορίας, χρειάζεται ριζική αναδημιουργία• απαιτεί ευρύτερη και βαθύτερη παρέμβαση από τη «μεταρρύθμιση». Οι μεταρρυθμίσεις της δεκαετίας του 1960-70, μερικές από τις οποίες ήταν επαναστατικές –και στις οποίες είμαστε προσκολλημένοι– δεν ευνόησαν τη μάθηση• αντιθέτως, μαζί με άλλους παράγοντες (κοινωνικούς και δημογραφικούς) υποβίβασαν την ποιότητα του δημόσιου σχολείου.

Μέχρι τη δεκαετία του 1970 τη διδακτική της ιστορίας συνιστούσαν μια σειρά από ηρωικές και ταυτοτικές αφηγήσεις: ο μαθητής απομνημόνευε χρονολογίες και περιγραφές μαχών· δεν ετίθετο ζήτημα διεπιστημονικότητας ή κριτικής σκέψης. Αργότερα, η διδαχή της ιστορίας εξελίχθηκε σε ελεύθερη συζήτηση, η οποία δεν ήταν «ελεύθερη»· την καθοδηγούσε ο εκάστοτε δάσκαλος, που, σε πολλές περιπτώσεις, έκανε κομματική προπαγάνδα. Πολλοί στρατευμένοι καθηγητές μιμούνται, ανεπίγνωστα, τη Μις Μπρόντι της Μύριελ Σπαρκ (που θαύμαζε τον Μουσολίνι και ξεχώριζε τις μαθήτριές της σε «εσώτερο» και «εξώτερο» κύκλο) και τον επίσης μυθοπλαστικό Τζον Κίτινγκ στον «Κύκλο των χαμένων ποιητών»: ο Τζον Κίτινγκ ενθάρρυνε τους σπουδαστές να σχίσουν το βιβλίο της ποίησης. Ωραία παιδαγωγική... Έτσι, από την εθνικιστική ξύλινη γλώσσα περάσαμε σ' ένα σχολικό ιδίωμα, όχι λιγότερο ξύλινο, που οξύνει τα κοινωνικά προβλήματα, που τα «προλαβαίνει» (να πώς ο αντιρατσισμός επιδεινώνει τον ρατσισμό) και που εμφανίζεται ως γλώσσα της καρδιάς, των καλών αισθημάτων.

Η διδακτική της ιστορίας επλήγη από το γενικότερο περιβάλλον των προπαγανδιστικών ΜΜΕ, καθώς και από τον μη σεβασμό του σχολείου στο οποίο επί χρόνια γίνονταν καταλήψεις, βανδαλισμοί και κατασκευή πολιτικάντηδων του μέλλοντος. Το μάθημα ταυτίστηκε με την κοινωνιολογία και εκφυλίστηκε σε λαϊκιστική προπαγάνδα, αλλά ο ελληνικός επαρχιωτισμός και ο εθνοκεντρισμός άντεξαν στον χρόνο και παρέμειναν χαρακτηριστικό των νεότερων γενεών. Η κατάργηση του κύρους του καθηγητή και η ανάδυση του Τζον Κίτινγκ - σχίστε τα βιβλία δεν έφερε επανάσταση στον τρόπο αντίληψης της ιστορίας, αλλά ενίσχυσε τον κομφορμισμό, την ενιαία σκέψη και τον μανιχαϊσμό· κοντολογίς, επέβαλε την ηγεμονία μιας μοναδικής ιστορικής αλήθειας στη βάση της αμάθειας και των στερεοτύπων. Εξ όλων αυτών προκύπτει η ανάγκη για τη μεταρρύθμιση και δεν θα είχα αντίρρηση για μια διδακτική εθνικού μυθιστορήματος που να ευνοεί την κοινωνική συνοχή και να δημιουργεί αποδοχή του παρελθόντος και αισιοδοξία για το μέλλον. Υπάρχουν ωστόσο πολλές παγίδες. Το γαλλικό υπόδειγμα κατά το οποίο στο σχολείο η ιστορία της αποικιοκρατίας διδάσκεται ως έγκλημα εναντίον της ανθρωπότητας είναι λανθασμένο και έχει δραματικές συνέπειες στην κοινωνική συνοχή: στο σχολείο δεν μαθαίνουμε την «αλήθεια»· μαθαίνουμε πώς να μαθαίνουμε την αλήθεια – η οποία είναι, έτσι κι αλλιώς, ολισθηρή. Επιπροσθέτως, η ειδική σχέση με τη χώρα όπου έχουμε γεννηθεί και μεγαλώσει είναι αναπόφευκτη και, όπως είναι φυσικό, ο πατριωτισμός της μίας χώρας προϋποθέτει και συμβαδίζει με τον πατριωτισμό της άλλης: είναι σχεδόν αδύνατο να είμαστε διεθνιστές σε έναν κόσμο με ξεχωριστές εθνικιστικές αφηγήσεις. Αλλά, αν η ιστορία παρουσιάζεται σαν μια ταινία δράσης με Καλούς και Κακούς ή αν καλλιεργούνται ψευδαισθήσεις ελληνικού εξαιρετισμού, τότε θα οπισθοδρομήσουμε.

Ο στόχος είναι το μάθημα της ιστορίας να αποκτήσει κεντρική θέση στο σημερινό σχολείο: ο ανιστόρητος άνθρωπος είναι αγράμματος άνθρωπος· επικίνδυνος για τον εαυτό του και για τους άλλους. Χρειάζεται, φυσικά, αλλαγή εγχειριδίων –μια καθόλου απλή υπόθεση– και επιμόρφωση καθηγητών σε καινούργιους κανόνες διδασκαλίας χωρίς πολιτικολογία, χωρίς, εντέλει, άσκηση εξουσίας πάνω στα παιδιά. Το στοίχημα του μαθήματος δεν θα έπρεπε να είναι η συγκρότηση «εθνικής συνείδησης», αλλά η αφήγηση της ανθρώπινης κωμωδίας. Μέσα από τη σύνθεση ενός τοπικού και παγκόσμιου αφηγήματος που να έχει ενδιαφέρον, χιούμορ (ο Αστερίξ, ο Ιζνογκούντ, ο Τσιφόρος κι ο Βάρναλης είναι χρησιμότεροι από οποιοδήποτε σχολικό βιβλίο), σαρκασμό, αυτοσαρκασμό, πολλαπλές ταυτότητες, αγάπη και κατανόηση για τον άνθρωπο, ίσως συγκροτηθεί, με δική του πρωτοβουλία, η συνείδηση του νέου ανθρώπου με στοιχειώδεις ηθικές αρχές και στοιχειωδώς καλή ψυχική υγεία. Αλλά για να διδάσκουμε έτσι την ιστορία πρέπει εμείς οι ίδιοι, οι ενήλικες, να καταλάβουμε ότι το μάθημα δεν είναι ευκαιρία δημιουργίας και αναμόχλευσης εθνικών και φυλετικών παθών, αλλά αφήγηση, παραμύθι, για το πώς φτάσαμε στο παρόν, τι λάθη κάναμε και κυρίως τι κάναμε σωστά. Ένα παράδειγμα από την πολύπαθη αμερικανική παιδεία είναι ο Μήνας της Μαύρης Ιστορίας στη διάρκεια του οποίου τα παιδιά, αφροαμερικανάκια και μη, διδάσκονται, αναλόγως του εκάστοτε καθηγητή, είτε τα περί της τεράστιας συμβολής των Μαύρων στον αμερικανικό πολιτισμό, είτε τα περί δουλοκτησίας και των βασάνων του ρατσισμού. Ο στόχος του Μήνα Μαύρης Ιστορίας είναι, ή θα έπρεπε να είναι, η ενημέρωση για όσα συνέβησαν με τέτοιο τρόπο ώστε οι Αφροαμερικανοί να μη νιώθουν θύματα, αλλά αντιθέτως να είναι ακρούντως υπερήφανοι ώστε να προωθείται η συμφιλίωση, το αίσθημα της κοινότητας. Υπό αυτή την έννοια, ο καλός καθηγητής πρέπει να βρίσκει μια ισορροπία μεταξύ της λήθης και της επίμονης, οδυνηρής μνήμης, αναδεικνύοντας τις φωτεινές πλευρές: διδάσκοντας την ιστορία του ανθρώπου και φτάνοντας στην εθνική ιστορία, λίγος εξωραϊσμός δεν βλάπτει. Ως ενήλικες οφείλουμε να σκηνοθετούμε έναν καλό κόσμο, όχι να εμφυσάμε στα παιδιά μισανθρωπικές ιδέες, «ο κόσμος είναι κακός», «αγωνιστείτε» κτλ. Δεν είναι, νομίζω, καλή αρχή για τη ζωή.

Η εν λόγω μεταρρύθμιση συνεπάγεται, εκτός από αλλαγή περιεχομένου, αλλαγή διδακτικών μέσων, αλλαγή νοοτροπίας: έχουμε μείνει πάρα πολύ πίσω· λιγοστοί καθηγητές χρησιμοποιούν εικόνες και τεχνολογία για να κάνουν το μάθημά τους – ο τεχνολογικός αναλφαβητισμός και η έλλειψη τεχνολογικών πρωτοβουλιών όχι μόνο δυσχεραίνουν τη μάθηση αλλά υπογραμμίζουν το χάσμα των γενεών. Εξάλλου, λιγοστοί είναι εκείνοι που, αποφοιτώντας από ένα ΑΕΙ, μπορούν να διδάξουν στο σχολείο. Στο τρελό ελληνικό σύστημα, ο απόφοιτος μιας σχολής καλείται να διδάξει, χωρίς ουσιαστική επιμόρφωση, όσα κουτσοέμαθε σε τέσσερα χρονάκια.

Το να πιάσουμε την ιστορία από την αρχή του Homo sapiens και να αφηγηθούμε τη μεγάλη ανθρώπινη περιπέτεια, το ιστορικό συνεχές οριζοντίως και καθέτως, χρειάζεται μέθοδο –επαγωγή από το γενικό (κόσμος), στο ειδικό (Ευρώπη, το χωριό μας· Ελλάδα, το σπίτι μας)–, χρειάζεται σύνδεση με άλλες επιστήμες (τη γεωγραφία, την πολιτική, την οικονομία) και τη δυνατότητα να θέτουμε προτεραιότητες: αν το καλοσκεφτούμε, η ποίηση του Μπάιρον έχει περισσότερη σπουδαιότητα από τον φιλελληνισμό του. Κάπως έτσι νομίζω ότι πρέπει να προχωρήσουμε αν θέλουμε να προχωρήσουμε. Α

Σε συνεργασία με AXA ASSISTANCE

watt-volt.gr | 183 83

Επίκαιρα αναγνώσματα

Της ΜΙΛΕΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Όταν επιστρέφω από τις διακοπές του καλοκαιριού έχω για μέρες πολλές τη μνήμη και τη σκέψη μου γεμάτη από τους τόπους, τα νερά, τους ήχους, τις μυρωδιές, τις γεύσεις και τους ντόπιους ανθρώπους που συνάντησα. Είναι οι ψηφίδες που κάθε καλοκαίρι συνθέτουν το υπέροχο ψηφιδωτό των διακοπών τις οποίες στη χώρα μας μπορεί κανείς να απολαύσει με έναν μοναδικό τρόπο.

Φέτος σε αυτές τις σκέψεις και τις μνήμες έχουν προστεθεί με επιμονή οι εντυπώσεις μου από δύο βιβλία που έβαλα στις αποσκευές μου τα οποία ξεχωρίζουν για το λογοτεχνικό τους βάρος, αλλά και την επικαιρότητά τους. Πρόκειται για την «Πατρίδα» του Φρανσίσκο Αραμπούρου από τις εκδόσεις Πατάκη και τη «Μέση Αγγλία» του Τζόναθαν Κόου από τις εκδόσεις Πόλις.

Στην «Πατρίδα» ο Φρανσίσκο Αραμπούρου αναφέρεται στην εμφύλια σύγκρουση στη Χώρα των Βάσκων μέσα από τη δράση της αυτονομιστικής οργάνωσης ΕΤΑ, καλύπτοντας μια τριακονταετία, από το 1980 μέχρι το 2011, χρονιά κατά την οποία ανακοινώθηκε η οριστική παύση της ένοπλης δράσης της οργάνωσης.

Με φόντο ένα μικρό χωριό της Καταλονίας και δύο οικογένειες δεμένες με βαθιά φιλία, την οποία ο εμφύλιος σπαραγμός συντρίβει, ο Αραμπούρου ανατέμνει την πολιτική σύγκρουση στη Χώρα των Βάσκων δημιουργώντας ένα βαθιά συγκινητικό, πολιτικό εν τέλει μυθιστόρημα. Αναδεικνύει με αριστοτεχνικό τρόπο πώς το εθνικιστικό ιδεολόγημα και ο τυφλός «πατριωτισμός» μπορούν εύκολα να οπλίσουν τα χέρια άδολων παιδιών χρησιμοποιώντας τη βία και την τρομοκρατία ως εργαλείο για την επιβολή εθνικών και πολιτικών μετασχηματισμών. Οι ζωές που χάνονται, οι ζωές που καταστρέφονται είναι οι παράπλευρες απώλειες της εθνικής τυφλότητας και του μίσους που υποδόρια διαποτίζει τη σκέψη και την καρδιά των πρωταγωνιστών της μικρής ιστορίας, που δεν είναι άλλοι από τους χιλιάδες κομπάρσους στη μεγάλη εικόνα.

Στη «Μέση Αγγλία» ο Τζόναθαν Κόου ξετυλίγει με το γνωστό λογοτεχνικό του ύφος ένα κουβάρι διαπροσωπικών και συγγενικών σχέσεων και δίνει με απολαυστικό τρόπο τις απαντήσεις στο πώς μια χώρα με την παράδοση του Ηνωμένου Βασιλείου βρίσκεται αντιμέτωπη με τα σημερινά της αδιέξοδα.

Στις σελίδες του μυθιστορήματός του αποκαλύπτεται το πώς μια παρέα κακομαθημένων πλουσιόπαιδων της Οξφόρδης με επικεφαλής τον μοιραίο Ντέιβιντ Κάμερον έφεραν με απίστευτη ελαφρότητα τη χώρα τους στο χείλος του γκρεμού. Πώς η ρηχότητα, η αυταρέσκεια και ο πολιτικός ναρκισσισμός δεν επέτρεψαν στην ηγεσία της χώρας να αντιληφθεί τις κοινωνικές διεργασίες και τους μετασχηματισμούς που συντελούνταν απολύτως ερήμην της. Ο τυχοδιωκτισμός της προκήρυξης του βρετανικού δημοψηφίσματος αναδύεται με μυθιστορηματική μαεστρία από τον Κόου μέσα από ένα παράλληλο αφηγηματικό σύμπαν στο οποίο πρωταγωνιστούν οι αυθεντικοί εκπρόσωποι της Μέσης Αγγλίας: ένας αποτυχημένος συγγραφέας, μια νεαρή ακαδημαϊκός, ο δημόσιος υπάλληλος σύζυγός της, η συντηρητική Βρετανίδα μητέρα του στην οποία οι μεταναστευτικές ροές ενισχύουν ρατσιστικά αντανακλαστικά, ένας δημοσιογράφος διαμορφωτής της κοινής γνώμης, η οργισμένη καλοζωισμένη έφηβη κόρη του στην οποία δεν λείπει τίποτε, εκτός από την αγάπη των γονιών της, μια σκεπτόμενη βουλευτής των Τόρηδων, ένα θύμα της οικονομικής κρίσης που γίνεται κλόουν σε παιδικά πάρτι είναι μερικοί από τους κατοίκους της Μέσης Αγγλίας που υπέστησαν και θα εξακολουθούν απ' ό,τι φαίνεται για καιρό να υφίστανται στις ζωές τους τις ολέθριες επιλογές μιας ηγεσίας πολύ κατώτερης των περιστάσεων.

ΜΙΑ ΠΑΡΕΑ ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΩΝ ΠΛΟΥΣΙΟΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ ΟΞΦΟΡΔΗΣ ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΝ ΜΟΙΡΑΙΟ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΚΑΜΕΡΟΝ ΕΦΕΡΑΝ ΜΕ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΜΟΥ

Δύο υπέροχα μυθιστορήματα, δυστυχώς επίκαιρα, καθώς ο Μπόρις Τζόνσον μόνο να βαθύνει την κρίση στη Μεγάλη Βρετανία είναι ικανός και καθώς ο εθνικιστικός λόγος και ο διχασμός ως εργαλεία πολιτικής κυριαρχίας (χωρίς για την ώρα ένοπλη δράση ευτυχώς) εξακολουθούν να έχουν ισχυρούς εκπροσώπους στην Ευρώπη. Μην ξεχνάμε ότι η Λέγκα του Βορρά στην Ιταλία μέχρι πριν μερικά χρόνια είχε σημαία της αποσχιστικά σενάρια για τον πλούσιο Βορρά της χώρας.

Καθώς το καλοκαίρι τελειώνει, ας ευχηθούμε οι απανωτές ήττες του Μπόρις Τζόνσον στο βρετανικό κοινοβούλιο, αλλά και του Σαλβίνι στην Ιταλία να προοιωνίζονται καλύτερες μέρες για όλη την Ευρώπη. ●

ΤΟ ΝΟΣΗΡΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΙΚΟΥ

Του ΝΙΚΗΤΑ ΚΛΙΝΤ

Όλο και περισσότερο φαίνεται πόσο κοντά βρίσκονται άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο ασχέτως καταγωγής, έθνους, τάξης. Δεν είναι μόνο η τεχνολογία και η τέχνη που μας ενώνουν, αλλά και η πολιτική. Πάρτε για παράδειγμα τον Μπόρις (Σαλβίνι, Γκρίλο, Ποντέμος, Τραμπ αλλά και Πούτιν, Μαδούρο, Ερντογάν, Κίτρινα Γιλέκα, Ορμπάν) και τον Τσίπρα (Καμμένο, κρατικίστικη λαϊκή δεξιά, σκληρό ΠΑΣΟΚ και Σία). Η Ελλάδα, μια δημοκρατία κυρίως λαϊκίστικη, εν μέρει φιλελεύθερη και οικονομικά κομμουνιστική με την έννοια του παντοδύναμου κράτους-μπτέρα και μιας αγοράς δεμένης με Red Tape, χάρη στην τύχη, την πολύχρονη τριβή με τον λαϊκισμό και την υπεραπλουστευμένη σκέψη ως ψευδοεπαναστατική θεώρηση κατάφερε παρόλα αυτά να φανεί στο τέλος πολιτικά ωριμότερη από το UK, αποφεύγοντας σαν από θαύμα ένα Γκρέξιτ ή έστω το φάντασμα αυτού. Κάτι που οι Βρετανοί ζούνε στο πετσί τους αυτή τη στιγμή έχοντας χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα, αφού βρίσκονται διαρκώς σε limbo.

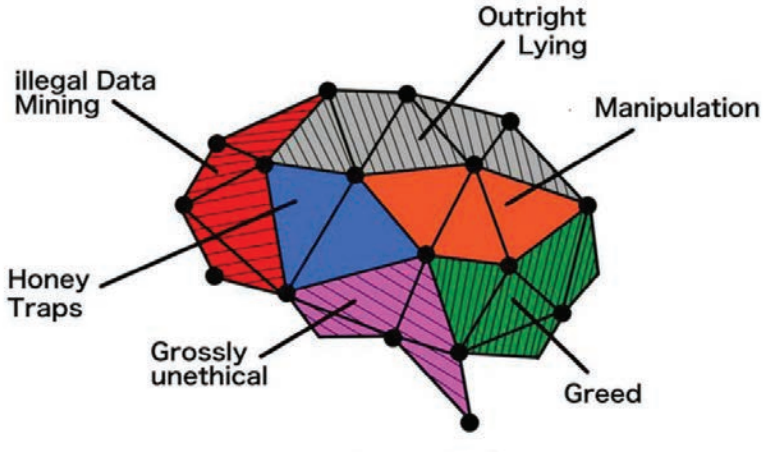
Εμείς γλιτώσαμε την ακραία κορύφωση του paranormal activity χάρη στον ίδιο το συριζανελισμό, που στο τέλος ιδιωτικοποίησε όλα αυτά που αν τολμούσε κάνας άλλος θα καιγόταν η χώρα. Το καλύτερο είναι ότι έγιναν και με την ψήφο των καθεστωτικών συντεχνιών και του κάθε ελληναρά που πίστευε πως θα λυγίσει την παγκόσμια οικονομία με το χτύπημα του χεριού του στο τραπέζι. Η χώρα έχει ήδη αλλάξει. Η δουλειά του «Κούλη» που νίκησε τον «Μεγαλέξανδρο» είναι πολύ πιο εύκολη.

Το Μπρέξιτ από την άλλη είναι ένα καθαρά ιμπεριαλιστικό/αποικιοκρατικό κατάλοιπο στο μυαλό των φίλων μας. Ελπίζω να το ξεπεράσουν γρήγορα κι αναίμακτα. Εκεί, όπως κι εδώ, το πρόβλημα είναι ότι η αριστερά, οι διανοούμενοι και οι καλλιτέχνες ήταν χρόνια εναντίον της ιδέας της Ενωμένης Ευρώπης γενικότερα, ως παιδί του καπιταλισμού βλέπεις. Οπότε ουσιαστικά βρέθηκαν χέρι-χέρι με τον random εγγλέζο καρατζαφύρερ. Γιατί σήμερα όσο πιο άσχετος, ψώνιο και ανίκανος είσαι, θεωρείσαι το ιδανικό πολιτικό πρόσωπο που θα «διώξει το παλιό κατεστημένο». Not in Greece, not anymore.

Όλοι λίγο-πολύ έχουμε καταλάβει και τον ρόλο των σόσιαλ μίντια σε όλα αυτά, φανταζόμαστε links (σαν τίποτα ψεκασμένοι) ανάμεσα σε αλγόριθμους, δικτάτορες και σελέμπριτις, αφού το τέλος του διλήμματος «σοσιαλισμός ή καπιταλισμός» άφησε στη θέση του μια τρύπα – τη μαύρη τρύπα του αιώνιου και πραγματικού διλήμματος που είναι βέβαια το «ολοκληρωτισμός ή μη ολοκληρωτισμός». Η ενστικτώδης επίθεση των απανταχού λαϊκιστών (ή όπως σκατά λέγονται) στα μίντια και τη δικαιοσύνη, η πόλωση καθώς και η γενικότερη αποδημοκρατικοποίηση είναι η κληρονομιά που αφήνουν συνήθως. Την ΑΕΠΙ τη ρίξαμε, τη Χρυσή Αυγή όμως στα μαλακά ή, για να μην προτρέχω, στις καθυστερήσεις. Φτηνά τη γλιτώσαμε, να δούμε οι άλλοι τι θα κάνουν.

Take care and wish you well ●

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ «ΚΟΥΛΗ» ΠΟΥ ΝΙΚΗΣΕ ΤΟΝ «ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟ» ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΗ

Η **ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ** ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ **6ο ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ**

Δωρεά ελαστικών στον 6ο Πυροσβεστικό Σταθμό Αθηνών

Κατόπιν της άσκησης **«ΑΕΡΟΠΗ 2019»** και στα πλαίσια της διαρκούς συνεργασίας με τον 6ο Πυροσβεστικό Σταθμό Αθηνών, η Εταιρεία Διανομής Αερίου Αττικής δώρισε ελαστικά επίσωστρα για συγκεκριμένα οχήματα για την κάλυψη άμεσων αναγκών του Σταθμού ενόψει Αντιπυρικής Περιόδου. Υπήρχε άμεση ανάγκη αντικατάστασης των ελαστικών προκειμένου τα οχήματα να ενταχθούν στον επιχειρησιακό στόλο του σταθμού. Χάρη στην άμεση συμβολή της ΕΔΑ Αττικής τα οχήματα τέθηκαν πάλι στην υπηρεσία του 6ου Πυροσβεστικού Σταθμού Αθηνών που εδρεύει στο Ολυμπιακό χωριό.

Ο Διοικητής του 6ου Π.Σ. **Πύραρχος Νικόλαος Μπάλσης** σε ευχαριστήρια επιστολή του αποδεχόμενος την ευγενική προσφορά, εκ μέρους του κου Αρχηγού ΠΣ, δήλωσε:

Τελούμε αρωγοί σε οιανδήποτε θέμα απαιτηθεί η συνδρομή μας, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Πυροσβεστικού Σώματος. Πράξεις όπως η ανωτέρω, καταδεικνύουν το υψηλό αίσθημα κοινωνικής ευθύνης, ανιδιοτέλειας και επαγγελματισμού το οποίο σας χαρακτηρίζει.

διανομή αερίου αττικης
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

ADVERTORIAL A.V.

Η τηλεόραση, από την εποχή που στρογγυλοκάθισε για πρώτη φορά στα καθιστικά της μεσαίας τάξης παγκοσμίως, άρχισε να δημιουργεί τραγούδια - επιτυχίες. Από τα παιδικά της πρωινής ζώνης μέχρι τα μουσικά προγράμματα του prime time κι από τις μεγάλες τηλεοπτικές σειρές που κρατούσαν καρφωμένη την οικογένεια μπροστά στους δέκτες μέχρι τις πρωικές σαπουνόπερες που, κατά παράδοση, έχουν ακόμα και τώρα, στους τίτλους αρχής, τα χειρότερα μουσικά σήματα/τραγούδια του σύμπαντος.

● Οι μεγάλες λαϊκές (pop) επιτυχίες στις δεκαετίες πριν την τηλεόραση έβγαιναν από τις κινηματογραφικές ταινίες γιατί υπήρχε η οπτικοποίηση του τραγουδιού προ-video clip, η ενίσχυσή του με την παρουσία δημοφιλών πρωταγωνιστών. Φυσικά ο κινηματογράφος συνέχισε και μετά να δημιουργεί μεγάλα χιτ, από τα σάουντρακς των «Grease» και «Saturday Night Fever» των 70s μέχρι τις αριστουργηματικές μουσικές όπως του Βαγγέλη Παπαθανασίου για το «Blade Runner», του Ryuichi Sakamoto για το «Καλά Χριστούγεννα, κύριε Λόρενς» και άλλα ολοκληρωμένα μουσικά έργα.

● Η τηλεόραση, εκ των πραγμάτων, είναι πιο ανάλαφρη. Εισχώρησε στα σπίτια και τους βρήκε όλους με τις παντόφλες και στραβοκουμπωμένες ρόμπες. Τα τραγούδια της ήρθαν και ισοφάρισαν με την ατμόσφαιρα του σπιτιού, έγιναν ένα με τα τραγουδάκια των διαφημιστικών jingles. Η Ελλάδα των 70s έκανε επιτυχία τη «Μεθυσμένη πολιτεία» της Άννας Βίσση (στα ποιοτικά της) από το ομώνυμο σίριαλ, μέχρι το «Η Θεία Όλγα ξέρει» (απορρυπαντικό) και το «It's time to play the music» του Muppet Show.

● Η πονηριά της τηλεόρασης είναι ότι έρχεται σε τακτικές ώρες και μέρες και επαναλαμβάνει το τραγούδι. Από τις πρώτες νότες, σαν τα σκυλιά του Παβλόφ, αναγνωρίζεις τη σειρά, καταλαβαίνεις τι ώρα και μέρα είναι. Παλιά θα θυμάται η γιαγιά σας πώς άδειαζαν οι δρόμοι με το που ακουγόταν το μουσικό σήμα του «Άγνωστου πόλεμου», του Φώσκολου, και οι νεότεροι το αλάρμ που σήμαινε μόλις ακούγονταν οι πρώτες νότες του «Ρετιρέ». Όλα αυτά. Η επανάληψη καθιερώνει το τραγούδι. Ακόμα και τώρα το συνδέει ο θεατής με ονόματα και σενάρια, ιστορίες, δράματα, σημείο όπου η αγωνία έχει κορυφωθεί και περιμένεις να δεις τη συνέχεια την επόμενη εβδομάδα.

● Από την αρχή της ιδιωτικής τηλεόρασης όμως, οι τηλεοπτικές σειρές στην Ελλάδα άρχισαν να αποκτούν νέα, φρέσκα τραγούδια στους τίτλους αρχής τους. Ακόμα όλοι θυμούνται (χάρη και στο Youtube) την «Αναστασία» της Αρβανιτάκη, τα «Βαμμένα κόκκινα μαλλιά», το «Λόγω τιμής», τους «Ψίθυρους καρδιάς», το «Τράβα σκανδάλη» από το «Κλείσε τα μάτια» του Παπακαλιάτη (που είναι από μόνος του ένα κεφάλαιο προς συζήτηση στο θέμα μουσικές επιτυχίες από την τηλεόραση). Τα πιο ακριβά στην παραγωγή τους σίριαλ είχαν και τραγούδι τίτλων ειδικά γραμμένο, συνήθως κοινωνικές ιστορίες, δράματα, «σοβαρές» μουσικές. Ο οδοστρωτήρας Κραουνάκης είναι ο μόνος που παίρνει το θέμα των σίριαλ και το απογειώνει σε κομμάτια τόσο δυνατά και ξεχωριστά, όσο και η ερμηνεία τους.

● Το replay tv και οι τηλεοπτικές πλατφόρμες έφεραν μία άλλη σχέση με τις τηλεοπτικές σειρές, διεθνοποιήθηκαν οι επιτυχίες (ακούτε τι περνάμε τα τελευταία χρόνια με τη Cecilia Roth του καταραμένου «Casa de papel») και απέκτησαν μεγαλύτερη δύναμη πρόσβασης – μια και από τα τρέιλερ ακόμα κολλάνε στο αυτί και παίζονται συνέχεια.

● Πρόσφατο παράδειγμα το παλιότερο κομμάτι «Bloody Sth» της Μόνικας (από το πρώτο της άλμπουμ «Avatar» του 2008) που γνωρίζει μία δεύτερη μεγάλη δημοτικότητα («έριξε το Shazam», που λένε) μια και παίζει στο τρέιλερ και στους τίτλους της σειράς του Alpha «Έρωτας μετά», που ούτε καν έχει ξεκινήσει ακόμα (βγαίνει στον αέρα τη Δευτέρα 16/9 στις 21.50). Είναι μία ευχάριστη, φρέσκια έκπληξη η επιλογή του τραγουδιού αυτού γιατί δείχνει μία άλλη προσέγγιση της παραγωγής στις «μεγάλες» σειρές. Πρόκειται για ένα ερωτικό θρίλερ με δυνατό καστ (Μπέτυ Λιβανού, Νίκος Γαλανός και πολλοί άλλοι) στο οποίο η νέα ηχογράφηση του τραγουδιού από τη Μόνικα μας δίνει μία βαθιά αίσθηση αγάπης και σινεματικής, κρυφής αγωνίας. Η Μόνικα μας μίλησε για αυτό:

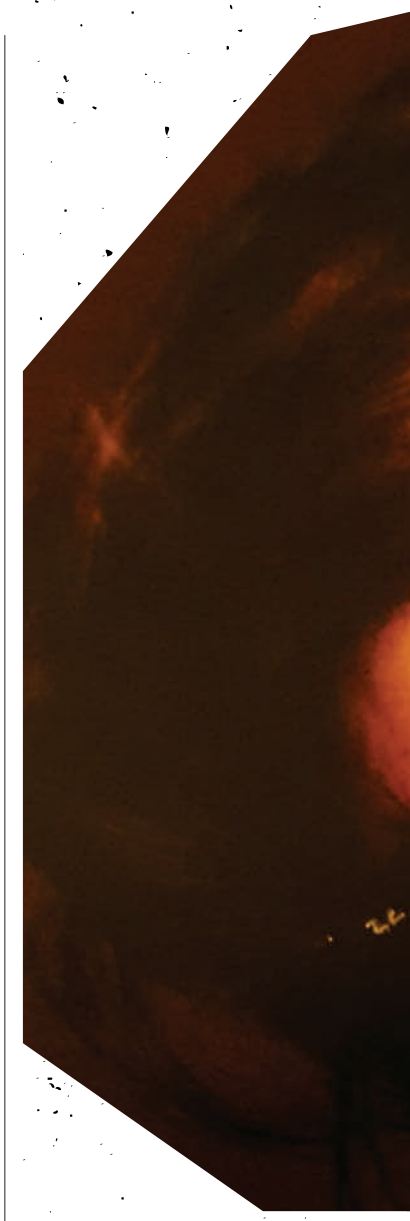
Τι διαφορές έχει το re-freshed κομμάτι με την πρώτη εκτέλεση; Είναι ηχογραφημένο από την αρχή ολοκληρωτικά με πιο πλούσια ενορχήστρωση και μεγαλύτερη ορχήστρα. Η ερμηνεία έπειτα από 10 χρόνια νιώθω πως είναι επίσης εξελιγμένη. Όταν μπήκα στο στούντιο για την ηχογράφηση συνειδητοποίησα πόσο πολύ αγαπώ αυτό τη μελωδία, τραγούδησα πιο ώριμα και με πολλή δύναμη μέσα μου.

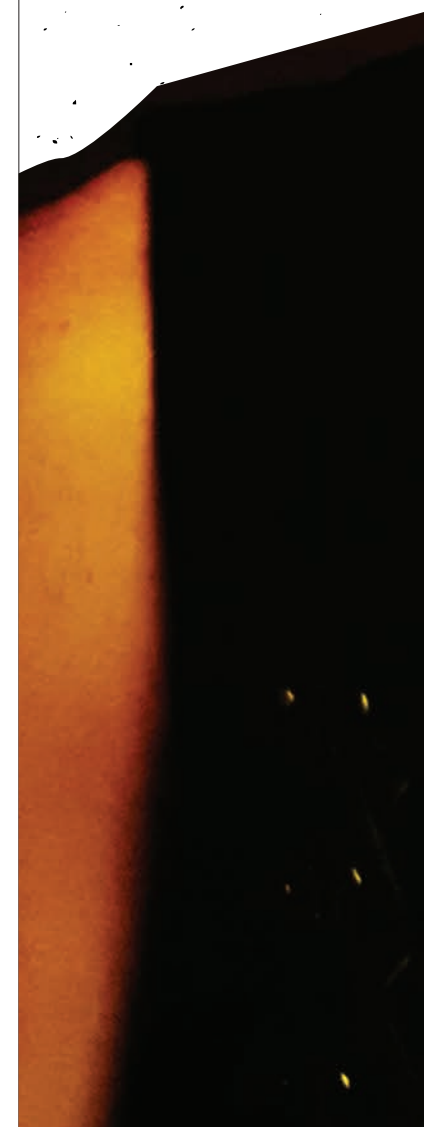
Είδες σκηνές από τη σειρά πριν τη νέα εκτέλεση; Με ποιο τρόπο σε επηρέασε το συγκεκριμένο σίριαλ; Συναντηθήκαμε με την ομάδα της σειράς πολύ πριν ξεκινήσουν τα γυρίσματα. Τότε ο σκηνοθέτης Στέφανος Μπλάτσος μου περιέγραψε την αισθητική που είχε στο μυαλό του και μου έδειξε δείγματα εικόνων πάνω στη διεύθυνση φωτογραφίας. Γνωρίζαμε εξ αρχής ότι επρόκειτο για μια πολύ υψηλού επιπέδου δουλειά με πολλά κινηματογραφικά στοιχεία και χαίρομαι πάρα πολύ που είμαι μέρος της.

Βλέπεις σειρές; Γνώρισες κάποιο τραγούδι μέσα από κάποια σειρά; Ναι βλέπω σειρές, μου αρέσουν περισσότερο οι κωμικές και κοινωνικές αλλά δεν μου αρέσει να παρακολουθώ για πολλές ώρες συνεχόμενα. Λατρεύω το θέμα από τη σειρά «The Crown».

Η Μόνικα αυτό τον καιρό τελειώνει τις ηχογραφήσεις του πρώτου της δίσκου σε ελληνική γλώσσα που θα κυκλοφορήσει το φθινόπωρο ενώ θα ακολουθήσει και καινούργιος, αγγλικός. Παράλληλα γράφει τη μουσική για ένα ακόμη θεατρικό έργο στην Αθήνα, συνεχίζει τη συνεργασία με το BBC και ετοιμάζει τον καινούργιο κύκλο συναυλιών σε Ελλάδα, Ευρώπη και Αμερική.

Περιμένοντάς την, μπορούμε ωραιότατα να βλέπουμε ερωτικά θρίλερ. A

ΜΟΝΙΚΑ

ΣΕ ΑΚΟΥΣΑ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Τραγούδια που γίνονται επιτυχίες μέσα από τηλεοπτικές σειρές

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ**
→ *panikoval500@gmail.com*

ATHENS voice

Radio

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Βαγγέλης Περρής – Τζένη Μελιτά

Στέφανος Τσιτσόπουλος

Μάκης Προβατάς

Ελένη Κολοκοτρώνη

Δημήτρης Κοττάκης

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Γιάννης Νένες

Ακούτε τη Φωνή της Αθήνας

Μαρία Πετρίδη

Δημήτρης Αθανασιάδης

NEWSROOM

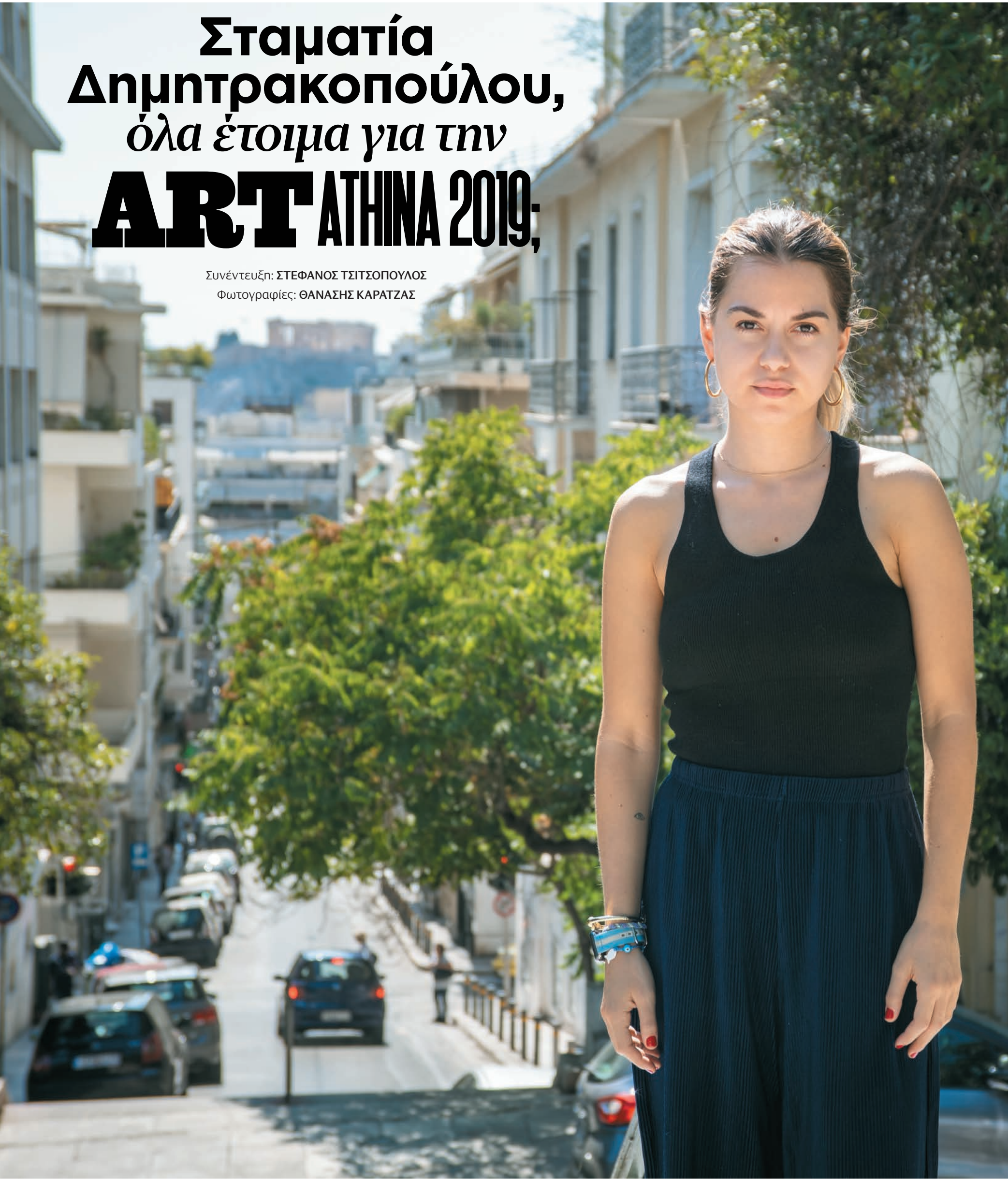
*Δελτία ειδήσεων κάθε ώρα
(08.00 – 18.00)
από τον Παναγιώτη Μπρίμπο
και το Newsroom της A.V.

102.5 ATHENS VOICE RADIO

Σταματία Δημητρακοπούλου, *όλα έτοιμα για την* ART ATHINA 2019;

Συνέντευξη: **ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**

Φωτογραφίες: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

ART ATHINA 2019
13-16/9,
Ζάππειο
www.art-athina.gr

Ελληνικές και ξένες γκαλερί, σημαντικές προσωπικότητες από τον εντός αλλά και τον διεθνή κόσμο της τέχνης, ιστορικοί, επιμελητές φουάρ, διευθυντές μουσείων, περφόρμανς, βίντεο, συζητήσεις, καλλιτέχνες και ατμόσφαιρα γιορτής! Η Art Athina λόγω των πρόωρων εκλογών ανέβαλε το καλοκαιρινό ραντεβού της, όπως και το Ακροπόλ Παλάς ως τόπο διεξαγωγής της. Όμως κάλιο... art-γά παρά ποτέ.

Ανταμώσαμε στο κέντρο της πόλης με τη Σταματία Δημητρακοπούλου. Η καλλιτεχνική διευθύντρια του θεσμού πέρασε το καλοκαίρι της στην Αθήνα γιατί διάλεξε τον δύσκολο δρόμο. Αντί να κλαυθμυρίζει ή να το αναβάλει λόγω «τεχνικών δυσκολιών», προτίμησε να δράσει αστραπιαία και καίρια, κατορθώνοντας σε χρόνο ρεκόρ όχι μόνο να στήσει μια pop up δράση στη θερινή Αιόλου, με φιλοξενία καλλιτεχνών του εξωτερικού που θα δούμε τη δουλειά τους αυτές τις μέρες, αλλά και να συντονίσει τη μνημειώδη «τηλεμεταφορά» της έκθεσης στον νέο τόπο διεξαγωγής της στο Ζάππειο Μέγαρο. Τα 130 αδιάλειπτα χρόνια λειτουργίας του κτιρίου - χώρου και οι πολλαπλές και ποικίλες χρήσεις του, από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896 έως και σήμερα, το σύνδεσαν αναπόσπαστα με μιας μοναδικής εμβληματικότητας αξία και σημασία για τη ζωή της πόλης. Στο νέο Ζάππειο επομένως, από την Παρασκευή έως και τη Δευτέρα 16 Σεπτεμβρίου, και με την A.V. επικοινωνιακό χορηγό της εκδήλωσης, για μια Art Athina 2019 που απέδειξε και τα αντανακλαστικά αλλά και την προσαρμοστικότητά της σε κάθε συνθήκη. Χωρίς αμφιβολία...

Δηλαδή καλοκαίρι στην πόλη, μέσα στην πίεση και το άγχος. Καλά πέρασες! Κοίτα, όταν λόγω εκλογών αλλά και γραφειοκρατίας καταλάβαμε πως ήταν αδύνατον να γίνει η Art Athina, είπα μέσα μου πως τώρα ήρθε η ώρα να φτιάξουμε λεμονάδα με λεμόνια...

Τι εννοείς; Να στύψουμε κεφάλια, ιδέες, όρεξη και γνώση σε ένα ταχυμπλέντερ, που θα μας οδηγούσε σε μια λύση αντάξια του θεσμού, αλλά και μια πρακτική που θα υπερέβαινε τις δυσκολίες. Και τώρα που το σκέφτομαι, σε καλό μας βγήκαν όλα, μιας και μιλάμε για έναν χώρο που πέρα από την ιστορικότητά του έχει και έναν καταπληκτικό εξοπλισμό. Εντάξει, όλοι ήσασταν στις παραλίες και στα νησιά κι εμείς εδώ...

Πολύ πήξιμο; Καταπληκτικά πέρασα, και το εννοώ. 19 έως και 23 Ιουνίου έγιναν πράγ-

Χρήστος Αντωναρόπουλος, Marilyn Monroe, Εικαστικός Κύκλος SIANTI

Andreas Lolis, Untitled, CourtesyThe Breeder

Sofie Bird Moller - Untitled, σειρά «Expaned Monotypes», Donopoulos International Fine Arts

Φίλιππος Φωτιάδης,Δεντρόσπιτο, 2019, Αίθουσα Τέχνης αγκάθι - Kartálos

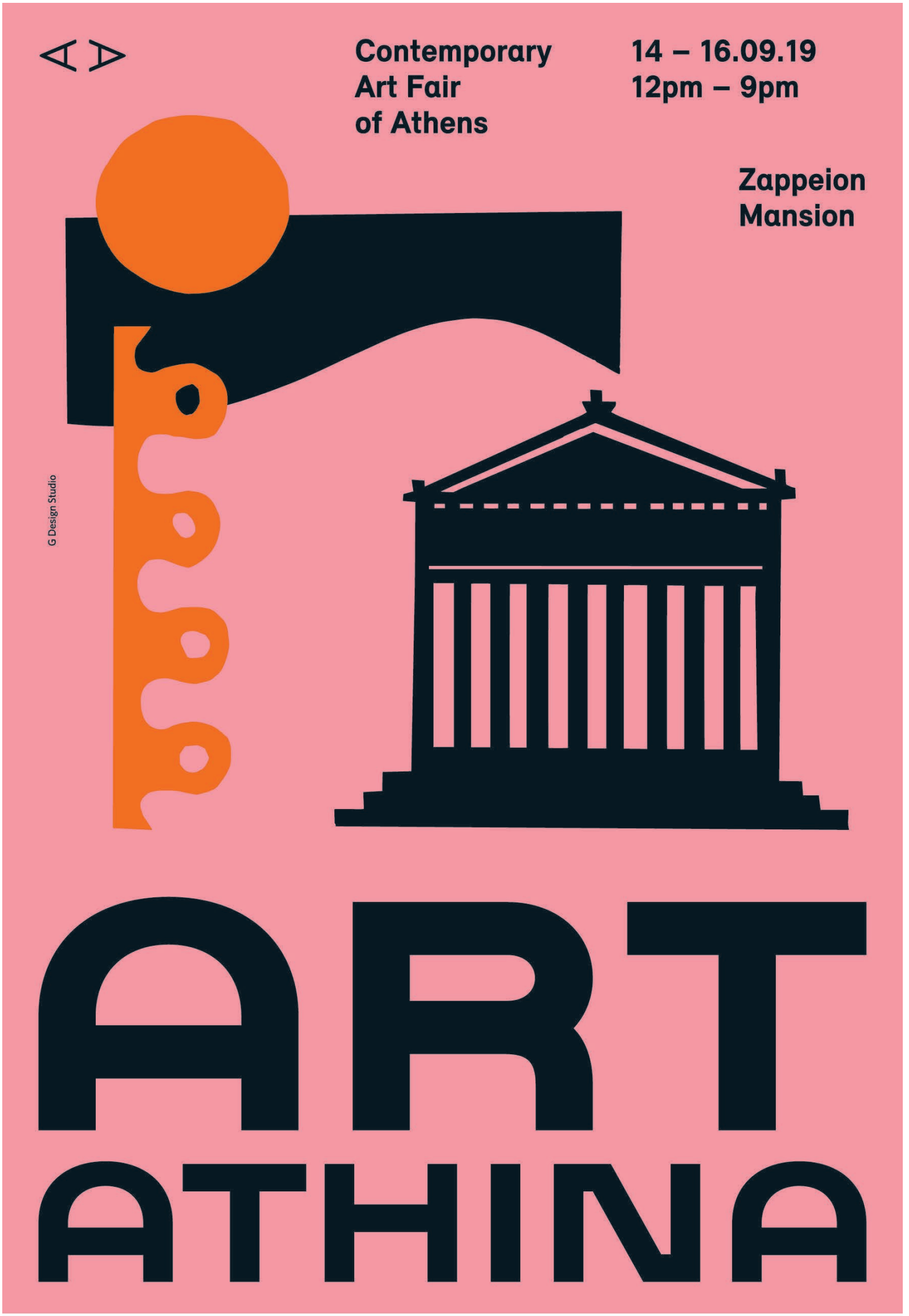
μματα και θαύματα στο Art Athina Summer Pop Up, με μίξη ελληνικών γκαλερί και καλλιτεχνών από Αυστρία ή Σουηδία, και στο ενδιάμεσο πεταγόμουνα στη Νέα Σμύρνη. Με μια φίλη μου διαβάζαμε απανωτά τις «9 Ιστορίες» του Τζέι Ντι Σάλιντζερ, προσπαθώντας να ψηφίσουμε ποια είναι η καλύτερη.

Πρέπει το μυαλό να σκαρφίζεται παιχνίδια για να μη σαλτάρει. Και το πρόβλημα λύνεται, το Ζάππειο είναι ο νέος τόπος, οι μέρες έφτασαν, το καλοκαίρι πέρασε, το φθινόπωρο και η Art Athina ήρθε. Τι θα δούμε; 36 γκαλερί από την Ελλάδα και το εξωτερικό και μια συνεργασία με την Daata Editions, πλατφόρμα ήχου, ποίησης και «στέκι» νέας γενιάς καλλιτεχνών ή ιστοσελίδων που κάνουν βίντεο και πειραματίζονται με την κινούμενη εικόνα. Οι προβολές θα πραγματοποιηθούν την τελευταία μέρα στην παρακείμενη οθόνη της Αίγλης. Ταυτόχρονα, μέσα στους χώρους του Ζαππείου θα δείτε και την καλλιτεχνική επιμέλεια της Σωζήτας Γκουντούνα από το City University και συντονίστρια του

Raymond Pettibon Studio, σε μια περφόρμανς αρτ πολλαπλών εικαστικών που διερευνούν την εξέλιξη της θεατρικότητας της περφόρμανς από το παλιό στο νέο. Ρέιμοντ Πετιμπόν! Έπρεπε να φέρετε και τους Sonic Youth, ξέρεις είμαι μεγάλος φαν της δουλειάς του. Κι αν μιλάμε για εξέλιξη θεατρικότητας αλλά και σύνδεση παλιού με νέο, όλη η κόμικς ζωγραφική αφήγησή του για τα εξώφυλλα της μπάντας τότε, ήταν όντως μια γέφυρα ανάμεσα στις τέχνες. Και τι άλλα; Τα Talks, που επιμελείται η Κατερίνα Νίκου με άξονα και θεματική το ταγκ «Το μέλλον είναι τώρα». Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα Art Athina - We are the Future, όπου μέσα από δέκα πολυσυλλεκτικά workshops και δωρεάν συμμετοχή για τα παιδιά άνω των 6 και για εφήβους θα εστιάσουμε σε πολλά, ψηφιδωτά, χαρακτικά, ζωγραφική έως και doodle art, συν φυσικά τις προτάσεις των ελληνικών και των ξένων γκαλερί.

Αλήθεια ποια από όλες τις ιστορίες από τις 9 του Σάλιντζερ διαλέξατε σαν καλύτερη; Ήταν πολύ δύσκολο, αλλά τελικά διαλέξαμε το «Ιδανική μέρα για Μπανανόψαρα», μιλάμε δόθηκε μάχη στην ψηφοφορία. Το ξέρεις το βιβλίο;

Χα! «Για την Εσμέ, με αγάπη και μιζέρια», εδώ πάει η ψήφος μου. Και καλή τύχη και του χρόνου, κι άλλη γραφειοκρατία να μη σε ξαναβρεί! A

Co-funded by the Hellenic Republic & the European Union

Organisation by

Production by

15 πράγματα που αξίζει να ξέρεις για την Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος (ΕΒΕ)

Μήπως με την έναρξη της νέας (σχολικής) σεζόν ήρθε η ώρα να εκμεταλλευτείς τους αναρίθμητους θησαυρούς της και τις εξαιρετικές υπηρεσίες της;

Της **ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

Φωτό: **ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ (ΕΒΕ)**

1 Το πρώτο βήμα για τη δημιουργία Εθνικής Βιβλιοθήκης έγινε το 1829, με την ίδρυση του Ορφανοτροφείου της Αίγινας και του Εθνικού Μουσείου από τον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια. Μέσα στο Ορφανοτροφείο της Αίγινας εγκαθίσταται η «Αποθήκη των Βιβλίων». Ακολούθησε μια περίοδος μεταστέγασης από τόπο σε τόπο και με διαφορετική κάθε φορά επωνυμία, μέχρι το 1834 που η Κεντρική Δημόσια Βιβλιοθήκη μεταφέρεται στην Αθήνα –νέα πρωτεύουσα της Ελλάδας– και το 1842, συστεγάζεται σε νέο κτίριο με τη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου. Το 1866, οι δύο Βιβλιοθήκες συγχωνεύονται διοικητικά με τον τίτλο, «Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος». Η Εθνική Βιβλιοθήκη μεταστεγάζεται το 1903, στο Βαλλιάνειο μέγαρο, της Πανεπιστημίου, δωρεά των Κεφαλλήνιων αδερφών Βαλλιάνων, σε σχέδιο του Δανού αρχιτέκτονα Θεόφιλου Χάνσεν και υπό την επίβλεψη του Γερμανού αρχιτέκτονα Ερνέστου Τσίλλερ. Ο διοικητικός διαχωρισμός των δύο Βιβλιοθηκών έγινε το 1931.

2 Η Εθνική Βιβλιοθήκη αποθησαυρίζει ένα πολύτιμο κομμάτι της πνευματικής περιουσίας της Ελλάδας. Στα 189 χρόνια λειτουργίας της αναπτύσσει μια τεράστιας αξίας συλλογή, περίπου 1.000.000 τεκμηρίων. Στα βιβλιοστάσια και τα θησαυροφυλάκιά της βρίσκονται εκατοντάδες χιλιάδες βιβλία τυπωμένα από τον 15ο αιώνα μέχρι σήμερα.

3 Η συλλογή των 55.400 χειρογράφων που χρονολογείται από τον 9ο αιώνα περιλαμβάνει κώδικες από περγαμηνή και χαρτί, οι οποίοι διασώζουν όλα τα είδη γραφής και τους τύπους διακόσμησης ανά τους αιώνες, με θεολογικό αλλά και κοσμικό περιεχόμενο που αφορά κυρίως την αρχαία ελληνική γραμματεία, τη γραμματική, τη φιλοσοφία, την ιατρική, τις φυσικές επιστήμες.

4 Στην ΕΒΕ υπάρχουν 300 χειρόγραφα της Καινής Διαθήκης από τα 5.700 που υπάρχουν στον κόσμο.

5 Στη συλλογή περιλαμβάνεται και η «Γραμματική» του Κωνσταντίνου Λασκάρεως, το πρώτο βιβλίο που εκτυπώθηκε στην ελληνική γλώσσα. Τυπώθηκε το 1476 στο Μιλάνο.

6 Η ΕΒΕ διαθέτει χιλιάδες εφημερίδες και περιοδικά, μεγάλης αξίας συλλογές αρχειακού υλικού, στις οποίες συγκαταλέγονται το αρχείο των Αγωνιστών της Επανάστασης του 1821 και το αρχείο του Φιλελληνικού Κομιτάτου του Λονδίνου, και ειδικές συλλογές που περιέχουν αφίσες, μουσικές σημειογραφίες, έργα τέχνης και χάρτες.

7 Το τιτάνιο έργο της μεταφοράς των συλλογών από τα δύο κτίρια της Βιβλιοθήκης (το ιστορικό Βαλλιάνειο και το κτίριο του Βοτανικού) στη νέα της στέγη, το κτίριο στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, έγινε κάτω από ελεγχόμενες κλιματικές συνθήκες, κυρίως με τροχήλατες ξύλινες κατασκευές υποδοχής των βιβλίων, κατάλληλα επενδεδυμένες για την απορρόφηση κραδασμών, και ολοκληρώθηκε με επιτυχία τον Απρίλιο του 2018.

8 Η προετοιμασία του έργου μεταφοράς των συλλογών και των υπηρεσιών της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος συμπεριέλαβε συνολικά 50 έργα, τα οποία υλοποιήθηκαν σε διάστημα τριών ετών.Η μετεγκατάσταση και ο εκσυγχρονισμός της πραγματοποιήθηκε χάρη στη **δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος** και την έκτακτη επιχορήγηση του Ελληνικού Κράτους.

9 Μεταφέρθηκαν 750.000 τεκμήρια της γενικής συλλογής, 40.000 της συλλογής του Τμήματος Δανειστικής Συλλογής και 37.000 τεύχη περιοδικών ποικίλης θεματολογίας της τελευταίας πενταετίας (2013 έως και 2017), τα οποία τοποθετήθηκαν στο Αναγνωστήριο Περιοδικών.

10 Έκτοτε το Βαλλιάνειο Μέγαρο λειτουργεί ως αναγνωστήριο εφημερίδων και ως πύλη πληροφόρησης με υπηρεσίες της ΕΒΕ.

11 Ήδη, εκατοντάδες αναγνώστες χρησιμοποιούν τα αναγνωστήρια και τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές στο Τμήμα Δανειστικής Συλλογής της Βιβλιοθήκης που λειτουργεί για πρώτη φορά στην ιστορία της, από το Δεκέμβριο του 2018, αλλάζοντας το ακαδημαϊκό της ύφος.

12 Η Δανειστική Συλλογή αποτελείται από βιβλία ποικίλων θεματικών κατηγοριών, περιοδικά, επιτραπέζια και ηλεκτρονικά παιχνίδια και απευθύνεται σε παιδιά, εφήβους και ενήλικες. Η Συλλογή βρίσκεται στους χώρους του Τμήματος Δανειστικής Συλλογής στο ισόγειο και στο 2ο επίπεδο της ΕΒΕ στο ΚΠΙΣΝ.

13 Οι ψηφιακές υπηρεσίες της ΕΒΕ μέχρι στιγμής είναι: το Ενιαίο Σύστημα Πιστοποίησης Αναγνωστών, η Πλατφόρμα Ψηφιακών Συλλογών, η Ψηφιακή Συλλογή Εφημερίδων, ο νέος ιστοχώρος, ο νέος ηλεκτρονικός κατάλογος, η Υπηρεσία Ενιαίας Αναζήτησης Πηγών και το Ηλεκτρονικό Αναγνωστήριο.

14 Η ΕΒΕ διαθέτει οκτώ αναγνωστήρια και 725 θέσεις αναγνωστών. Στο Βαλλιάνειο κτίριο οι θέσεις αναγνωστών ήταν 96.

15 Από τον Ιούνιο του 2019, η ΕΒΕ της Ελλάδος με τη στήριξη του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ) λειτουργεί με διευρυμένο ωράριο στη νέα της έδρα, στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ), προκειμένου να ανταποκριθεί στις αυξημένες ανάγκες των ερευνητών και του ευρύτερου αναγνωστικού κοινού της. Η διεύρυνση επιτυγχάνεται χάρη στους 38 νέους ασκούμενους βιβλιοθηκονόμους που συμμετέχουν στο πρόγραμμα αμειβόμενης πρακτικής άσκησης. Το πρόγραμμα υλοποιείται από την ΚΠΙΣΝ ΑΕ με αποκλειστική δωρεά του ΙΣΝ, στο πλαίσιο της ευρύτερης συνεργασίας και ανάπτυξης κοινών δράσεων με την ΕΒΕ.

ΩΡΑΡΙΟ

ΚΠΙΣΝ

Τμήμα Γενικής Συλλογής Δευτέρα έως Παρασκευή, 09.00 έως 20.00, Σάββατο, 09.00 έως 14.00.

Τμήμα Χειρογράφων, Αρχείων & Ειδικών Συλλογών Δευτέρα έως Παρασκευή, 09.00 έως 14.00. Για τη μελέτη των χειρογράφων είναι απαραίτητο να έχει προηγηθεί η επικοινωνία με το προσωπικό του Τμήματος, μέσω e-mail στη διεύθυνση mss@nlg.gr.

Τμήμα Δανειστικής Συλλογής (στελεχωμένες υπηρεσίες) Δευτέρα έως Κυριακή, 09.00 έως 20.00.

Ανοιχτά Αναγνωστήρια, υπολογιστές για δημόσια χρήση Δευτέρα έως Κυριακή και επίσημες αργίες, 06.00 έως 24.00.

ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ

Το ωράριο λειτουργίας της ΕΒΕ, στο Βαλλιάνειο Μέγαρο (Συλλογή Εφημερίδων), είναι προς το παρόν το εξής: Δευτέρα έως Παρασκευή, 09.00 έως 16.00.

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος στο www.nlg.gr.

INFO

ΕΒΕ στο ΚΠΙΣΝ, Λεωφ. Συγγρού 364, Καλλιθέα, 213 0999700, 2130999710 // ΕΒΕ στο Βαλλιάνειο, Πανεπιστημίου Αθήνα, 2103382500

Όλα νέα!

Τα εστιατόρια, οι διάσημοι σεφ, τα καινούργια μας στέκια

Πολύ καυτό ήδη το γαστρονομικό προφίλ της σεζόν που μόλις ξεκίνησε

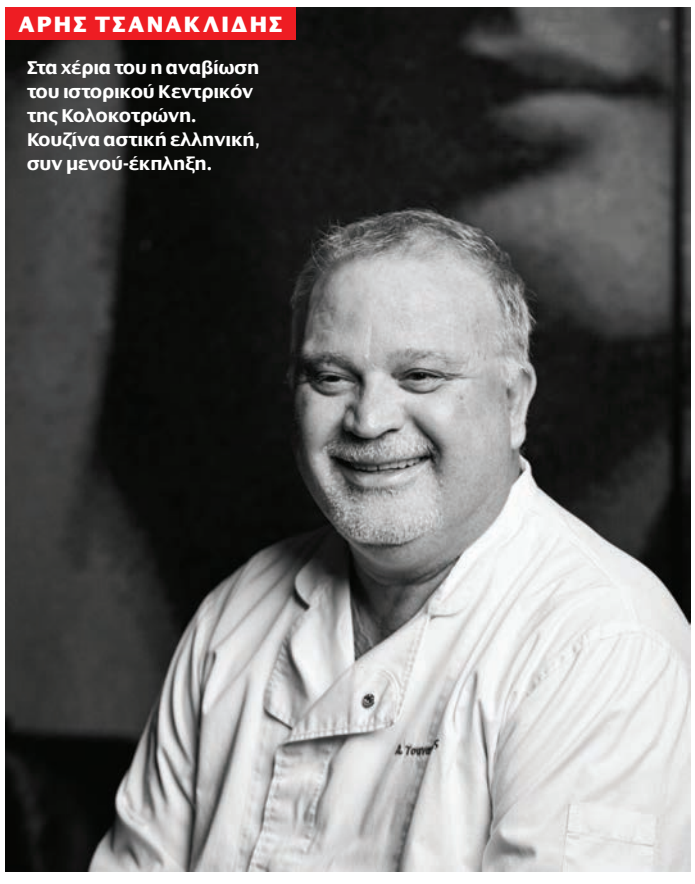
Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

Κάποτε μου χρειαζόταν κάνας μήνας μετά τις καλοκαιρινές διακοπές για να επανέλθω σε ρυθμούς και δεδομένα αθηναϊκά. Μαζί μου και οι επιχειρηματίες που τον Σεπτέμβρη ξεκίναγαν τα νέα τους projects ώστε να είναι έτοιμοι, εκεί γύρω στις γιορτές, να ανοίξουν. Φέτος όμως, και με το μαγιό ακόμη σε πρώτη ζήτηση, δεν προλαβαίνω να συλλέγω καυτές πληροφορίες και υλικό για όλα τα νέα και ωραία που μας περιμένουν τούτη τη σεζόν που με παραπανίσια φόρα ξεκινάει.

Άνοιξαν μέσα στον Αύγουστο

Καταρχάς μέσα στο καλοκαίρι, και διά της μεθόδου «κάτσε να το στρώσουμε τώρα που τα πλήθη λείπουν διακοπές», άνοιξαν μια φουρνιά από μικρά και μεγάλα εστιατόρια, όλα τους νόστιμα και ιδιαιτέρως περιποιημένα, τα περισσότερα από αυτά σας τα έχουμε ήδη γράψει, ας κάνουμε και πάλι μια αναφορά μια και επί της ουσίας τώρα ξεκινούν να συστήνονται στο αθηναϊκό κοινό. Στο Κουκάκι, λοιπόν, πάνω στη κεντρική Βεΐκου στήθηκε ένα πολύ ωραίο ιταλικό, το **Meno Male**, από το πρωί με πλούσια πρωινά, πίτσες με χειροποίητο ζυμάρι 48ωρης ωρίμασης, ωραία κάβα και φιλικές τιμές. Λίγο πιο πέρα ο Ηλίας Μπαλάσκας άνοιξε το **Seawolf** του, με τραπεζάκια έξω και μέσα και με πρωτότυπες γεύσεις ψαροφαγικής κατεύθυνσης, τις δοκιμάσαμε και μας άρεσαν. Στα σύνορα Κουκακίου-Πετραλώνων και σε μια όμορφη και ήσυχη πλατεΐτσα ο Κυριάκος Γιαλεζόγλου του πασίγνωστου Θεραπευτήριου άνοιξε την **Παπαλίνα**, με πρωταγωνίστρια την (πεντάφρεσκη) σαρδέλα, από κοντά και όλα τα θαλασσινά που αγαπάμε όλοι. Όμορφα να κάθεσαι μέσα στις πρασινάδες της πλατείας με μεγάλη παρέα ώστε να δοκιμάσεις όλα τα καλά του πλούσιου καταλόγου. Απέναντι από το Μουσείο της Ακρόπολης βρήκε, μέσα σε μια δροσερή όσο και ατμοσφαιρική μικρή στοά, πόστο το δεύτερο Brigante, αδερφάκι του πολύ καλού ιταλικού του Συντάγματος. Εδώ λέγεται **Brigante** ▶

ΑΡΗΣ ΤΣΑΝΑΚΛΙΔΗΣ

Στα χέρια του η αναβίωση του ιστορικού Κεντρικόν της Κολοκοτρώνη. Κουζίνα αστική ελληνική, συν μενού-έκπληξη.

CARDINALE

Το λαμπερό, καινούργιο ιταλικό της Αθήνας έχει εξαιρετική κάβα και τον θαυμάσιο Κώστα Τσίγκα στην κουζίνα του

DIRTY GINGER

Ο Νίκος Μαούνης υπόσχεται dirty βραδιές και πολλά κέφια, ανοίγει ξανά το θρυλικό fun restaurant, αυτή τη φορά στο Χαλάνδρι

DIRTY MANH

Το «βρώμικο» αδελφάκι του MANHMANH μόλις άνοιξε στο Κουκάκι. Παρατηρούνται ουρές, σπεύσατε!

YOKO SUSHI BENTO

◀ **al Museo** και σερβίρει την ίδια πολύ καλή κουζίνα που το έκανε δημοφιλές στους λάτρεις του είδους. Στου Ψυρρή, στην οδό Τάκη 16 εκεί που παλιότερα ήταν το μουσικό μεζεδοπωλείο Πάει Καιρός, άνοιξε το ολοκαίνουργιο **Thes** με κουζίνα ελληνική και πειραγμένη από τον καλό σεφ Σταμάτη Τσίλια. Το πιο μεγάλο opening μέσα στον Αύγουστο έγινε αθόρυβα και είναι το λαμπερό **Cardinale** στη Μητροπόλεως 38. Το καινούργιο απόκτημα της Φωτεινής Παντζιά (του κοσμαγάπητου By the Glass) ετοιμαζόταν μήνες, έχει υπέροχη διακόσμηση, ωραία και φινετσάτη σάλα και μπάρα για ποτό, τραπεζάκια έξω στην Πετράκη, μια σάλα επάνω στον όροφο όπου κανείς μπορεί και να χαζέψει τη walk in κάβα με τις ετικέτες από Ιταλία (κατά κύριο λόγο) αλλά και Ελλάδα. Το βαρύ πυροβολικό βρίσκεται στα… ενδότερα και είναι ο σεφ Κώστας Τσίγκας ο οποίος στήνει ένα καταπληκτικό μενού με πιάτα σπουδαίας ιταλικής κουζίνας. Πίτσες με ζυμάρι αργής ωρίμασης, λευκές αλλά και κόκκινες, φοκάτσιες γεμιστές με τυρί, πάστες, πολλές φρέσκιες μοτσαρέλες αλλά και νοστιμότατα crostini, ανοίγει από το πρωί και με ωραιότατα πρωινά al italien. Δοκίμασα ήδη την ακαταμάχητη πίτσα deep dish, με ζύμη από βούτυρο (κόλαση!), ντομάτα, σαλάμι και μπουράτα, καθώς και την πίτσα all' ortica με τσουκνίδα, κατσικίσιο τυρί, αμύγδαλα και καυτερό μέλι, θέλω όμως πολλές απανωτές επαναλήψεις για να «καταφέρω» τον μεγάλο και εξόχως ορεκτικό κατάλογο.

Στα πρώτα τους βήματα

Για πολύ λίγες μέρες άνοιξαν μέσα στον Αύγουστο, έπειτα έκλεισαν για να πάνε κι αυτοί διακοπές (…σωστοί), και στ' αλήθεια τώρα μας συστήνονται. Ο λόγος για το λιλιπούτειο και υπερ-ζωντανό **Yoko Sushi Bento,** που στήθηκε στην Αρριανού 20 στο Παγκράτι, απέναντι ακριβώς από το Μαύρο Πρόβατο, και ήδη έχει κερδίσει συμπάθειες. Καλό προσιτό γιαπωνέζικο, sushi αλλά και πιάτα ημέρας, πιάτα με ψάρι και πολλά άλλα ωραία και αυθεντικά. Φήμες μού λένε πως και ο Βασίλης Καλλίδης (πολύ φίλος τους) ετοιμάζει δίπλα τους και το δικό του, αλλά αργεί ακόμα ώστε να σας πω κάτι πιο συγκεκριμένο. Μια εβδομάδα ανοιχτή είναι και η υπερπαραγωγή της **Κάβα Νέκταρ** κάτω στην Ερμού, στο νούμερο 121, και απευθύνεται σε όσους αναζητούν εμπειρίες fine drinking και όχι μόνο. Απίστευτη ενημέρωση σε ποτά από όλο τον κόσμο, σπέσιαλ ουίσκι και λοιπά οινοπνευματώδη, περίπου τα άπαντα της ελληνικής μικροζυθοποιίας, κοντά σε αυτά και ένα πανόραμα ελληνικών προϊόντων μικρών παραγωγών που μπορεί κανείς να πάρει και για το σπίτι. Δεν σταματούν εδώ και στον επάνω όροφο, σε ταράτσα που στολίζει το τεράστιο γκραφίτι του Same 84, έστησαν και το εστιατόριο **Χελώνα,** με management του γνωστού Oinoscent, μεσογειακή κουζίνα και τον (βραβευμένο σαν καλύτερο Έλληνα) sommelier Άρη Σκλαβενίτη. Από τα πιο αγαπημένα και επιτυχημένα εδώ και 15 χρόνια εστιατόρια της Αθήνας το ΜΑΝΗ ΜΑΝΗ άνοιξε μόλις προχτές Τρίτη το «βρώμικο» αδελφάκι του! Από τη Γιώτα Χουλιάρα και τον Γιάννη Μπουτσικάρη στα της ιδιοκτησίας (και της… καταγωγής) και τον εξαιρετικό Αλέξανδρο Φουρούλη στα του μενού, το καινούργιο **DIRTY MANH** μοιάζει με καντίνα (εξαίρετος σχεδιασμός από την Mab Architects), που πάρκαρε στο Κουκάκι (Δημητρακοπούλου 5), φέρνοντας στο διάβα μας υλικά και συνταγές από τη Μάνη και όλη την Ελλάδα. Λάδι, σιτάρι, αφρός αλατιού και κρεατικά έρχονται από Μάνη, προσφέρει σουβλάκια και πίτες που μαγειρεύονται και ψήνονται επιτόπου, όλα ποντάρουν στη νοστιμιά και την ελληνικότητα. Για να πάρετε γεύση υπάρχουν πίτες τραβηχτές με χοιρινό καλαμάκι, αφρίνα Ταινάρου, κεφαλοτύρι αλλά και με καγιανά ή με λουκάνικο από την Αρεόπολη. Κι ακόμα, σκεπαστές πίτες (πίτα pocket) με σύγκλινο σχάρας, πουρέ σύκο, λιαστή, αρωματικό τυρί βοτάνων, πίτα με πανσέτα sous vide με τζίντζερ και οξύμελι, πίτα με μουσακά και κιμά από μοσχαρίσια ουρά και άλλα πολύ πολύ νόστιμα και ποιοτικά.

Hot - hot - hot αναμονές!

Τα καλύτερα έρχονται! Για όσους από εμάς διασκέδασαν, τραγούδησαν, έφαγαν, ήπιαν και φλέρταραν κάτω από τον φοίνικα στο πολυθρύλητο και εξαιρετικά δημοφιλές **Dirty Ginger** στο Γκάζι, τα νέα είναι θαυμάσια! Το fun restaurant που μας έκλεψε τις καρδιές, κλειστό από το 2013, ανοίγει ξανά και είναι έτοιμο να γράψει νέες χρυσές σελίδες στην ιστορία του (…μας). Από τους ίδιους έμπειρους συντελεστές, την Έφη Γιαλούση και τον Νίκο Μαούνη, με ξεσηκωτικές ανατρεπτικών συνδυασμών μουσικές, με φαγητό νόστιμο ελληνικό, κρεατικά και εξωτικές πινελιές… «με διάθεση να ξαναβρούμε τα στέκια μας και τα κέφια μας», όπως μου λέει ο Νίκος Μαούνης. Ανοίγει στο Χαλάνδρι τέλη Σεπτεμβρίου. Ένα άλλο αγαπη-

ΚΑΒΑ ΝΕΚΤΑΡ

ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ

*Ιταλική κουζίνα, σε νέες μεγάλες δόξες
*Φαγητό του δρόμου απ' όλο τον κόσμο
*Το κρέας επιμένει ελληνικά. Hot οι γίδες και οι προβατίνες.
* Η ελληνική κλασική κουζίνα στα καλύτερά της.
* Η επιστροφή των μαγαζιών που αγαπήσαμε.

ΧΕΛΩΝΑ

STEAK HOUSE BY KIKU

ΠΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ιταλία, αγάπη μου! Ο γνωστός σεφ ετοιμάζει επιτέλους το δικό του πόστο.

MENO MALE

BRIGANTE AL MUSEO

THES

ΠΑΠΑΛΙΝΑ

μένο στέκι των Αθηναίων που έκλεισε πέρυσι και προς στιγμήν στενοχωρηθήκαμε αλλά ευτυχώς ήταν προσωρινό, είναι και το **Κεντρικόν** της Κολοκοτρώνη. Ετοιμάζεται πυρετωδώς για να ανοίξει τέλη Σεπτέμβρη-αρχές Οκτώβρη, οι αλλαγές «εκσυγχρονισμού» του είναι μεγάλες αλλά στις επιδιώξεις των νέων ιδιοκτητών είναι να διατηρηθεί η παλιά, υπέροχη κλασική του αύρα που, τώρα, στη νέα του πορεία συνδυάζεται και με πολλές νότες ήπιας και καλαίσθητης πολυτέλειας. Μαθαίνω ότι «στολίζεται» με πίνακες (από τους παλιούς), με εντυπωσιακές ταπετσαρίες, καθρέφτες αντικέ, μαρμάρινες μπάρες και μια εντυπωσιακή σκάλα που θα οδηγεί και στον επάνω όροφο. Θαυμάσια νέα έχει και στην κουζίνα του την οποία αναλαμβάνει ο στιβαρός, κοσμοπολίτης αλλά και βαθύς γνώστης της ελληνικής γεύσης σεφ Άρης Τσανακλίδης. Ανοιχτό από το μεσημέρι θα σερβίρει κλασική ελληνική κουζίνα στα ωραία της, και το βράδυ θα έχει μενού-έκπληξη! Νέο τρανταχτό που κάνει μπαμ και ενθουσιάζει τους πολυπληθείς θαυμαστές του είναι η επιτέλους εμφάνιση στην εστιατορική σκηνή της Αθήνας του σεφ και κριτή του Master Chef, **Πάνου Ιωαννίδη**. Γνωστός για την αγάπη και τη μαεστρία του στην ιταλική κουζίνα, συμπράττει με τον ιδιοκτήτη του παγκρατιώτικου Cupola και ετοιμάζουν φοβερό και τρομερό εστιατόριο στην Απόλλωνος, όπου θα γευτούμε πολύ καλή και αυθεντική cucina contemporanea. Δηλαδή πίτσα σε νέες εκδοχές, pasta με σύγχρονες προσεγγίσεις, ριζότα που είναι και η αδυναμία του σεφ και άλλα νόστιμα, σε περιβάλλον που θα σε κάνει να νομίζεις πως βρίσκεσαι Ρώμη! Το όνομα ακόμα δεν έχει βρεθεί, αναμένουμε το opening αρχές Οκτώβρη. Σε άλλα νέα και ωραία, στις 13 Σεπτεμβρίου ξανανοίγει στο Ψυχικό το **Steak House by Kiku** με μεταγραφή εδώ του πολύ καλού και βαθύ γνώστη του κρέατος σεφ Άλσι Σινανάι (δική του η ομάδα Wolves of Kitchen). Ο Άλσι θα ψήνει με slow cookery γίδες και προβατίνες, θα καπνίζει μόνος του πολλά και νόστιμα, το μενού θα στηρίζεται σε εποχικά ελληνικά προϊόντα, οι τιμές θα είναι πολύ προσιτές. Αρχές Οκτώβρη ανοίγει και το Kiku στο Κολωνάκι, πάλι με τον ίδιο σεφ, εδώ σε εξωτικές αμιγώς γιαπωνέζικες εκδοχές του πλούσιου ταλέντου του. Είπα Κολωνάκι οπότε να σας αναφέρω τα καινούργια που πρόκειται να δούμε εδώ τη σεζόν που ξεκινάει. Μαθαίνω πως το για καιρό σκοτεινό Mohnblumchen, εκεί στην πλατεία Δεξαμενής, φωτίζεται από το δίδυμο Μωράκης - Μελισσάρης, και οι εργασίες προχωρούν ώστε μέσα στον Οκτώβρη να είναι έτοιμο ωραίο μπιστρό υπό το όνομα **Café Americain** και σεφ τον ταλαντούχο νέο Παναγιώτη Ζώκο από την ομάδα του Μιχάλη Νουρλόγλου. Εδώ θα απολαύσουμε easy going γαλλική κουζίνα παρέα με ανάλογα κρασιά και ωραίες μουσικές. Το δε ταϊλανδέζικο **Pat Pong** των ιδίων μεταφέρεται από το Κολωνάκι κάτω στην Αγίας Ειρήνης, παίρνει θέση στο ισόγειο του Boutique Hotel Noma και με σεφ τον Γιάννη Τρυφώνη αποκτάει έναν πιο χαλαρό χαρακτήρα ταϊλανδέζικου street food. Street food είπα και δεν μπορώ, παρότι επί του πιεστηρίου, να μη σας πληροφορήσω και για ένα καινούργιο του δρόμου που πήρε το αυτί μου, άνοιξε κι αυτό μέσα στο καλοκαίρι στην πλατεία Καρύτση, το λένε **Chomolungma**, που σημαίνει η «κορυφή του Έβερεστ» και η προσφέρει νόστιμο... θιβετιανό φαγητό του δρόμου. Όρεξη να μη μας λείπει και μας βλέπω σε νέες και ωραίες γαστρονομικές περιπέτειες. **A**

Όχι πουλάκι, **πέος**, το λέει κι ο **Φρίξος**!

Το ελληνικό πρόγραμμα σεξουαλικής αγωγής βραβεύτηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Σεξουαλικής Υγείας

Του **ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ**

Την εποχή που πήγαινα πρώτη δημοτικού αν ρώταγα τη δασκάλα τίποτα για το πουλί μου, μάλλον θα μου έριχνε ανάποδη ξεγυρισμένη. Σήμερα, 40 χρόνια μετά, τα παιδιά έχουν τις ίδιες απορίες για το σώμα τους όπως κι εμείς τότε, οι γονείς τις περισσότερες φορές δεν ξέρουν τι να απαντήσουν και το σχολείο έχει κάνει ένα μικρό μόνο βήμα: το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής έχει μπει στο πρόγραμμα, αλλά μόνο στις ώρες ευέλικτης ζώνης, προαιρετικά, αν το επιλέξει ο εκπαιδευτικός. Παρ' όλα αυτά, ένα πρόγραμμα τεσσάρων Ελληνίδων εκπαιδευτικών από το Ρέθυμνο τιμήθηκε με το Βραβείο Αριστείας και Καινοτομίας εκπαιδευτικού προγράμματος σεξουαλικής αγωγής, το 2019, από τον Παγκόσμιο Οργανισμό για τη Σεξουαλική Υγεία, και οι δασκάλες θα παραλάβουν το βραβείο τους σε εκδήλωση που θα γίνει τον Οκτώβριο στο Μεξικό.

Μα ποιος είναι, επιτέλους, αυτός ο Φρίξος;

Το πρόγραμμα λέγεται *«Παίζω με τον Φρίξο και μαθαίνω για το σώμα μου και τις ανθρώπινες σχέσεις»* και απευθύνεται σε παιδιά νηπιαγωγείου και των πρώτων τάξεων του δημοτικού. Κεντρικό ρόλο στη δημιουργία του είχε η εκπαιδευτικός **Μαργαρίτα Γερούκη**, με μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στη Σεξουαλική Αγωγή και μακρά παραμονή στη Φινλανδία, όπου το αντίστοιχο μάθημα βρίσκεται στα σχολεία από τη δεκαετία του '70. Αφορμή υπήρξε μια υπόθεση παιδικής κακοποίησης το 2011, στο Ρέθυμνο.

Το πρόγραμμα ξεκινάει κάπως έτσι: Μια μέρα μπαίνει η δασκάλα στην τάξη και ανακοινώνει στα παιδιά ότι ήρθε ένα γράμμα για εκείνα. Αποστολέας, μόνο ένα όνομα: Φρίξος. Η δασκάλα δημιουργεί στα παιδιά το κατάλληλο κλίμα ανυπομονησίας. Ποιος είναι αυτός ο Φρίξος; Τον ξέρει κανείς; Να ανοίξουμε το γράμμα; Και το ανοίγουν.

«Με λένε Φρίξο και είμαι ένα σκαντζοχοιράκι έξι χρονών. Πριν από λίγο καιρό ανακάλυψα στη βιβλιοθήκη του παππού μου κάτι πολύ, μα πολύ ενδιαφέρον! Ανακάλυψα ένα βιβλίο με διάφορα παιχνίδια και εικόνες για τα παιδιά! Από το βιβλίο αυτό κατάλαβα ότι εσείς οι άνθρωποι είστε πολύ διαφορετικοί από εμάς τους σκαντζόχοιρους! Εγώ έχω πολλά αγκάθια στο σώμα μου αλλά εσείς έχετε δέρμα μαλακό με πολύ λίγες τρίχες. Εμείς οι σκαντζόχοιροι, ακόμα και οι μικροί σαν κι εμένα, έχουμε αγκάθια. Η μαμά μου μού είπε ότι τα παιδιά έχουν μεγάλη καρδιά και μπορούν να είναι καλοί φίλοι με τους σκαντζόχοιρους. Μου είπε ακόμα ότι δεν φοβούνται και τα αγκάθια μας. Απίστευτο! Τότε αποφάσισα να μοιραστώ τα παιχνίδια που βρήκα στη βιβλιοθήκη του παππού μου μαζί σας. Έτσι θα γίνουμε οι καλύτεροι φίλοι! Από εδώ και μπρος θα σας στέλνω γράμματα με τα παιχνίδια και ελπίζω να τα παίζετε και να διασκεδάζετε. Σας αρέσει η ιδέα μου; Προς το παρόν, όμως, σας στέλνω μια φωτογραφία μου. Με αγάπη, ο φίλος σας ο Φρίξος!».

Μετά, ο Φρίξος στέλνει διάφορα παιχνίδια και άλλες φωτογραφίες και μέσα απ' αυτή τη διαδικασία τα παιδιά μαθαίνουν ότι αγόρια και κορίτσια έχουν οπίσθια αλλά διαφορετικά γεννητικά όργανα, τα οποία ονομάζονται έτσι γιατί βοηθάνε να γεννιούνται τα μωρά. Ότι τα γεννητικά όργανα έχουν επιστημονική ονομασία (στα παιδιά αρέσει πολύ να ξέρουν ότι μαθαίνουν την επιστημονική ονομασία), όχι μελισσούλα ούτε πουλάκι, αλλά πέος, όρχεις, αιδοίο και ότι καλό είναι τώρα πια που πάνε σχολείο να γνωρίζουν αυτές τις ονομασίες. Ότι τα γεννητικά όργανα είναι σημαντικά και ευαίσθητα και γι' αυτό τα προστατεύουμε με ρούχα και εσώρουχα, ότι πρέπει να τα φροντίζουμε να είναι καθαρά, να μην τα εκθέτουμε σε δημόσια θέα και ότι κανείς δεν μπορεί να τα αγγίζει εκτός από τη μαμά και τον μπαμπά στο μπάνιο, ή τον γιατρό.

Ο Φρίξος κατηγορούμενος στο Ανώτατο Δικαστήριο των Ζώων

Μια μέρα έρχεται ένα απελπισμένο γράμμα από τον Φρίξο, ο οποίος είχε μπει σε μπελάδες. Τον έπιασε φαγούρα και άρχισε να ξύνει τα γεννητικά του όργανα δημοσίως και τον μάλωσαν. Στο σπίτι πήρε το τάμπλετ της μαμάς κι εκείνη έγινε κατακόκκινη από θυμό, όταν είδε ότι είχε μπει στα μέιλ της. Του ήρθε να κάνει την ανάγκη του ενώ ήταν στην πλατεία και κατέβασε το παντελόνι του και όλοι του έβαλαν τις φωνές. *«Όλοι μαζί μου τα βάζουν»* έγραφε στο γράμμα του ο Φρίξος, ο οποίος, μάλιστα, κλήθηκε να παρουσιαστεί και να απολογηθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο των Ζώων. *«Στόχος είναι να καταλάβουν τα παιδιά ότι η συμπεριφορά του Φρίξου δεν ήταν η σωστή αλλά, και από την άλλη, ίσως να μην ήξερε πώς να συμπεριφερθεί σε κάθε περίσταση. Μπορεί να μην είχε μάθει για τον δημόσιο και τον προσωπικό χώρο, ούτε να του είπε κάποιος για το τι μπορεί να δημοσιευτεί στο διαδίκτυο»*, λέει η **Μαργαρίτα Γερούκη**.

Στην τάξη, και αφού έχουν συζητηθεί ένα-ένα τα ατοπήματα του Φρίξου, ο εκπαιδευτικός προτείνει στα παιδιά να στείλουν ένα γράμμα στο Δικαστήριο των Ζώων, όπου θα προτείνουν την αθώωση του Φρίξου λόγω άγνοιας. Και ταυτόχρονα να βοηθήσουν τον Φρίξο να μάθει τους κανόνες συμπεριφοράς στον προσωπικό και το δημόσιο χώρο και το διαδίκτυο.

Στο δικαστήριο κατηγορούμενοι και εκπαιδευτικοί

Οι γονείς, λέει η κ. Γερούκη, αντιμετωπίζουν πολύ θετικά το πρόγραμμα. Αλλά όχι πάντα. Στα Χανιά τρεις νηπιαγωγοί κατηγορήθηκαν, και μάλιστα στις 21 Οκτωβρίου η υπόθεσή τους παραπέμπεται σε ανοιχτή ακροαματική διαδικασία, κατά σύμπτωση αμέσως μετά την παγκόσμια βράβευση του Φρίξου, επειδή ενημέρωσαν τα παιδιά για τη σωστή ονομασία των γεννητικών οργάνων. Σε κάποιες περιπτώσεις, στην ενότητα για τις οικογενειακές σχέσεις, υπήρξαν αντιδράσεις για τις οικογένειες ουράνιο τόξο, όπου οι γονείς είναι του ίδιου φύλου. *«Δουλειά δική μας δεν είναι να κρίνουμε αλλά να παρέχουμε γνώση στα παιδιά. Υπάρχει νόμος πλέον στη χώρα μας για το σύμφωνο συμβίωσης, υπάρχουν παιδιά στα σχολεία μας με γονείς του ιδίου φύλου. Εμείς μαθαίνουμε στα παιδιά ότι οικογένεια δεν είναι μόνο το δίπολο μαμά-μπαμπάς, αλλά το περιβάλλον που προσφέρει ασφάλεια και αγάπη. Οικογένεια μπορεί να είναι μία γυναίκα, ένας άνδρας, η γιαγιά και ο παππούς, η γιαγιά και μια θεία. Έτσι θα δημιουργήσουμε περιβάλλον ασφάλειας και αποδοχής για όλους στο σχολείο και θα μειώσουμε ή εξαλείψουμε φαινόμενα εκφοβισμού / bullying»*, αναφέρει η εκπαιδευτικός.

Η τελευταία ενότητα του προγράμματος, το οποίο έχει εξάμηνη διάρκεια με δύο ώρες το μήνα, αφορά την πρόληψη της κακοποίησης. Στόχος είναι τα παιδιά να αντιληφθούν τη σημασία και τη διαφορά μεταξύ καλού και κακού μυστικού. Μαθαίνουν, μάλιστα, κι ένα τραγουδάκι: *«Το καλό το μυστικό στην καρδιά μου το κρατώ, το κακό το μυστικό κάπου πρέπει να το πω». Το «Παίζω με τον Φρίξο και μαθαίνω για το σώμα μου και τις ανθρώπινες σχέσεις»*, που υλοποιήθηκε εθελοντικά από τη Μαργαρίτα Γερούκη και τις εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με γνώσεις ψυχολογίας και βιωματικών μεθόδων διδασκαλίας **Έλενα Βιταλάκη, Αθηνά Τριαματάκη** και **Δέσποινα Μαυράκη**, ενώ η εικονογράφηση είναι της **Πέγκυς Φούρκα**, και παρά τη βράβευσή του δεν υπάρχει ακόμη σε βιβλίο για το ευρύτερο εκπαιδευτικό κοινό. Μόνο η αντιπεριφέρεια Ρεθύμνου χρηματοδότησε την τύπωσή του για να έχει από ένα κάθε σχολείο του νομού. Περισσότερα μπορείτε να δείτε εδώ: *frixos.weebly.com*

Στα Χανιά τρεις νηπιαγωγοί κατηγορήθηκαν, και μάλιστα στις 21 Οκτωβρίου η υπόθεσή τους παραπέμπεται σε ανοιχτή ακροαματική διαδικασία, κατά σύμπτωση αμέσως μετά την παγκόσμια βράβευση του Φρίξου, επειδή ενημέρωσαν τα παιδιά για τη σωστή ονομασία των γεννητικών οργάνων.

Μαργαρίτα Γερούκη

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

ΤΑ ΝΕΑ **SKIN IRONY 42** ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΑ, ΜΙΝΙΜΑΛ, UNISEX ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ **SWATCH**

Η **Swatch** έχει αποδείξει ότι εκτός από Plastic & Pop μπορεί να είναι και **Irony**! Πέρυσι την άνοιξη κυκλοφόρησε για πρώτη φορά με μεγάλη επιτυχία η σειρά **Skin Irony**, η οποία συνδυάζει τα ανθεκτικά υλικά με τις κομψές και σύγχρονες σχεδιαστικές γραμμές. Φέτος η Swatch μας παρουσιάζει τη συλλογή **SKIN Irony 42**: έξι νέα μοντέλα με πάχος κάσας μόλις 6mm και διάμετρο 42 mm, που είναι το ίδιο ποθητά τόσο στο ανδρικό όσο και στο γυναικείο κοινό (ειδικά για τα κορίτσια που λατρεύουν τα μεγάλα καντράν). Αίσθηση vintage, ανθεκτικά υλικά, λεπτομέρειες από δέρμα και σιλικόνη. Οι νέοι μίνιμαλ «διαχρονικοί γίγαντες» μόλις έφτασαν.

Διαθέσιμα στα καταστήματα και τα σημεία πώλησης Swatch.
Η τιμή τους είναι €150.

GLAMAZON

Διακοπές στην Πρίστινα

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Σαν σχολική έκθεση. Το φετινό καλοκαίρι ήταν διαφορετικό από τα προηγούμενα. Οι μουσικές του Μπρέγκοβιτς. Το «Underground» του Κουστουρίτσα. Ένα καταπράσινος χορός, ένα γλέντι που δεν λέει να τελειώσει. Φύση σαν φίδι που ξετυλίγεται και ξετυλίγεται. Όμορφα, τακτοποιημένα χωριά.

Πρώτος σταθμός, Βελιγράδι. Αυτή η πόλη έχει μια ανεξήγητη ενέργεια. Από το παράθυρο του ξενοδοχείου στο κέντρο δεν χορταίνω να ρουφάω τις εικόνες της. Την κίνησή της. Νεοκλασικά κτίρια, ψηλά μπλλλοκ (με βαρύ «λ») και ουρανοξύστες, ανάμεσά τους πάρκα και η εντυπωσιακή συνάντηση του Σάβα με τον Δούναβη. Παρά την υγρασία και τη ζέστη η βόλτα με το ποταμόπλοιο αποζημιώνει. Στο μακρύ πεζόδρομο Κνεζ Μιχαήλοβα τα κτίρια του 19ου αιώνα κάνουν το περπάτημα απόλαυση. Πολλά και ενδιαφέροντα βιβλιοπωλεία. Ναι, πολλά βιβλιοπωλεία. Καφέ, ξενοδοχεία. Στο Μπέτον Χάλα, στις αποβάθρες του Σάβα μια συστάδα από όμορφα εστιατόρια, μπαράκια και καφετέριες. Όλα παλιές αποθήκες. Και μια πρεμία. Χωρίς άγχος, χωρίς ιδρώτα. Την ίδια περίοδο η Αθήνα μουγκρίζει από τον καύσωνα, στο Βελιγράδι έχει λίγη ζέστη. Αυτή η πόλη έχει χαρακτήρα. Και είναι αληθινά όμορφη.

Διανύοντας χιλιόμετρα με έλατα και άγρια φύση και μετά από συνεχείς ελέγχους και σφραγίδες (στην ΕΕ έχουμε ξεμάθει) στα σύνορα, το Σεράγεβο σε καλωσορίζει σε μια κοιλάδα στεφανωμένη από καταπράσινους λόφους. Η Ιερουσαλήμ της Ευρώπης, σε μια βόλτα συναντάς καθολικό ναό, συναγωγή και τζαμί, η ατμόσφαιρα μυρίζει κάφα, τον αρωματικό βοσνιακό καφέ, και λουκούμι τριαντάφυλλο. Το Σεράγεβο είναι μαγευτικό και ταλαιπωρημένο. Το βλέπεις. Βλέπεις σε κάποια κτίρια τρύπες από τα πυροβόλα στους τοίχους. Παρά τις πληγές της που κλείνουν σιγά-σιγά παραμένε μια αριστοκρατική πόλη, με το ποτάμι της, τις γέφυρές της. Και το παρελθόν να φυσά ανάμεσα. Σε ένα σημείο του ποταμού Μιλιάκα, στη γωνία της οθωμανικής Latin Bridge, στα όρια με την Παλιά Πόλη, μια ταμπέλα θυμίζει ότι στο σημείο αυτό δολοφονήθηκε το 1914 ο αρχιδούκας της Αυστρίας Φραγκίσκος Φερδινάνδος, πυροδοτώντας την έναρξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτά τα λίγα για Σεράγεβο και τη μοναδικά καταπράσινη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Από τη γιουροβίζιον είχα το απωθημένο. Ακουγόταν κάπως εξωτική. Βοσνία-Ερζεγοβίνη ντουζ πουά. Χιλιόμετρα με έλατα. Τύφλα να 'χει η Ελβετία.

Και κάπου εδώ το ταξίδι τελειώνει στο Κόσοβο, που δεν το λες και τρελό προορισμό. Και όμως αποδείχθηκε τρελός προορισμός. Το Κόσοβο έχει πλάκα. Έχει τον δικό του αέρα. Πρώτα από όλα τα χάνεις από την οργιώδη ανοικοδόμηση. Νεόδμητες μονοκατοικίες με έξι έως 10 δωμάτια στα προάστια, στα χωριά, παντού. Χιλιάδες επί χιλιάδων να ανεγείρονται. Στην πρωτεύουσα υψώνονται καινούριοι, πελώριοι και μάλλον τρομακτικοί ουρανοξύστες. Τέτοια ανοικοδόμηση …δεν υπάρχει. Οι ομοιότητες μεταξύ Πρίστινας και ελληνικών πόλεων, πάρα πολλές. Σου θυμίζει Ελλάδα. Κάτι που δεν σου θύμιζε το Βελιγράδι και το Σεράγεβο. Η έκρηξη ανοικοδόμησης και ανάπτυξης οφείλεται κατά κύριο λόγο στα χρήματα που στέλνουν οι Κοσοβάροι που έχουν μεταναστεύσει και εργάζονται στο εξωτερικό. Οι κάτοικοι εξαιρετικά φιλικοί και το βουλεβάρτο της μητέρας Τερέζας με κοσμοπολίτικη εσάνς, ένα πολυτελές ξενοδοχείο, το κτίριο που στεγάζεται η κυβέρνηση, πολλά καφέ, ένα πελώριο πανό με τον Ιμπραήμ Ρουγκόβα και έναν από τους καλύτερους εσπρέσο που έχω πιει. Οι ίδιοι υποστηρίζουν ότι σερβίρουν τον καλύτερο μακιάτο του κόσμου.

LANCÔME
Το νέο γυναικείο άρωμα **Idôle** είναι ελαφρύ, αισθησιακό, λουλουδάτο, κυκλοφορεί σε ένα από τα πιο λεπτά μπουκάλια στον κόσμο, με πάχος μόλις 15 χιλιοστά, και έχει για πρόσωπο της καμπάνιας την πανέμορφη αμερικανίδα ηθοποιό και τραγουδίστρια **Zendaya Coleman**.

ΟΠΤΙΚΑ ΟΦΘΑΛΜΟΣ
Unisex γυαλιά ηλίου
Rewop

KARL LAGERFELD
Σακίδιο πλάτης

BENETTON
Τζιν παντελόνα με τον Mickey από την πρώτη συλλογή του brand σχεδιασμένη από τον Jean-Charles de Castelbajac €89,95

TOMS
Γυναικεία καστόρινα παπούτσια

ΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ ΤΗΣ CHIARA
*Αν θες να δείχνεις τόσο εντυπωσιακή όσο η **Chiara Ferragni** στο Φεστιβάλ Ταινιών της Βενετίας, αρκεί να φορέσεις στα χείλη σου το κραγιόν της **Lancôme, L'Absolu Rouge Drama Matte 274**. Είναι το πιο ματ, το πιο τολμηρό, το πιο έντονο κραγιόν που έχει δημιουργήσει ποτέ η Lancôme και για να το εμπιστεύεται η Chiara κάτι ξέρει.*

CALZEDONIA
Καλτσάκια

TEZENIS
Crop top με λεπτομέρεια δαντέλας €10,99

SPRINGFIELD
Γυναικείο t-shirt €19,99

POLO
Σακίδιο πλάτης

Το τακούνι
που άφησα πίσω μου

Υπάρχουν βάσιμες υποψίες πως η φετινή χρονιά δολοφόνησε το τακούνι. Στατιστικά μιλώντας, υπάρχει μία πτώση της τάξεως του 7% στην αγορά παπουτσιών με τακούνι από το 2017 μέχρι σήμερα.

Της **ΚΡΙΣΤΥΣ ΠΕΡΡΗ** -Φωτό: **ΤΖΟΒΑΝΝΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ**

Αν είσαι γυναίκα κάποιου αναστήματος, τότε μάλλον ακούς διαμαρτυρίες διαφόρων ειδών αν αποφασίσεις (ή, καλύτερα, αν ΤΟΛΜΗΣΕΙΣ) να βγεις έξω στον κόσμο φορώντας τακούνια. Από το «μα δεν έχεις ανάγκη εσύ!» μέχρι το «κομπλάρω γιατί φαίνεται σαν να μου ρίχνεις» ή το απλό «καμήλα», υπάρχει μία κοινή άποψη πως τα τακούνια δεν ταιριάζουν στη γενικότερη εμφάνιση κάποιας με ύψος άνω του 1.75 και καλύτερο θα ήταν να αποφεύγονται. Δεν χρειάζεται να έχεις σε αφθονία το αντιδραστικό στοιχείο μέσα σου. Μία μικρή δόση αρκεί για να περάσεις το πρώτο μισό της δεκαετίας των 20 φορώντας τα πάντα από δεκάποντες μπότες μέχρι χαριτωμένα kitten heels, έτσι ώστε να απορρίψεις επιδεικτικά τους ξεπερασμένους κανόνες και να αισθανθείς και λίγο σαν Naomi Campbell, βρε αδερφέ. Χαλάλι οι φουσκάλες, οι κάλοι και τα σπασμένα νύχια.

Δύσκολο να το πιστέψει κανείς σήμερα, όμως υπήρχε μία περίοδος που η πλειοψηφία των γυναικών επέλεγαν το τακούνι ως την go-to επιλογή σε παπούτσι, ανεξαρτήτως της περίστασης. Σε οποιαδήποτε σχολή και αν φοιτούσες, θα έβλεπες κοπέλες να κυκλοφορούν στις δέκα το πρωί πάνω σε μαύρα heeled μποτάκια που κάνουν θόρυβο στον διάδρομο. Τα γραφεία ήταν μία πασαρέλα από γόβες που πηγαινοέρχονται (ασορτί με φούστες pencil και πουκάμισα) ενώ τα περισσότερα καταστήματα ρούχων ή καλλυντικών είχαν ως απαράβατη προϋπόθεση το να φοράς τακούνι για να πιάσεις δουλειά (κάτι που δυστυχώς ισχύει ακόμα). Δεν χρειάζεται καν να αναφερθούμε στη βραδινή έξοδο. Αν τα πόδια σου δεν έβγαζαν αίμα μέχρι να γυρίσεις σπίτι, δεν είχες περάσει καλά. Θυσία δηλαδή της οποιαδήποτε άνεσης στον βωμό της αισθητικής και όλες μαζί να ακολουθούμε (κουτσαίνοντας) τον δρόμο που χάραξε η Carrie Bradshaw.

Η εποχή του flat

Αλλά όχι πια, φίλες μου. Η μόδα μίλησε και επισήμως; διανύουμε την Εποχή του Flat. Ξεκίνησε από τα chic μποτάκια oxfords και τα loafers που εδραίωσε ο οίκος Gucci. Εξελίχθηκε με τα βελούδινα (και αμφιλεγόμενα) slippers που εμφανίζονταν όλο και συχνότερα στις πασαρέλες και το ίνσταγκραμ και κατέληξε στην τεράστια επανάσταση του λευκού sneaker, που κυριαρχεί μέχρι σήμερα. Χάρη σε αυτά, έχουμε δει μπότες ορειβασίας να θεωρούνται η τελευταία λέξη της μόδας στα Fashion Weeks ανά τον κόσμο και τη θριαμβευτική επιστροφή των μπαλαρίνων (ίσως υπερβολικά flat αυτά τα τελευταία για κάποιες από εμάς). Φέτος το καλοκαίρι ειδικότερα, τα «ugly» σανδάλια έκαναν μόστρα σε κάθε editorial που σεβάστηκε τον εαυτό του, συνδυασμένα με αέρινα φορέματα σε ύφος «μικρές κυρίες», για την απόλυτη επιστροφή στην αθωότητα. Και για τακούνια, ούτε λόγος.

Στατιστικά μιλώντας, υπάρχει μία πτώση της τάξεως του 7% στην αγορά παπουτσιών με τακούνι από το 2017 μέχρι σήμερα. Αρκετά σημαντική διαφορά δηλαδή, η οποία δεν δίνει σημάδια πως θα σταματήσει εδώ. Αυτό όμως δεν είναι καν το πιο ενδιαφέρον κομμάτι του ζητήματος, εφόσον η μόδα φέρνει κύκλους και μας έχει συνηθίσει στα extremes. Από μίνι σε μάξι, από skinny σε φαρδιά, χαμηλοκάβαλα σε ψηλόμεσα, τακούνια σε flats και στη συνέχεια πάλι τακούνια. Το πιο ενδιαφέρον κομμάτι της υπόθεσης είναι πόσες γυναίκες αρνούνται να ξεθάψουν τα δωδεκάποντά τους από την παπουτσοθήκη και να υποβάλουν τις φτέρνες τους σε νέα βασανιστήρια, ακόμα και αν η Vogue ανακοινώσει την επιστροφή του heel μέσα στο φθινόπωρο.

Δεν γυρίζουμε πίσω!

Την άνεση ή το στιλ;

Η shoe consultant Susannah Davda επιβεβαιώνει πως η αγορά παπουτσιών έχει αλλάξει δραστικά τα τελευταία χρόνια, τουλάχιστον στον fashion κόσμο της Βρετανίας και της Αμερικής. «Αντικαταστήσαμε τα τακούνια με τα flats για να είμαστε πιστές στη μόδα, τα διατηρήσαμε επειδή ήταν άνετα και τώρα αρνούμαστε να τα αποχωριστούμε» δηλώνει. «Γιατί να θυσιάσουμε την άνεσή μας για το στιλ;» Μία πολύ καλή ερώτηση που φαίνεται να έχει απασχολήσει και την editor μόδας/ συγγραφέα Hannah Rochell, η οποία ξεκίνησε το προσωπικό της fashion blog το 2012 με αφορμή το ότι δεν μπορούσε να βρει chic χαμηλά παπούτσια για τις εμφανίσεις της. «Οσο το trend του flat έπαιρνε μεγαλύτερες διαστάσεις, λάμβανα σχόλια από όλο και περισσότερες γυναίκες που ήθελαν να παρατήσουν τα τακούνια τους εδώ και χρόνια και επιτέλους αισθάνονταν πως είχαν το περιθώριο και την "άδεια" να το κάνουν». Ακόμα και οι γάμοι, το βασίλειο των γοβακίων, έχουν πάψει να αποτελούν περίσταση όπου είσαι υποχρεωμένη να εμφανιστείς με τακούνια. Βρετανικές μάρκες όπως οι Emmy London και BHLDN ήταν ανάμεσα στις πρώτες που ξεκίνησαν να πουλάνε πανέμορφα ζευγάρια χαμηλών νυφικών παπουτσιών, τα οποία σύντομα έγιναν περιζήτητα τόσο από τις νύφες, όσο και από τις κουμπάρες. Ίσως είναι λίγο πιο περίπλοκο να τα εντάξεις σε ένα τόσο επίσημο λουκ, αλλά όχι ακατόρθωτο!

Επιπλέον, σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του shoe brand Deichmann, μόνο το 29% των γυναικών της Βρετανίας θα φορούσαν τακούνια στο πρώτο ραντεβού με κάποιον. Λογικό. Αν χρειαστεί να τρέξεις προς την αντίθετη κατεύθυνση, είναι απαραίτητη η ελευθερία κινήσεων.

Σε διεθνές επίπεδο, ο χώρος εργασίας φαίνεται και αυτός σιγά-σιγά να πατάει πόδι (συγγνώμη, έπρεπε). Η Βρετανή Nicola Thorp απασχόλησε τα παγκόσμια media, όταν πριν από δύο χρόνια αρνήθηκε να βγάλει τα χαμηλά της παπούτσια και να αλλάξει σε τακούνια στον χώρο εργασίας της. Τελικά της ζήτησαν να συμμορφωθεί ή να αποχωρήσει. Η απάντησή της ήταν μία συλλογή υπογραφών με σκοπό την ψήφιση νόμου ο οποίος θα απαγορεύει στους εργοδότες να περιλαμβάνουν τα τακούνια στο dress code της δουλειάς. Παρόλο που η πρόταση απορρίφθηκε από τη Βουλή, η προσπάθειά της συγκέντρωσε πάνω από 150.000 υπογραφές και μία γενικότερη αφύπνιση. Στην Ιαπωνία, η ηλεκτρονική καμπάνια με τίτλο #KuToo (kutsu σημαίνει «παπούτσι» και kutsuu σημαίνει «πόνος») επίσης προσπαθεί να ακυρώσει οποιονδήποτε ανάλογο κανονισμό που επιβάλλει τα τακούνια ως απαραίτητα.

Τι πιο λογικό άλλωστε από το να μην επιθυμείς να περπατάς στις μύτες για ένα οχτάωρο τουλάχιστον, κυρίως αν η δουλειά σου απαιτεί ορθοστασία; Παρόλα αυτά, ακόμα και αν οι υπερυψωμένες αναμνήσεις του τακουνιού μάς δημιουργούν δυσφορία, είναι δύσκολο να το καταδικάσουμε ως κάτι το εντελώς τοξικό, παράλογο ή λάθος. Όπως ισχύει και για τις οι υπόλοιπες «παγίδες» της θηλυκής φύσης (το μακιγιάζ, τα σουτιέν, την αποτρίχωση), ο διαχωρισμός της προσωπικής επιλογής και της κοινωνικής πίεσης είναι τρομερά λεπτός και δύσκολος να ξεχωρίσεις. Φοράω γόβες στιλέτο επειδή κάνουν τη γάμπα μου αριστουργηματική και τους γοφούς μου δύο αγγέλους ή επειδή έχω μεγαλώσει σε ένα περιβάλλον που μου τις έχει επιβάλει ως την επιτομή του σέξινες;

Με συγχωρείς, Carrie Bradshaw, αλλά μήπως με σαμποτάρεις;

Φυσικά, όπως άλλωστε είπαμε, η μόδα είναι κάτι το ρευστό και ποτέ δεν μένει στάσιμη. Τα trends ανεβοκατεβαίνουν, η διάθεση αλλάζει, οι κάλοι στα πόδια γιατρεύονται. Και ένα ζευγάρι Manolo Blahnik θα παραμείνει γοητευτικό για μια ζωή. Αν εμείς το φορέσουμε ή όχι, είναι εντελώς δική μας επιλογή. **Α**

ΜΕΡΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΟΜΟΡΦΑ FLAT ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Nikolas Routsis Handmade Shoes
Χρήστου Λαδά 5-7, Κέντρο, 2106394124

Λεμήσιος υποδήματα
Λυκαβηττού 6, Κολωνάκι, 2103611161

Palavidis Handmade Shoes
Κριεζώτου 6, Σύνταγμα, 2103621244

Iride De Portu
Παλλάδος 24-26, Ψυρρή, 210325 5119

URBANLINES

Άλιμος

Μικρές urban ιστορίες στο μετρό της Αθήνας

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

Είναι Σάββατο μεσημέρι. Η ζέστη αλλοιώνει την όραση και κάνει την άσφαλτο να κυματίζει λίγα μέτρα μακριά. Μια οφθαλμαπάτη που φαίνεται να ανήκει μόνο στις ερήμους εξαπλώνεται στην Αθήνα κάθε καλοκαίρι. Μόνο όταν φυσάει βοριαδάκι είναι η ανάσα θεραπευτική έναντι της ενίοτε καλοκαιρινής θηλιάς.

Κάθομαι σε ένα παγκάκι έξω από τη στάση Άλιμος της κόκκινης γραμμής του Αττικού μετρό. Περιμένω τη Μαργαρίτα να έρθει για να πάμε βόλτα στο κέντρο· από αυτές τις βόλτες που καμιά φορά ξεκινάνε απόγευμα και μπορεί να τελειώσουν νωρίς το επόμενο πρωί. Φοράω τα ακουστικά μου και παρατηρώ τους ανθρώπους που περνάνε μπροστά μου. Δεν έχω διάθεση να διαβάσω το βιβλίο μου σήμερα. Το κουβαλάω απ' το πρωί μαζί μου και δεν το έχω ανοίξει ούτε στιγμή, ενώ είχα χρόνο. Ο σελιδοδείκτης, που έχει μείνει στην ίδια σελίδα εδώ και μέρες, προδίδει την αδράνειά μου.

Ενώ παίζει το κομμάτι Tesselate από Alt-J έρχεται και κάθεται δίπλα μου μια κυρία. Την ώρα που γυρίζω να την κοιτάξω βλέπω ήδη ότι μου λέει κάτι χαμογελαστά. Βγάζω το ένα ακουστικό και τη σταματάω. «Συγγνώμη, δεν σας άκουσα». «Γεια σου, κούκλα μου. Σε ρώτησα εάν έχεις ένα χαρτομάντηλο». «Δυστυχώς μόνο υγρό μαντιλάκι εάν θέλετε, απλό δεν έχω». «Μου κάνει και αυτό», λέει, ενώ σκουπίζει τον ιδρώτα στο μέτωπό της με το πίσω μέρος της παλάμης της. Είναι καλοντυμένη· τα ρούχα της ολοκαίνουργια, αλλά παλιά.

Ανοίγω την τσάντα μου και βγάζω το βιβλίο και την ατζέντα μου για να βρω τα μαντιλάκια. Με την άκρη του ματιού μου την βλέπω να σηκώνει το βιβλίο και να το εξετάζει. «Διαβάζεις Καζαντζάκη, κορίτσι μου; Μπράβο σου, δεν το περίμενα». «Γιατί σας εκπλήσσει;» τη ρωτάω, περίεργη να ανακαλύψω σε ποιο από όλα τα στερεότυπα ανήκω.

«Παρακαλάω τον γιο μου χρόνια τώρα να ανοίξει κανένα ελληνικό βιβλίο, μόνο τα ξένα διαβάζει. Ζει στο Λονδίνο βέβαια εδώ και καιρό, ίσως και αυτό να επηρεάζει, δεν ξέρω. Αυτόν πάω να δω τώρα στο αεροδρόμιο. Έχει αναμονή 2 ώρες, έρχεται από την Αγγλία και φεύγει άρον άρον για Νάξο με τους φίλους του. Λογικό, θέλει και αυτός να δει λίγο ήλιο και λίγη θάλασσα. Του 'πα να μείνει λίγο στην Αθήνα να τον χορτάσω και εγώ αλλά δεν του δίνουν άλλη άδεια, λέει. Ποιος ξέρει, μπορεί να 'χει βρει και κανένα κοριτσάκι και να μη μου τα λέει. Εσύ, κορίτσι μου, μιλάς στους γονείς σου;»

«Να ξέρεις ότι εμείς οι γονείς πάντα ξέρουμε εάν είστε καλά ή όχι, ό,τι και να μας λέτε». «Ο Στέλιος σας είναι καλά;» ρωτάω πριν καν προλάβω να το σκεφτώ. «Είναι, παιδί μου. Γι' αυτό και υπομένω την απουσία του»

«Γενικά ναι, ειδικά όχι. Όσο χρειάζεται για να ξέρουν ότι είμαι καλά». «Σαν τον Στέλιο μου και εσύ. Και τώρα στον καφέ που θα πιούμε εκεί στο πόδι, πάλι τα ίδια θα μου πει. Όλα καλά ρε μάνα, μην ανησυχείς. Ανησυχώ, όμως, παιδί μου». Στα λίγα δευτερόλεπτα σιωπής που ακολουθούν προσπαθώ να σκεφτώ κάτι καθησυχαστικό να απαντήσω. Θέλω να της πω ότι ξέρω πώς νιώθει. Ότι για χρόνια το αεροπλάνο ήταν για μένα μια πύλη μεταξύ δυο κόσμων. Ότι είναι το ίδιο δύσκολο για αυτόν που φεύγει... ίσως πιο δύσκολο ακόμα, γιατί επωμίζεται και τη δική του θλίψη, και αυτή των ανθρώπων που αφήνει πίσω κάθε φορά. Ότι ο Στέλιος τη σκέφτεται, και ας φεύγει. Ότι κατά έναν τρόπο... όλοι κάποτε φεύγουμε. Δεν μίλησα όμως.

Ξαφνικά βλέπω τη Μαργαρίτα να περπατάει νωχελικά προς το μέρος μου, χωρίς να με έχει δει ακόμα, και νιώθω το χέρι της μητέρας του Στέλιου να σφίγγει το δικό μου. «Να ξέρεις ότι εμείς οι γονείς πάντα ξέρουμε εάν είστε καλά ή όχι, ό,τι και να μας λέτε». «Ο Στέλιος σας είναι καλά;» τη ρωτάω πριν καν προλάβω να το σκεφτώ. «Είναι, παιδί μου. Γι' αυτό και υπομένω την απουσία του». Το μαντιλάκι που της έδωσα είναι ακόμα αχρησιμοποίητο στα χέρια της. ●

ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΑΡΙΣΤΕΙΟ
ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

Πρότεινε εσύ στο aristia-sde.gr τον εργαζόμενο που ξεχώρισε για την προσωπική του δράση

ΣΔΕ

ΑΡΙΣΤΕΙΑ
ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ 2019

Με το Ειδικό Αριστείο «Βασίλειος Αντωνίου» βραβεύουμε έναν ξεχωριστό άνθρωπο που έβαλε το προσωπικό του λιθαράκι ωφελώντας την κοινωνία. Έναν εργαζόμενο του ιδιωτικού ή δημόσιου τομέα, εν ενεργεία ή όχι, που έκανε τη διαφορά, πέρα και πάνω από το ρόλο του σε μία εταιρεία. Γιατί και η ατομική υπευθυνότητα πρέπει να αναγνωρίζεται και να επιβραβεύεται.

ΑΡΙΣΤΕΙΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ

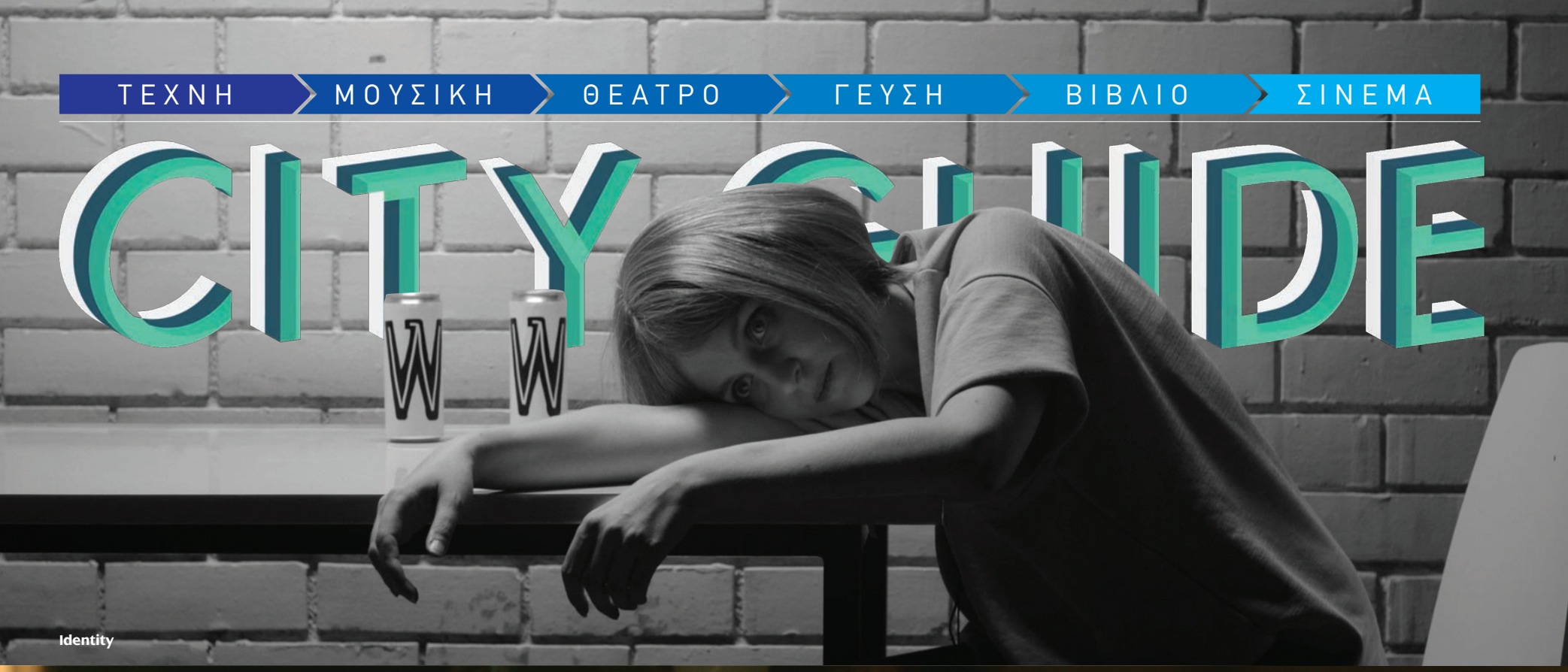
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ebenGR

ΑΡΩΓΟΙ
ΑΝΤ1 COSMOTE Panadol vodafone

ΕΠΙΚΟΥΡΟΙ
ALPHA BANK 3E Eurobank Praxiabank star STOIXIMAN

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ
Βασιλόπουλος ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ ATHENS Arla IKEA ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Αφήνουμε πίσω μας μέλλον

CITY GUIDE

Identity

«I am Mackenzie», σκην. Άρτεμις Αναστασιάδου

42ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΡΑΜΑΣ
Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΕΤΡΑΕΙ

Η μεγάλη γιορτή των μικρομηκάδων θα διεξαχθεί και πάλι στην ακριτική πόλη 15-21 Σεπτεμβρίου. Στη Δράμα θα δοθεί και η πανελλαδική πρεμιέρα του φιλμ του Βασίλη Κεκάτου *«Η απόσταση ανάμεσα στον ουρανό κι εμάς»* που απέσπασε τον Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες.

Παραδοσιακά οι καλύτερες ελληνικές ταινίες μικρού μήκους εμφανίζονται στη Δράμα, ενώ αξίζει να επισημανθεί πως μερικοί από τους πιο σημαντικούς σύγχρονους έλληνες σκηνοθέτες (Λάνθιμος, Οικονομίδης, Τσίτος κ.ά.) ξεκίνησαν την πορεία τους από το διαγωνιστικό του φεστιβάλ Δράμας.

Από φέτος, το Διεθνές Τμήμα του Φεστιβάλ Δράμας εμπλουτίζεται με ένα νέο βραβείο, το #ThisisEU - Ευρωπαϊκές αξίες. Το βραβείο απονέμεται για πρώτη φορά από την Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα σε μία ταινία η οποία θα επιλεγεί από τη Διεθνή Κριτική Επιτροπή ανάμεσα σε όλες τις ταινίες που προβάλλονται στα διάφορα διαγωνιστικά τμήματα του Φεστιβάλ. Το 42ο φεστιβάλ (καλλιτεχνικός διευθυντής για άλλη μια χρονιά είναι ο Αντώνης Παπαδόπουλος) θα διεξαχθεί στην αίθουσα «Ολύμπια» και το Δημοτικό Ωδείο, που θα φιλοξενήσουν 199 ταινίες από 64 χώρες σε όλα τα προγράμματα του Φεστιβάλ. Τέλος από τις 240 ελληνικές ταινίες που κατατέθηκαν φέτος (νέο ρεκόρ για το φεστιβάλ), 60 θα διεκδικήσουν τα βραβεία της διοργάνωσης. Από αυτές οι 6 είναι ντοκιμαντέρ, οι 3 animation και οι 10 σπουδαστικές. - **Κωνσταντίνος Καϊμάκης**

«Birds with no legs», σκην. Παύλος Σταμάτης

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ο Πύργος του Downton (DOWNTON ABBEY) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Ένγκλερ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χιου Μπόνβιλ, Τζιμ Κάρτερ, Μισέλ Ντόκερι, Ελίζαμπεθ ΜακΓκάβερν, Ιμέλντα Στόντον, Μάγκι Σμιθ

Συναγερμός έχει σημάνει στους Κρόλεϊ μετά την είδηση περί άφιξης του βασιλικού ζεύγους στον Πύργο του Downton. Η επικείμενη διήμερη διαμονή του Βασιλιά Γεωργίου Ε΄ και της Βασίλισσας Μαίρης εκεί, συνεπάγεται μια σκληρή προετοιμασία από όλους και κυρίως το υπηρετικό προσωπικό.

Την τηλεοπτική σειρά την παρακολουθούσα με άνεση. Η καθημερινότητα των Κρόλεϊ, των βαλέδων και των υπηρετριών τους του μέσα στο κάστρο του Ντάουτον ήταν ένας μικρόκοσμος που εκτός από γούστο διέθετε κι όλα τα καλά και τα κακά της ανθρώπινης φάρσας. Γαλαζοαίματοι και αριστοκράτες, ιρλανδοί επαναστάτες και προσωπικό υπηρετικό, απατεώνες και τζέντλεμεν μπορούσαν άνετα να συνδιαλλαγούν χρησιμοποιώντας απαραίτητα τον πληθυντικό ευγενείας ακόμη κι όταν ο ένας ήθελε να βγάλει το μάτι του άλλου (στη χειρότερη) ή έστω να τον ρίξει στο κρεβάτι (στην καλύτερη). Σε 6 σεζόν και 52 επεισόδια μεταξύ 2010-2016 τα μάθαμε όλα για τους Κρόλεϊ και τους υπηρέτες τους. Τι μπορούσε λοιπόν να προσθέσει η κινηματογραφική ταινία που δεν είχε ειπωθεί ποτέ; Στην πραγματικότητα τίποτα! Το φιλμ του Ένγκλερ (σε σενάριο Φέλοους, του δημιουργού της σειράς) επιχειρεί να ρίξει φως στην επόμενη μέρα της αριστοκρατικής οικογένειας και κυρίως στο μέλλον του μεγαλοπρεπή πύργου, όταν οι πρεσβύτεροι θα έχουν χαθεί και τα κλειδιά θα έχουν παραδοθεί στη νέα γενιά. Για πρώτη φορά βλέπουμε τις αμφιβολίες σε κάποια μέλη για την ουτοπία να κρατήσουν τα παλιά κεκτημένα και τους τίτλους τιμής. Η Μαίρη, η μεγάλη κόρη των Κρόλεϊ, αρχίζει και βρίσκει κουραστικό το άκαμπτο πρωτόκολλο και ανούσια τη συντήρηση ενός τέτοιου μνημείου αλλά είναι η προσωπική υπηρέτριά της που τη «συνεφέρνει» λέγοντας της πως ο πύργος είναι το κέντρο του σύμπαντος για όλους. Και κυρίως σκοπός ζωής, αν όχι πεπρωμένο για κάποιους «τυχερούς» ενοίκους των κάτω διαμερισμάτων που όλη τους τη ζωή «ονειρεύονταν να δουν από κοντά τη βασίλισσα». Αφελής ή όχι, η ταινία δεν είναι ανεξάρτητη της σειράς. Ακολουθεί όχι απλώς την ιστορία από εκεί που την άφησαν οι τηλεοπτικοί δέκτες, αλλά έχει τα ίδια ακριβώς πρόσωπα στις θέσεις τους. Η Μάγκι Σμιθ φυσικά έχει το γνώριμο βιτριόλι το οποίο σκορπά σατανικές ατάκες που γεννούν χαμόγελα, αλλά κατά τα άλλα η ίδια ρουτίνα: τελετουργικό τσάι και βασιλική συμπάθεια που ενισχύεται από κουτοπόνηρες ιδέες (πόση σοφία αυτοί οι βασιλιάδες;) και περίσσευμα κυνισμού για τη νέα εποχή που έρχεται.

JUST THE FACTS

Ο Πύργος του Downton (**)
Μνημειώδης βρετανική φιλοξενία

Είσαι έτοιμος;(*1/2)
Κανόνες του αιματοβαμμένου παιχνιδιού

Η έπαυλη με τα μυστικά (**)
Ανατριχιαστικές οικογενειακές ομοιότητες

Ο φύλακας άγγελος έπεσε (1/2)
Η τριλογία πτώσης του Μπάτλερ ολοκληρώνεται

Ένας αληθινός φίλος (*)
Ο Λάσε και η Λάσι

Ο καταδικασμένος (****)
Γιαπωνέζικη σοφία ζωής

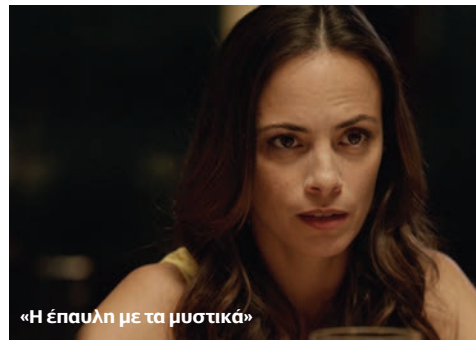
Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές (***)
Με οδηγό τον Σίντνεϊ Λιούμετ

Η νύφη φορούσε μαύρα (***)
Ο Τριφό ξανασυναντά τη Ζαν Μορό

Για χωρίς λόγους - Συναντήσεις με τον Γιώργο Μανιάτη (***)
Απίστευτη ζωή, τραγική κατάληξη

«Είσαι έτοιμος;»

«Η έπαυλη με τα μυστικά»

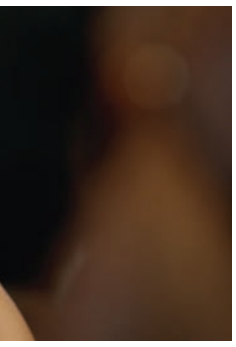
«Ο φύλακας άγγελος έπεσε»

ΑΚΟΜΗ

▶ Στο **«Ενας αληθινός φίλος»** (A Dog's Journey) (*) της Γκέιλ Μανκούσο με τον Ντένις Κουέιντ ακούμε τις σκυλίσιες σκέψεις του τετράποδου ήρωα ονόματι Μπέιλι σε μια τρυφερή ιστορία για όλους τους φιλόζωους που θα νιώσουν ικανοποίηση βλέποντας ότι το πνεύμα του αγαπημένου τους κατοικίδιου, όταν πεθαίνει, δεν χάνεται αλλά μετενσαρκώνεται σε άλλο κουτάβι.

▶ Χαμός με τις επανεκδόσεις, όπου ξεχωρίζει με ευκολία η πιο προσωπική και αγαπημένη ταινία του Κουροσάουα, ο **«Καταδικασμένος»** (****), που περιγράφει την απόφαση ενός άντρα να αλλάξει στάση ζωής για το υπόλοιπο χρόνο που του έχει απομείνει, ενώ στο **«Έγκλημα στο Οριάν εξπρές»** (***) του Σίντνεϊ Λιούμετ η Αγκάθα Κρίστι δίνει το τέμπο στην παράσταση του περίφημου cast. Κάπως ξεθωριασμένη μοιάζει η **«Νύφη που φορούσε μαύρα»** (***) του Τριφό με μια Ζαν Μορό που πασχίζει να πείσει ως μοιραία και καταραμένη νύφη, ενώ στο ντοκιμαντέρ του Σταύρου Ψυλλάκη **«Για χωρίς λόγους - Συναντήσεις με το Γιώργο Μανιάτη»** (***) η μυθιστορηματική ζωή του ξεχωριστού διανοούμενου συναντά μια υποδειγματική αφήγηση που διανθίζεται με ανέκδοτες ιστορίες.

«Ο υπηρέτης του βασιλιά είναι πολύ τρομακτικός» (Ο Πύργος του Downton)

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Τζέραρντ Μπάτλερ και μπάτλερς

Είσαι έτοιμος; (READYORNOT) * ½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ματ Μπετινέλι-Όλπιν, Τάιλερ Ζιλέτ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σαμάρα Γουίβινγκ, Άνταμ Μπρόντι, Μαρκ Ο' Μπράιεν, Χένρι Τσέρνι

Η σχέση της Γκρέις με τον Άλεξ ολοκληρώνεται με μια εντυπωσιακή γαμήλια τελετή στο πατρικό του γαμπρού. Όμως η εκκεντρική οικογένεια του Άλεξ έχει κάποιες παραδόσεις που πρέπει να τηρηθούν. Όπως τη συμμετοχή του νέου μέλους της οικογένειας στο εκκεντρικό παιχνίδι που θα γίνει εφαλτήριο για μια βραδιά κόλαση.

Μαύρη κωμωδία τρόμου σε μορφή σαπουνόπερας με κοινωνικό προφίλ και μεταφυσικές πλακίτσες που θέλει να τρέξει στον ίδιο αλληγορικό δρόμο με το έπος του Τζόρνταν Πιλ (το περίφημο «Τρέξε» είναι ήδη κλασικό) αλλά αδυνατεί να τιθασεύει το γκροτέσκο κωμικό ύφος της. Το θανάσιμο hide and seek που καλείται να παίξει η καπάτσα νύφη είναι μια διασκεδαστική μέχρι ενός βαθμού σπλατεριά, που όμως δεν έχει τα κότσια να διερευνήσει σε βάθος την ψυχοπάθεια της φαμίλιας που έχει πουλήσει την ψυχή της στον σατανικό ευεργέτη της προκειμένου να απολαμβάνει αιώνια πλούτη και καλή ζωή. Κάποιες καλοφτιαγμένες σκηνές τρόμου πετυχαίνουν να μας ψυχαγωγήσουν αλλά η διδακτική προσέγγιση του Κακού που ταυτίζεται με τη σατανική δράση της οικογένειας είναι άγαρμπα κατασκευασμένη.

Η έπαυλη με τα μυστικά (LA QUIETUD) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάμπλο Τραπέρο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μαρτίνα Γκουσμάν, Μπερενίς Μπεζό, Χοακίν Φουριέλ

Μετά από χρόνια απουσίας και με αφορμή την ξαφνική ασθένεια του πατέρα της, η Ευχένια επιστρέφει στη «Γαλήνη», την έπαυλη της οικογένειάς της κοντά στο Μπουένος Άιρες, όπου επανενώνεται με τη μητέρα και την αδελφή της. Οι τρεις γυναίκες αναγκάζονται να έρθουν αντιμέτωπες με τις πληγές και τα σκοτεινά μυστικά του κοινού τους παρελθόντος στη διάρκεια της στρατιωτικής δικτατορίας.

Επιχειρώντας μια συσχέτιση του οικογενειακού δράματος με τις ιδεολογικές προσεγγίσεις της Ιστορίας (η στρατιωτική Χούντα της Αργεντινής) ο Τραπέρο αντλεί την ισχύ του σεναρίου περισσότερο από το φροϋδικό χαρακτήρα και τις ερωτικές περιπέτειες των δύο αδελφών παρά από την εκρηκτική χημεία των τριών γυναικών. Ο ρόλος της μητέρας βέβαια είναι κάτι πάρα πάνω από κομβικός και εκείνος θα δώσει τη λύση όταν το πράγμα θα μπουκώσει πέρα ως πέρα σε σημείο ασφυξίας. Βλέπεται με άνεση και ζωηρό ενδιαφέρον, οι χαρακτήρες έχουν βαρύτητα και ψαχνό, αν και μερικές καταστάσεις είναι τραβηγμένες από τα μαλλιά (κυριολεκτικά όπως συμβαίνει με το τροχαίο ατύχημα ή την ερωτική σκηνή των δύο γυναικών), ενώ στο πολιτικό κομμάτι που θα μπορούσε να προσθέσει μια πιο δυναμική και αποτελεσματική χροιά στην οικογενειακή δοκιμασία, ο Τραπέρο («Η φαμίλια», «Επτά ημέρες στην Αβάνα») επιλέγει την εύκολη, πιασάρικη κι όχι και τόσο ρεαλιστική λύση.

Ο φύλακας άγγελος έπεσε (ANGEL HAS FALLEN) ½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρικ Ρόμαν Βο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέραρντ Μπάτλερ, Μόργκαν Φρίμαν, Πάιπερ Περάμπο, Τζέιντα Πίνκετ Σμιθ, Φρέντερικ Σμιντ, Ντάνι Χιούστον

Ύστερα από μια απόπειρα δολοφονίας του Αμερικανού Προέδρου ο έμπιστός του μυστικός πράκτορας Μάικ Μπάνινγκ κατηγορείται αδίκως και τίθεται υπό κράτηση. Αφού δραπετεύσει, πασχίζει να αποδείξει την αθωότητά του και να βρει τους ενόχους.

Τρίτο μέρος της τριλογίας που ξεκίνησε με το «Ο Όλυμπος έπεσε» και συνεχίστηκε με το «Το Λονδίνο έπεσε» που φέρνει τον ήρωα ξανά στα κάγκελα, αν και αυτή τη φορά η υγεία του δεν βρίσκεται και στα καλύτερά της. Ανούσιες καταστάσεις, προβλέψιμες ίντριγκες (και ακόμη πιο προβλέψιμοι κακοί), ενώ ο Μπάνινγκ του Μπάτλερ αν και πιο ανθρώπινος και ευάλωτος από ποτέ βρίσκει πάντα τον τρόπο να ξεγλιστράει. Το μόνο καλό; Η τριλογία της πτώσης βάζει (επιτέλους) τίτλους τέλους.

MUST Το 42ο Φεστιβάλ Δράμας, η μεγάλη γιορτή των μικρομηκάδων, θα διεξαχθεί 15-21 Σεπτεμβρίου. Στη Δράμα θα δοθεί και η πανελλαδική πρεμιέρα του φιλμ του Βασίλη Κεκάτου «Η απόσταση ανάμεσα στον ουρανό κι εμάς», που απέσπασε τον Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες.

PHRENOLOGY
BY
L.N. FOWLER.

ΠΩΣ ΤΟ ANIMA SYROS έγινε ένα από τα μεγαλύτερα φεστιβάλ animation του κόσμου

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Λίγο πριν την έναρξη του 12ου **«AnimaSyros»** ο πρόεδρός του, Βασίλης Καραμητσάνης, μιλάει στην **ATHENS VOICE**

Φαντασμαγορία. Χειροκρότημα. Αναγνώριση. Τα τελευταία 12 χρόνια στη Σύρο, ο Άνιμα-Σπύρος, η μασκότ του Φεστιβάλ, καλωσορίζει στο νησί τους πιστούς, τους φανατικούς και τους ερασιτέχνες εραστές της τέχνης που λέγεται animation.

Η ATHENS VOICE, λίγο πριν το ημερολόγιο δείξει 18 Σεπτεμβρίου, συνάντησε τον πρόεδρο του «AnimaSyros» Βασίλη Καραμητσάνη στο δικηγορικό του γραφείο και τον ρώτησε μεταξύ άλλων πώς είναι να είσαι ταυτόχρονα πρόεδρος σε τρία διαφορετικά μέρη. Ευτυχώς, όλα πολιτιστικά.

«AnimaSyros» - η αρχή

«Η λογική ήταν να κάνουμε ένα boutique φεστιβάλ. Έτσι, το 2008 μέσα από μια θύελλα προβλημάτων και δυσκολιών δημιουργήθηκε το "Άνιμα Σύρος". Το 2015 το Φεστιβάλ βρισκόταν μέσα στα μεγαλύτερα φεστιβάλ animation στον κόσμο».

Έκτοτε, προσπαθούν να κάνουν κάποιες αλλαγές διατηρώντας τον εθελοντικό και μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα «προκειμένου να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της θέσης μας».

«Ανάμεσα στις πολλές εκδοχές που έχει ο παγκόσμιος εναλλακτικός κινηματογράφος διακρίναμε μια ιδιαιτέρως αυξημένη δυναμική στον τομέα του animation. Ήδη από το 2007. Τότε ήταν που είπαμε να ψάξουμε λίγο εκτός Αττικής μήπως βρούμε μια περιοχή αποκεντρωμένη, με πολιτιστικές όμως υποδομές και ένα στοιχειωδώς ενημερωμένο πολιτιστικό κοινό με δυνατότητα προσέγγισης είτε στην Αθήνα είτε στη Θεσσαλονίκη για να μπορούμε να έχουμε εύκολες αεροπορικές μεταφορές σε περίπτωση που αποκτήσει διεθνή χαρακτήρα».

«Πρόκειται για έναν πολύ ενδιαφέρον κλάδο, ο οποίος έχει μόλις το 7% με 8% της κινηματογραφικής παραγωγής με λίγο πάνω από το 50% των εσόδων. Βεβαίως αυτό δεν ισχύει για τα εναλλακτικά ευρωπαϊκά animation. Αφορά κυρίως τις ταινίες που παράγουν οι γνωστές σε όλους μας big 4: Pixar, Disney, Laika και Dreamworks».

Το animation

«Το animation φάνηκε από την αρχή ότι έχει πολύ μεγάλη δυναμική και διεθνώς αλλά και στην Ελλάδα. Κανείς δεν φανταζόταν ότι πια θα το συζητάει όλος ο πολιτιστικός κλάδος».

«Βρεθήκαμε λοιπόν μαζί με την επίσης δικηγόρο, συνεταίρο μου και συνένοχη όλα αυτά τα χρόνια, Μαρία Αναστοπούλου, να έχουμε ένα Φεστιβάλ που αρχικά το κοινό των δημιουργών και σταδιακά αλλά πολύ θερμά οι δημοσιογράφοι και το Δημόσιο, δηλαδή τα υπουργεία κ.λπ. και τα τελευταία χρόνια και η τοπική κοινωνία της Σύρου, άρχισαν να το στηρίζουν.

Το νησί

«Η Σύρος επιλέχθηκε μεταξύ τριών ακόμη προορισμών που τσεκάραμε, πριν πάρουμε την τελική μας απόφαση. Ένα από τα ωραιότερα πράγματα που έχει η Σύρος είναι πως ο κόσμος δεν είναι ότι απλώς αγκαλιάζει τα πράγματα, όπως όλοι οι νησιώτες, αλλά ότι αφού δημιουργήσουν συναισθηματική σχέση σε παρακολουθούν ακόμα και αν δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Οι Συριανοί σού θυμίζουν λίγο πώς θα έπρεπε να είναι όλη η Ελλάδα ή πώς ήταν παλιότερα».

«AnimaSyros» - η συνέχεια

«Στα πρώτα χρόνια συνειδητοποιήσαμε ότι έχουμε ένα Φεστιβάλ στο νησί της Σύρου με επίκεντρο την Ερμούπολη, αλλά που παίζει και στον Φοίνικα, την Ποσειδωνία, την Άνω Σύρο, και βρεθήκαμε να είμαστε ο βασικός φορέας που ασχολείται με το animation στη χώρα. Παράλληλα, το Φεστιβάλ με μια ολόχρονη δράση με εργαστήρια κινουμένων σχεδίων εφαρμοσμένα στην παιδική ηλικία, για άτομα με αναπηρίες, για άτομα σε απεξάρτηση, για άτομα τρίτης ηλικίας. Μια δράση που προσπαθούμε να διατείνεται και να εμβαθύνεται».

«Το καλλιτεχνικό κομμάτι του Φεστιβάλ το έχει αφενός η Μαρία Αναστοπούλου και αφετέρου οι προγραμματιστές που λειτουργούν και αμείβονται και δουλεύουν όλο τον χρόνο αναζητώντας το καλύτερο υλικό. Το Άνιμα Σύρος δεν κάνει μόνο δράσεις στη Σύρο, δραστηριοποιείται και σε άλλα μέρη της Ελλάδας και του κόσμου. Τα τελευταία χρόνια πήγαμε και στην Αίγυπτο και την Αμερική και την Κύπρο».

«Κανείς δεν ξέρει, ούτε εμείς οι ίδιοι που το κάναμε, πώς έφτασε αυτό το Φεστιβάλ να είναι αυτό που είναι σήμερα».

Τρεις πρόεδροι σε έναν

«Κανείς δεν φανταζόταν ότι ένας δικηγόρος θα γίνει πρόεδρος της ελληνικής ένωσης κινουμένων σχεδίων» λέει και γελάει. «Έχω σπουδάσει Νομική, έχω κάνει μεταπτυχιακά στην οικονομική ανάλυση του Δικαίου και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία δεν χρησιμοποίησα ποτέ. Σπούδασα στη Θεσσαλονίκη. Εκεί "μπολιάστηκε" η αγάπη μου για τον κινηματογράφο».

Ο Βασίλης Καραμητσάνης εργάστηκε στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης στην αρχή ως εθελοντής και έπειτα ως αμειβόμενος συνεργάτης του τμήματος ελληνικών ταινιών, εκεί του μπήκε «το μικρόβιο». Για να «τριτώσει», ανέλαβε πρόσφατα την προεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Αιτήσεις, έπαθλα, αναγνώριση

«Δεχόμαστε περισσότερες από 2.500 ταινίες στον ιστότοπό μας κατά το άνοιγμα της διαγωνιστικής περιόδου του Φεστιβάλ. Πρέπει να μείνουν περίπου 40 από αυτές. Μιλάμε για την αφρόκρεμα του ανεξάρτητου, αλλά και του mainstream animation παγκοσμίως».

«Ακριβώς επειδή τα κριτήρια αξιολόγησης της ποιότητας γίνονται πολύ υποκειμενικά, φέρνουμε κριτικές επιτροπές που κάθε χρόνο αλλάζουν σε δομή, εθνικότητες και φιλοσοφία. Φέτος για πρώτη φορά έχουμε δύο Έλληνες».

Η εξαγωγή πολιτισμού

«Ως Ελλάδα εξάγουμε πολιτισμό. Δεν εξάγουμε στο ύψος των προσδοκιών που θα είχε κάποιος από μια χώρα της οποίας ένα κομμάτι του πολιτισμού της έχει χαρακτηρίσει την ανθρωπότητα. Ακόμη και στις πιο δύσκολες εποχές, όπως ήταν αυτή της χούντας ή της κρίσης, η Ελλάδα είχε καλλιτεχνική εξωστρέφεια».

«Η αγορά στον οπτικοακουστικό κλάδο για πολλούς λόγους, μέσα στους οποίους βρίσκεται και το γλωσσικό στοιχείο, δεν είναι τόσο δυνατή. Η γλώσσα μας όχι μόνο δεν αναγνωρίζεται από κάποια άλλη γλωσσική κοινότητα, δεν μπορεί καν να διαβαστεί. Αυτό λοιπόν είναι ένα εμπόδιο που δεν μπορεί την ελληνόφωνη ταινία να τη βάλει στην ίδια κλίμακα με την αντίστοιχή της αγγλόφωνη ή γαλλόφωνη, όπου και τα παραγωγικά δεδομένα είναι καλύτερα και η γλώσσα τους παγκόσμια».

«AnimaSyros» - το μέλλον

«Η μεγέθυνση είναι πάντοτε ένας στόχος, όταν κάνεις ένα Φεστιβάλ. Όταν βρίσκεσαι όμως σε μια χώρα που έχει τα δικά μας διαρθρωτικά προβλήματα, δηλαδή μια οπτικοακουστική αγορά που είναι μικρή, πάρα πολλούς ανθρώπους που ασχολούνται με τον πολιτισμό αλλά δεν είναι επαγγελματίες, είναι δύσκολο να δημιουργηθεί μια εγχώρια αγορά που να σου δίνει ώθηση. Αναγκαστικά, η γραμμή ανάπτυξης του Φεστιβάλ δεν είναι η αντίστοιχη με αυτήν που θα έχει ένα Φεστιβάλ κάποιας άλλης χώρας της Ευρώπης».

«Δεν υπάρχει κάποιος στόχος μολονότι λειτουργούμε με προγραμματισμό πενταετίας. Αυτό που μας ενδιαφέρει πλέον είναι το Φεστιβάλ να γίνει ένα πλήρως επαγγελματικό φεστιβάλ, γιατί πρέπει να είμαστε και ανταγωνιστικοί διεθνώς. Κάτι ακόμα που μας ενδιαφέρει είναι να μπορέσουμε να προσαρμοστούμε στη μεγέθυνσή του δίχως να χάσουμε την εξαιρετική κλίμακα που μας έχει δώσει η Σύρος».

Το «AnimaSyros» θα διεξαχθεί από τις 18 έως τις 22 Σεπτεμβρίου στο νησί της Σύρου.

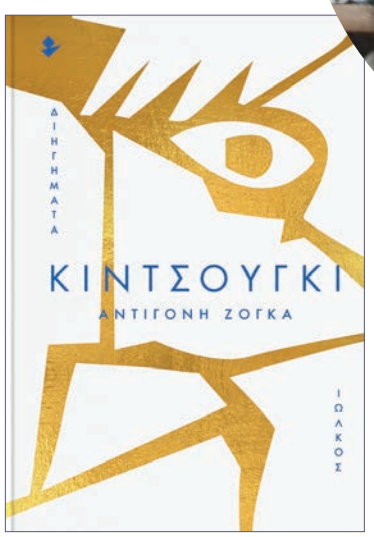
ΚΙΝΤΣΟΥΓΚΙ; ΤΙ ΣΤΗΝ ΕΥΧΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΑΛΙ ΑΥΤΟ;

Ο **Άρης Σφακιανάκης** διαβάζει το νέο βιβλίο της **Αντιγόνης Ζόγκα**

Υπάρχουν κάποιοι συγγραφείς που εκδίδουν ένα βιβλίο, κάνουν εντύπωση στον χώρο κι ενώ όλοι περιμένουν το επόμενό τους πόνημα, εκείνοι εξαφανίζονται, συνήθως για πάντα, λες κι έχουν πέσει σε μαύρη τρύπα της λογοτεχνίας.

Η Αντιγόνη Ζόγκα έβγαλε το πρώτο της βιβλίο στον Κέδρο, πριν δεκαπέντε περίπου χρόνια. Καθώς μας στέγαζε ο ίδιος εκδοτικός οίκος, ήμουν από τους πρώτους που διάβασαν το μυθιστόρημά της με τον παράξενο κι ελαφρώς παιχνιδιάρικο τίτλο: Ελένα Μοράδο el enamorado. Το διάβασα, ομολογώ, επειδή μου άρεσε η φωτογραφία της συγγραφέως στο αυτί του βιβλίου. Έμοιαζε με λατίνα καλλονή και μελετώντας το βιογραφικό της διαπίστωσα ευχάριστα ότι ήταν μισή Αργεντίνα. Η πικάντικη αυτή πινελιά έδωσε φτερά στην αναγνωστική παραφορά μου, τέλειωσα το μυθιστόρημά της

σε μια μέρα και γνώρισα την ίδια σ' ένα εκδοτικό σουαρέ. Της είπα ότι μου άρεσε το βιβλίο της κι εκείνη παραδέχτηκε ότι δεν είχε διαβάσει κανένα δικό μου. Της είπα ότι λάτρεψα την αφήγησή της κι εκείνη σχολίασε ευμενώς το πουκάμισό μου. Της είπα ότι εντρυφούσα στο ταγκό κι ότι ήμουν τακτικός θαμώνας σε μιλόνγκες κι εκείνη σχολίασε ότι χόρευε μόνο με κατοίκους του Μπουένος Άιρες.

Μείναμε φίλοι.

Πέρασαν κάπου δεκαπέντε χρόνια, και τώρα, η Αντιγόνη Ζόγκα επανεμφανίζεται με το δεύτερο βιβλίο της, μια συλλογή από έξι εκτενή διηγήματα και τίτλο ακόμη πιο εκκεντρικό – αν και σαφώς πιο δωρικό αυτήν τη φορά: Κιντσούγκι.

Τι στην ευχή σήμαινε πάλι αυτό; Προσέτρεξα στο Google.

Κιντσούγκι είναι η τέχνη της επισκευής των σπασμένων αντικειμένων. Σύμφωνα με την κουλτούρα των Ιαπώνων, αν ένα πράγμα κομματιαστεί –ένα βάζο σπάσει πες–, δεν απορρίπτεται ούτε χάνει την αξία του. Αντιθέτως, επανασυνδέεται με χρυσό, καθώς η εμπειρία του σπασίματος το έχει κατασταστήσει πιο πολύτιμο, πιο όμορφο.

Πάντα μου άρεσαν οι Ιάπωνες κι αυτή η εμμονή τους με την αισθητική. Το πιο ξεχωριστό ταξίδι της ζωής μου το έχω κάνει στην Ιαπωνία. Πάντως τα έξι διηγήματα της Ζόγκα ουδεμία σχέση έχουν με τη χώρα του Ανατέλοντος Ηλίου. Είναι ιστορίες άμεσα ελληνικές, που βιώνονται στην Ελλάδα της κρίσης και αφορούν μια κοπέλα που προσπαθεί να βρει τα κομμάτια μιας σπασμένης χώρας και να τα επανακολλήσει με το χρυσάφι της πένας της. Για την ακρίβεια, προσπαθεί να βρει δουλειά. Και κάθε φορά σ' αυτήν την κοπιώδη αναζήτηση εργασίας κάτι ανάποδο θα συμβεί. Η πρωίδα ωστόσο δεν απογοητεύεται – αν και ενίοτε φτάνει στα όρια της απελπισίας. Τη σώζει το χιούμορ της, ένα χιούμορ εξαιρετικό που ο πολύπαθος αναγνώστης σπάνια συναντάει στις μέρες μας. Αριγκατό κοζάι μας, Ζόγκα-σαν. ●

Αντιγόνη Ζόγκα, Κιντσούγκι, εκδ. Ιωλκός, σελ. 256

Ένα άλλο βλέμμα

Του **ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ**

Τζέννυ Ερπενμπεκ
Περαστικοί, μτφ. Αλέξανδρος Κυπριώτης, εκδ. Καστανιώτη, σελ. 400

Θα θυμάστε βέβαια το καταπληκτικό βιβλίο του Μισέλ Ουελμπέκ, «Υποταγή», όπου ο Γάλλος συγγραφέας περιγράφει με κασσανδρική ενόραση το μέλλον της χώρας του όταν οι Μουσουλμάνοι —που έχουν ξεπεράσει πια σε πληθυσμό τους αυτόχθονες— καταλαμβάνουν τη διακυβέρνηση της Γαλλίας. Είναι ο φόβος πολλών Ευρωπαίων.
Από την άλλη τώρα, στο βιβλίο για το οποίο θέλω να μιλήσω, μια Γερμανίδα αυτή τη φορά συγγραφέας, η Τζέννυ Ερπενμπεκ, ετών 52 σήμερα, στο δικό της μυθιστόρημα με τίτλο «Περαστικοί», μιλάει για τους πρόσφυγες που καταφέρνουν κάποτε να ξεγλιστρήσουν από τα βρόχια της Συμφωνίας του Δουβλίνου και να φτάσουν ως την καρδιά της ξενοφοβικής πλέον Γερμανίας, του Βερολίνου.
Εκεί, σ' ένα άλσος του Βερολίνου, έχουν στήσει τις σκηνές τους κάμποσοι Αφρικανοί πρόσφυγες αναζητώντας τον δικό τους κήπο της Εδέμ. Τους συναντάει ένας εβδομηντάρης καθηγητής της Ιστορίας που βγήκε στη σύνταξη κι έχει άφθονο χρόνο να κόβει βόλτες στην πόλη που ήταν κάποτε κομμένη στη μέση μ' ένα Τείχος. Καθώς ο καθηγητής ζει μόνος —η γυναίκα του έχει πεθάνει—, βρίσκει ευχάριστη ασχολία να κουβεντιάζει με τους πρόσφυγες. Μάλιστα, τους ακολουθεί στα καινούργια τους καταλύματα όταν οι τοπικές αρχές τους διώχνουν από το άλσος κι αρχίζει να συναγελάζεται συστηματικά μαζί τους και να καταγράφει τις ιστορίες τους.
Ο καθηγητής μαθαίνει έτσι γιατί οι Τουαρέγκ αναγκάζονται να αφήσουν τα βοσκοτόπια τους και να ψάξουν για εύφορους λειμώνες στην Ευρώπη, γιατί οι δραπέτες από τον εμφύλιο της Λιβύης θαλασσοπνίγονται στη Μεσόγειο ώσπου να φτάσουν στα πρώτα ακρογιάλια της Ιταλίας και της Ελλάδας, γιατί οι κάτοικοι της Υποσαχάριας Αφρικής πληρώνουν αδρά τους δουλεμπόρους για να ξεφύγουν από τις φυλετικές ταραχές που ξεκληρίζουν τον τόπο τους.
Οι χώρες της Επαγγελίας γι' αυτούς τους ανθρώπους δεν είναι ούτε η Ιταλία ούτε η Ελλάδα. Εκείνοι αναζητούν τη Μεσευρώπη. Όμως η Συμφωνία του Δουβλίνου τους υποχρεώνει να επιστρέψουν στις χώρες όπου για πρώτη φορά πάτησαν ευρωπαϊκό έδαφος — να επιστρέψουν ήγουν στην Ιταλία και στην Ελλάδα.
Τα βάσανα αυτών των προσφύγων, που όταν —και εάν— κάποτε καταφέρουν να φτάσουν ως τη Γερμανία, θα κορυφωθούν όταν θα βρεθούν αντιμέτωποι με τη γερμανική γραφειοκρατία, ένα τέρας με εκατό κεφάλια.
Συνέχισα να διαβάζω το μυθιστόρημα μ' ένα πικρό χαμόγελο. Να το αφήσω από τα χέρια δεν γινόταν. Κι έβγαλα το καπέλο στον συνταξιούχο καθηγητή που με τη συμπεριφορά του —δείγμα πραγματικής ευρωπαϊκής κουλτούρας και ουμανισμού— έδωσε το λαμπρό παράδειγμα στους συμπατριώτες του να τον μιμηθούν. Και υποκλίθηκα στη συγγραφέα για την υπέροχη δουλειά της σ' ένα τόσο δύσκολο θέμα που έχει ήδη αναστατώσει τον κόσμο μας.
Το βιβλίο αυτό δεν είναι μια γροθιά στο στομάχι, είναι ένα χάδι τρυφερό στην καρδιά. ●

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της **ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ**

Έχω περάσει, Μυρτώ μου, ένα καλοκαίρι μπερδεμένο και θεότρελο στο ιερό νησί της Τήνου και μια και η Παναγία δεν με φώτισε (μεγάλη η χάρη της), έρχομαι σε σένα να ζητήσω τη φώτιση μπας και βρω καμιά άκρη. Ξεκινήσαμε τον Αύγουστο δύο ζευγάρια και καταλήξαμε όλοι πλακωμένοι μεταξύ μας για έναν πλίθιο λόγο. Και ενώ εμείς με τον δικό μου και την κοπέλα της παρέας τα βρήκαμε το ίδιο βράδυ, ο άλλος άντρας της τετράδας είχε στραβώσει και ήθελε να φύγει από το νησί. Πήγα και τον έπιασα λοιπόν στο μπαρ που καθόταν μόνος του να του μιλήσω, μη χαλάσουμε για μαλακίες τις διακοπές μας. Και εκεί που είμαστε μόνοι μας στην μπάρα και οι άλλοι πίσω στο τραπέζι, αρχίζει ξαφνικά κάτι απίστευτα, ότι ο λόγος που είναι στραβωμένος είναι γιατί έχει κολλήσει μαζί μου και ότι δεν αντέχει να το παίζει άσχετα και να μη λέει τίποτα! Έμεινα παγωτό! Σηκώθηκα και πήγα στους άλλους. Αυτός με ακολούθησε. Όλο το βράδυ έπινε και με κοίταζε κατάματα ενώ την άλλη μέρα μας ανακοίνωσε ότι δεν τρέχει τίποτα, όλα μια χαρά αλλά θέλει να φύγει το επόμενο πρωί. Η κοπέλα του τα πήρε, έγινε έξαλλη και του είπε να κάνει ό,τι γουστάρει αλλά εκείνη θα μείνει με κάτι φίλες της που ήταν κι αυτές στο νησί. Μετά, σε μια φάση που πήγα στην τουαλέτα του μπιτσόμπαρου να πλυθώ, αυτός ήρθε πίσω μου, με έπιασε από το χέρι, άρχισε να λέει ότι δεν υπολογίζει κανέναν και τίποτα και, Μυρτώ μου, με φίλησε όπως δεν με έχει ξαναφιλήσει κανείς! Αληθινά μου έφυγε το μυαλό! Δεν ξανάγινε τίποτα μεταξύ μας, εκείνος πήγε Αθήνα (έμαθα ότι χώρισε με την κοπέλα του), εμείς μείναμε Τήνο και περάσαμε πολύ όμορφα αλλά δυο βδομάδες τώρα που έχω γυρίσει, κάθε μέρα εύχομαι να κάνει μια κίνηση, fb ή μνμ, οτιδήποτε. Το μυαλό μου είναι συνέχεια σε εκείνον και στο φιλί του. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΜΩΣ.

Αυτό που δεν μπορώ να εξηγήσω με τον εαυτό μου είναι γιατί όλα αυτά που εσείς γράφετε κι εγώ διαβάζω, μού φαίνονται συναρπαστικά, φανταστικά, απίθανα και όπως πρέπει να περνάνε τα καλοκαίρια μας.

Γεια σου, Μυρτώ! Έχω καιρό να σου στείλω γιατί δεν έπαιζε τίποτα από γκομενικό για αιώνες... Λοιπόν, μου αρέσει ένα παιδί ψηλό μελαχρινό με ματάρες και πλατάρες. Τον ήξερα φατσικά αλλά δεν κάναμε ποτέ παρέα και βρεθήκαμε σε κοινή παρέα. Μιλούσαμε όλο το βράδυ αλλά δεν εκδήλωσε κάποιο ερωτικό ενδιαφέρον, ανταλλάξαμε όμως τηλέφωνα με δική μου πρωτοβουλία. Να του στείλω ή να περιμένω να τον ξαναδώ για να του μιλήσω; Σημείωση, είναι πολύ ωραίο παιδί και single, αλλά ντροπαλό από ό,τι έχω καταλάβει και είναι γιος οικογενειακού φίλου. Λες να ξενερώσει αν του στείλω εγώ ή να τον φέρω σε δύσκολη θέση; Λες να είναι απλά ωραίος αλλά ξενέρωτος;;; Λες απλά να μη θέλει να μπλέξει με τα σόγια; Τι να κάνω; - **ΚΜ**

Έτσι που τα περιγράφετε νομίζω πως ο ωραίος, ξενέρωτος (;) νέος δεν πρόκειται να κουνήσει τον ωραίο, ξενέρωτο (;) κωλαρίνο του για κανένα λόγο κι εμείς δεν θα μάθουμε πότε τι μπορεί να ισχύει απ' όλες αυτές τις εκδοχές. Προσωπικά, θα του έστελνα ένα χαλαρό, μη «απειλητικό - υπαινικτικό» , ειλικρινές sms (τύπου τι κάνεις, πώς είσαι, σε σκεφτόμουν σήμερα) για να δω και να ζυγίσω την αντίδρασή του. Ανάλογα, θα έπραττα. Εσείς ξέρετε καλύτερα ωστόσο.
Υ.Γ. *Αν σας γουστάρει αλλά δεν θέλει να μπλέξει με τα σόγια κι έτσι προτιμάει να κάτσει στα αβγά του, ας κάτσει στα αυγά του. Βρείτε άλλον.*

Μυρτώ, μπαίνω στο ψητό αμέσως. Το λοιπόν, πήγα Παξούς, πρώτη φορά διακοπές με το αγόρι μου, όλα κανονισμένα στην πένα από Μάιο, με σκοπό να περάσουμε πέντε μέρες μαζί και μετά εκείνος χωριό Καλαμάτα κι εγώ πίσω Αθήνα για δουλειά. Τις περίμενα πώς και πώς αυτές τις διακοπές, να ξεκουραστούμε και να είμαστε λίγο οι δυο μας χαλαρά. Ονειρευόμουν ηλιοβασιλέματα αγκαλιά στην άμμο, κολύμπι σε πράσινα νερά, έρωτα μέσα σε σπηλιές, βόλτες χεράκι χεράκι και άλλα τέτοια ζευγαρίστικα. Με τα πες πες, τελικά ψήθηκε κι εκείνος, που λύσσαγε να πάμε Καλαμάτα στους δικούς του όλες τις μέρες για να μην ξοδέψουμε χρήματα. Φεύγουμε χαρούμενοι και με τσεκαρισμένα τα μέρη που θα πηγαίναμε. Έλα όμως που από τη δεύτερη μέρα αρχίσαμε να γινόμαστε μαλλιοκούβαρα. Γκρίνια, μιζέρια, δυσοιωνία, μη σκορπάς λεφτά, πόσο κάνει ο φρέντο, γιατί οι πατάτες 6 ευρώ, γιατί η παραλία έχει βότσαλο και δεν έχει άμμο, γιατί δεν στερεώνεται η ομπρέλα, γιατί να τρέχουμε Αντίπαξους, ε δεν άντεξα, την τρίτη μέρα του λέω άντε μου και στο διάολο στην Καλαμάτα στη μάνα σου που δεν ξεκολλάς από το βρακί της! Εντάξει, μόλις άκουσε για το βρακί της μάνας του, γίναμε μπουρδέλο. Μη στα πολυλογώ, τα μαζέψαμε και την κάναμε νωρίτερα με μούτρα και παγωμάρα αλλά στην επιστροφή έγινε άλλος άνθρωπος. Τι συγνώμες μου είπε, τι να πάμε αλλού και να μην πάει καθόλου Καλαμάτα, τι μαλάκα ανεβοκατέβαζε τον εαυτό του που μου χάλασε τις διακοπές. Καταλήξαμε Μονεμβασιά όπου περάσαμε 2 μέρες μαγικές, όπως τις ονειρευόμουν! Και από πάνω μού υποσχέθηκε του χρόνου μια βδομάδα Παξούς! Άντε, Μυρτώ μου, καλό φθινόπωρο να έχουμε και ακόμα καλύτερο χειμώνα.

Τι συμπέρασμα βγάζουμε από αυτή τη μικρή καλοκαιρινή ιστορία;
Α. Άβυσσος η ψυχή του ανδρός.
Β. Το διαολόστελμα σε συνδυασμό με αναφορά στο βρακί της μάνας του, είναι κόλπο πυρηνικό και δουλεύει υπογείως.
Γ. Τον τσιγγούνη κι αν τον πλένεις, οι Παξοί είν' ακριβοί.
Δ. Του χρόνου Γαργαλιάνους.

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της A.V. ή στο **info@athensvoice.gr** για τη στήλη **«Μίλα μου βρώμικα»**.

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
***Χρεώσεις:** € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** 39χρονος Δικηγόρος, πτυχιούχος Νομικής Αθηνών και κλασικής μουσικής, μοναχογιός οικογένειας επιστημόνων, με γραφείο και σπίτι στα βόρεια προάστια, ψηλός, γεροδεμένος, γαλανομάτης, υψηλότατης παιδείας, αναζητά γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

COSMIC TELEGRAM

Από την
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ
(panastron)

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Εμπόδια που δεν υποχωρούν με πίεση αλλά με επιμονή και έξυπνες κινήσεις
Αυτές τις ημέρες προσπαθείς για τα πάντα και πάνω που πιστεύεις ότι κάτι έχεις καταφέρει, ξεπηδάνε κι άλλα πράγματα να κάνεις ή κάποιος που σου βάζει φραγή ή σου λέει να περιμένεις. Στη δουλειά αυτό μεταφράζεται σε εκκρεμότητες και όχι ιδιαίτερη υποστήριξη από το αφεντικό σου, στο σπίτι σε κοινωνικές υποχρεώσεις ή ζητήματα του γάμου σου. Πάντως, ακόμη κι αν δεν το βλέπεις, με το τρέξιμο που κάνεις προωθείς τον εαυτό σου μαθαίνοντας καινούργια πράγματα, δημιουργώντας ευκαιρίες και κερδίζοντας συμμάχους στο πρόσωπο πιο έμπειρων από σένα ατόμων ή των συγγενών σου. Η Πανσέληνος (14) υπογραμμίζει ότι χρειάζεται αρκετή αυταπάρνηση και επιμονή ακόμη κι αν τα πράγματα δεν σου βγαίνουν όπως περίμενες άμεσα. Απόφυγε τις προχειρότητες και ανοίγεις δρόμο για παρακάτω. Ο Ερμής (14) και η Αφροδίτη (14) στον Ζυγό και τον ζωδιακό σου άξονα ανοίγουν μια καλύτερη περίοδο για τις διαπροσωπικές σου σχέσεις. Σε μαλακώνουν, σε βοηθάνε να βρεις τα σωστά λόγια και αισθάνεσαι ότι έχεις καλύτερη στήριξη από τους άλλους.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Είσαι στα κέφια σου και περνάς καλά όμως έχεις αρκετά παράπονα από τους άλλους
Η διάθεσή σου είναι σίγουρα στη θετική πλευρά της κλίμακας και ως εκ τούτου έχεις αρκετό κέφι για να ξεμπλέξεις δυσκολίες, να ασχοληθείς με την ερωτική σου ζωή, με τα παιδιά σου, να βγεις, να φλερτάρεις και να διασκεδάσεις. Ίσως κατά βάθος να έχεις μία μικρή απογοήτευση γιατί οι άλλοι, από τον σύντροφο μέχρι τους συνεργάτες και τους συγγενείς σου, δεν φαίνεται να ανταποκρίνονται στις προσδοκίες σου ή να σέβονται αρκετά τις προσπάθειές σου. Εδώ που τα λέμε βέβαια κι εσύ δικαιολογείς στον εαυτό σου πολλά κι αναβάλλεις κάποιες απαραίτητες επανατοποθετήσεις στις προσωπικές σου σχέσεις κυρίως. Η Πανσέληνος (14) μπορεί να σου χαρίσει πολύ ευχάριστα ερωτικά ενσταντανέ και μεγάλη δημιουργικότητα, αν και μπαίνεις στον πειρασμό να πειραματιστείς και στα δύο χωρίς να έχεις αλλάξεις κάτι, περιμένοντας όμως διαφορετικό αποτέλεσμα. Ο Ερμής (14) και ο κυβερνήτης σου, Αφροδίτη (14), στον Ζυγό σε σπρώχνουν να γκαζώσεις στη δουλειά και να βρεις καλύτερες ισορροπίες με τους συνεργάτες σου, όπως και να εξωραΐσεις τη ρουτίνα σου.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Ασχολείσαι με την ανασύνταξη των βάσεών σου, από το σπίτι μέχρι τις σκέψεις σου
Είτε κυριολεκτικά χρειάζεται να ασχοληθείς με την οικογένεια, το σπίτι και το γραφείο σου, είτε μεταφορικά κλείνεσαι στο κεφάλι σου για να δεις πού βρίσκεσαι και να προετοιμάσεις το έδαφος για τα επόμενα βήματά σου. Στην πιο άχαρη βερσιόν, στο μάζεμά σου συμβάλλουν και τα οικονομικά σου. Μπορεί να είναι κουραστική η διαδικασία και ίσως να σε βγάζει εκτός εαυτού, όμως τελικά έχει θετικό αποτέλεσμα στην προσωπική κι επαγγελματική σου ζωή εξίσου. Δίνεις δείγμα γραφής στο γραφείο και το σπίτι κι έτσι κερδίζεις σε επίπεδο συνεργασίας ή ζευγαριού. Η Πανσέληνος (14) μπορεί να φτιάξει ή να διαλύσει το επικοινωνιακό κλίμα. Κράτησε το επίπεδο και ενέργησε όσο καλύτερα μπορείς ακόμη κι αν δεν είσαι σίγουρος για ποιο λόγο δεν συμφωνείς. Ο κυβερνήτης σου Ερμής (14) και η Αφροδίτη (14) στον Ζυγό ανοίγουν μία σαφώς πιο αλέγρα κι ευχάριστη περίοδο, κατά την οποία είσαι πολύ πιο ευχαριστημένος με την ερωτική σου ζωή και όσα σε απασχολούν σε προσωπικό επίπεδο φαίνονται πιο εύκολα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Δεν κάθεσαι λεπτό και καταφέρνεις να ανανεώσεις την καθημερινότητά σου
Εβδομάδα επαφών είναι και αυτή κι έτσι περιμένεις ένα γεμάτο πρόγραμμα που θα κρατήσει το μυαλό σου απασχολημένο με σκέψεις και συζητήσεις, θα σου δώσει την ευκαιρία να δεις κόσμο κι ίσως σε σέρνει δεξιά κι αριστερά χωρίς τελειωμό. Ίσως οι ασχολίες σου να μην είναι ό,τι πιο διασκεδαστικό και πιθανόν να σε δυσκολέψουν ο σύντροφος και οι συνεργάτες σου. Το βέβαιο είναι πάντως ότι μέσα από τον χαμούλη που ζεις θα βγει κάτι καλό για τη δουλειά σου, ίσως και για την υγεία σου, ενώ σίγουρα θα καταφέρεις να ανανεώσεις τη ρουτίνα σου. Ψάξε για μικρές αλλά σημαντικές νίκες και θα καταλάβεις ότι δεν έχεις κάνει μία τρύπα στο νερό. Η Πανσέληνος (14) σε βοηθά να βρεις χρήματα για μια εκδρομή, για μαθήματα, για μία ωραία έξοδο. Με τον Ερμή (14) και την Αφροδίτη (14) στον Ζυγό έχεις διάθεση να ανανεώσεις τον χώρο σου και προσπαθείς να βρεις ισορροπίες στο οικογενειακό σου περιβάλλον.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Επιμένεις στην καλή σου διάθεση παρά τις αντιθέσεις και τα συνεχή μπερδέματα
Η απόσταση από τη θεωρία στην πράξη φαίνεται δυσανάλογα μεγάλη αυτή την εβδομάδα. Έχεις ωραία πράγματα και προτάσεις για να ασχοληθείς, από εξόδους, μέχρι επαγγελματικές ευκαιρίες μέχρι ερωτικές συνευρέσεις. Το εφέ τους είναι θετικό μέχρι τη στιγμή που σκοντάφτεις πάνω στους περιορισμούς της δουλειάς, τις οικογενειακές υποχρεώσεις, τα θέματα του σπιτιού ή του γραφείου. Πάντως έστω και έτσι καταφέρνεις να διασκεδάσεις, να περάσεις ποιοτικό χρόνο με τα παιδιά σου, να δώσεις μία πιο ευχάριστη νότα στην ερωτική σου ζωή. Η Πανσέληνος (14) συνιστά μεγάλη προσοχή στο πορτοφόλι σου, έστω κι αν κάνεις τις σωστότερες κινήσεις. Στο ερωτικό κομμάτι προσπάθησε να βασίσεις τις επιλογές σου σε γεγονότα, όχι μόνο στη σεξουαλική έλξη ή σε συναισθηματική ελπίδα. Ο Ερμής (14) και η Αφροδίτη (14) στον Ζυγό δίνουν λύσεις υπό τη μορφή συναρπαστικών γνωριμιών, καίριων επαγγελματικών συζητήσεων και περισσότερης συναναστροφής με φίλους. Έτσι ξεμπλοκάρεις από τα μπερδέματα και σου είναι ευκολότερο να εκφραστείς πιο ολοκληρωμένα σε κάθε επίπεδο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Γίνεσαι ευαίσθητος σε κάθε ερέθισμα και πηγαίνεις να κάνεις πάρα πολλά
Γίνε πιο επιλεκτικός απέναντι σε αυτά που κάνεις και με αυτά που λες, έστω κι αν αισθάνεσαι ότι (για κάποιον ανεξήγητο λόγο) πρέπει να τα κάνεις όλα χθες. Ειδικά στις διαπροσωπικές σου σχέσεις, φρόντισε όσα κάνεις να μην είναι μια απλή αντίδραση στις φοβίες ή τα πάθη σου. Ούτε καλά θα περάσεις, ούτε δίοδο επικοινωνίας θα βρεις έτσι, ίσως απλά και μόνο να εκτονωθείς. Όσον αφορά τη δουλειά βάλε κόφτη στο πόσο επιμένεις, πόσο αναλύσεις, πόσο κρίνεις αυτά με τα οποία ασχολείσαι ήδη και κράτησε την προσοχή σου στην λεπτομέρεια για ό, τι καινούργιο προκύψει. Η Πανσέληνος (14) στο ζώδιό σου σού επιτρέπει να κλείσεις σημαντικές εκκρεμότητες οικονομικής φύσεως ή σε θέματα που αφορούν τους συγγενείς σου. Παράλληλα σε ανεβάζει με αφορμή μία εκδρομή, μία σημαντική ευκαιρία ή την τόνωση της ερωτικής σου ζωής. Με τον Ερμή (14) και την Αφροδίτη (14) στον Ζυγό κατεβάζεις ταχύτητα και αισθάνεσαι πιο ήρεμος, πιο σέξι και πιο ασφαλής οικονομικά και συναισθηματικά.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Πέφτεις εξαιτίας διαφόρων ζητημάτων, όμως σταδιακά ξαναβρίσκεις τον εαυτό σου
Εξαιτίας των διαπροσωπικών σου σχέσεων είσαι σε δύσκολη κατάσταση αυτές τις ημέρες, από μία σχέση που τελειώνει, από υποβρύχιες κινήσεις του συντρόφου σου, μέχρι αρνητικούς χειρισμούς των συνεργατών σου και μία γενική, υποδόρια κατήφεια στην κοινωνική σου ζωή. Ίσως ακόμη να μην αισθάνεσαι στα καλύτερά σου σωματικά και να εξαντλείσαι στην προσπάθεια να ανταπεξέρθεις στη δουλειά και τις υποχρεώσεις σου. Θυμήσου το εξής απλό: ό,τι δεν λύνεται, κόβεται. Από τις προκλήσεις αυτές βγαίνουν καινούριες ιδέες, μεγάλες συνειδητοποιήσεις και ιδιαίτερα σημαντικές γνωριμίες, μην τις χάσεις. Η Πανσέληνος (14) υποδεικνύει θέματα όπως η αποδοχή, η συγχώρεση, η ακεραιότητα και η ανωτερότητα, ακόμη κι αν ξέρεις ότι ο απέναντι δεν το αξίζει. Το αξίζεις εσύ. Με τον Ερμή (14) και τον κυβερνήτη σου, Αφροδίτη (14) στο ζώδιό σου η διάθεσή σου βγαίνει από τον υπόνομο με προσωπικά κι επαγγελματικά ανοίγματα που περίμενες να παίρνουν τον δρόμο τους και οικονομικές και ερωτικές υποθέσεις να δρομολογούνται με θετικό για σένα τρόπο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Κάνεις σχέδια και όνειρα και είναι εφικτά εφόσον κρατήσεις μόνο τα πολυτιμότερα
Έχεις αρκετή πλην ευχάριστη δουλειά, καθώς ξέρεις για ποιον λόγο πασχίζεις και το κάνεις με επιτυχία. Η γκάμα των δραστηριοτήτων σου περιλαμβάνει από τα αυστηρώς επαγγελματικά και τις υποχρεώσεις, μέχρι άφθονο χρόνο με φίλους και καινούριες δραστηριότητες στον ελεύθερό σου χρόνο με παρέα ή τον σύντροφό σου. Από όλα αυτά βγαίνει κάτι καλό και για την τσέπη σου, έστω κι αν δεν μπορείς να το εκτιμήσεις άμεσα. Η Πανσέληνος (14) υπογραμμίζει τις δυνατότητες των ημερών και σου δίνει το κλειδί για να βελτιώσεις τις φιλίες σου, τον ελεύθερο χρόνο σου και να δρομολογήσεις τους στόχους σου. Το μυστικό είναι ότι όλα αυτά θα είναι αντίστοιχα όχι της ποσότητας, αλλά της ποιότητας της προσπάθειάς σου. Με την Αφροδίτη (14) και τον Ερμή (14) στον Ζυγό και τον δωδέκατο ηλιακό σου οίκο θα χρειαστεί να περιορίσεις κάποιες από τις δραστηριότητες και τα άτομα της προηγούμενης περιόδου, ενώ στην ερωτική σου ζωή έρχεσαι αντιμέτωπος με καταστάσεις που χρειάζονται εξισορρόπηση ή αποδέσμευση.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Σχεδόν ουτοπικές οι αναζητήσεις σου, όμως αν επιμείνεις κάτι γίνεται τελικά
Το χρήμα πολλοί εμίσησαν τη δόξα ουδείς και αυτό φαίνεται να είναι το σύνθημά σου αυτές τις ημέρες καθώς κάνεις ένα σωρό πράγματα για να κερδίσεις τις εντυπώσεις σε προσωπικό κυρίως, επαγγελματικό δευτερευόντως, επίπεδο. Όσο διατηρείς την ψυχραιμία και την αισιοδοξία σου παρά τον χαμό που υπάρχει στη βάση σου και συνεχίζεις τις προσπάθειές σου, πετυχαίνεις. Κερδίζεις όντως τις εντυπώσεις προσωπικά κι επαγγελματικά. Αν απώτερος στόχος σου είναι το χρήμα ή το σεξ, τα αποτελέσματα είναι ανύπαρκτα ή πολύ ταπεινά από άποψη ποιότητας. Η Πανσέληνος (14) υπογραμμίζει τη σημασία του να βάλεις τον στόχο για κάτι καλύτερο, για να γίνεις καλύτερος και να μην κάνεις εκπτώσεις στην προσπάθεια σου. Ο Ερμής (14) και η Αφροδίτη (14) στον Ζυγό ανοίγουν μία πιο ευχάριστη και ξεκούραση περίοδο με ωραία σχέδια κι ευχάριστο ελεύθερο χρόνο. Η δουλειά που κάνεις προωθεί τα σχέδιά σου και βελτιώνει την ποιότητα του ελεύθερου χρόνου σου, ενώ στην προσωπική σου ζωή συντονίζεσαι πολύ καλύτερα με τον σύντροφό σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Και τα ωραία κουράζουν, ειδικά όταν αντιλαμβάνεσαι ότι χρειάζεσαι κάτι άλλο
Το πρόβλημα με το να κάνεις πολλά ωραία και συναρπαστικά και ενδιαφέροντα πράγματα είναι ότι κι αυτά κουράζουν από κάποιο σημείο και μετά, ειδικά αν χάνεσαι συχνά πυκνά στην μετάφραση με τους ανθρώπους που τα κάνεις. Ίσως δεν καταφέρεις να ανανεωθείς στον βαθμό που ελπίζεις ή και να μη σε παίξουν όπως θα ήθελες οι φίλοι σου, πάντως το σίγουρο είναι ότι θα μπορέσεις να διαγράψεις από τη λίστα σου κάποια πράγματα κι ανθρώπους που δεν σε εκφράζουν. Ιδανικά θα σταματήσεις να προσπαθείς να κρατήσεις στη ζωή ζόμπι σχέσεων, εργασίας ή παλιότερων εκδοχών του εαυτού σου. Η Πανσέληνος (14) παραινεί να χρησιμοποιήσεις αυτά που έχεις με τον καλύτερο τρόπο για να κάνεις ένα βήμα μπροστά, φεύγοντας από την αυστηρά υλιστική σκέψη. Η Αφροδίτη (14) και ο Ερμής (14) στον Ζυγό σε βάζουν να ασχοληθείς στενότερα με την καριέρα σου και τους προσωπικούς σου στόχους. Έχεις αποφάσεις να πάρεις και το παν είναι να κρατήσεις τις ισορροπίες.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Παίζεις όλα τα σενάρια στο μυαλό σου και προσπαθείς να διαχειριστείς πιθανότητες
Με αφορμή τις συζητήσεις ή και γνωριμίες των ημερών, τρέχεις πανικόβλητος για την ερωτική σου ζωή και για να διασφαλίσεις ότι όλα θα πάνε καλά στο κοινό ταμείο. Κάπως άχαρο είναι σαν ρόλος αλλά μέσα από την τριβή με κάθε λεπτομέρεια του τι θα μπορούσε να πάει στραβά, τι λένε στο σπίτι, τι πιστεύει ο κοινωνικός σου κύκλος, καταφέρνεις και βλέπεις φως στα σχέδιά σου, προσωπικά κι επαγγελματικά. Πρόσεξε ιδιαίτερα όσον αφορά τα χρήματα, γιατί είναι αρκετά δύσκολο να έχεις ευνοϊκές για σένα διευθετήσεις αυτές τις μέρες. Η Πανσέληνος (14) σου θυμίζει ότι έχεις συναισθηματική και οικονομική στήριξη από σχέση, φίλους, συνεργάτες όμως μόνο στον βαθμό που κι εσύ ξέρεις τι χρειάζεσαι και δεν αφήνεσαι σε ένα "περίπου". Η Αφροδίτη (14) και ο Ερμής (14) στον Ζυγό ξεκουράζουν από το τρέξιμο και το συναισθηματικό τρενάκι των ημερών, με περισσότερες ευκαιρίες για διασκέδαση, για επιμόρφωση, για εκδρομές και για να αλλάξεις τον αέρα σου.

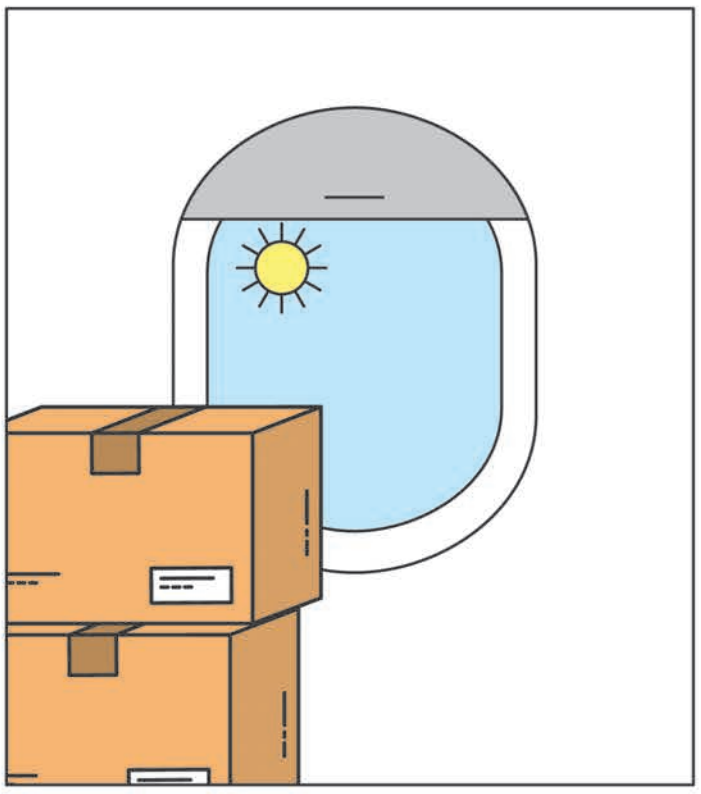
ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Μπαίνεις στα πιο ιδιωτικά κομμάτια της προσωπικής σου ζωής
Συνεχίζει να υπάρχει κίνηση στην ερωτική και κοινωνική σου ζωή και για αυτό ευθύνεται το ότι κάπως ξεκαθαρίζει το τι θέλεις και το ότι αισθάνεσαι ελαφρώς πιο άνετος οικονομικά για να ανοιχτείς. Στη δουλειά έχεις ασχοληθείς και με το παραπάνω με τις προτάσεις που σου γίνονται και το τι περιμένουν οι άλλοι από σένα. Στο τέλος της ημέρας, προσελκύεις θετική προσοχή στην καριέρα σου όπως και στην κοινωνική σου ζωή. Η Πανσέληνος (14) στον ζωδιακό σου άξονα σου θυμίζει να μη ρίχνεις τον εαυτό σου (εκτός αν είναι συνειδητή επιλογή σου) στις σχέσεις και τις συνεργασίες σου, καλό είναι να μην προσπαθείς να πείσεις για κάτι που δεν είσαι. Η Αφροδίτη (14) και ο Ερμής (14) στον Ζυγό μεταφέρουν την προσωπική σου ζωή στα ενδότερα της κρεβατοκάμαρας και του ψυχισμού σου. Η λίμπιντό σου τονώνεται όπως και η διάθεσή σου για βαθύτερο μοίρασμα. Παράλληλα όμως τονώνονται διάφορες φοβίες σου και κυρίως αμφιβολίες για το τι αξίζεις. A

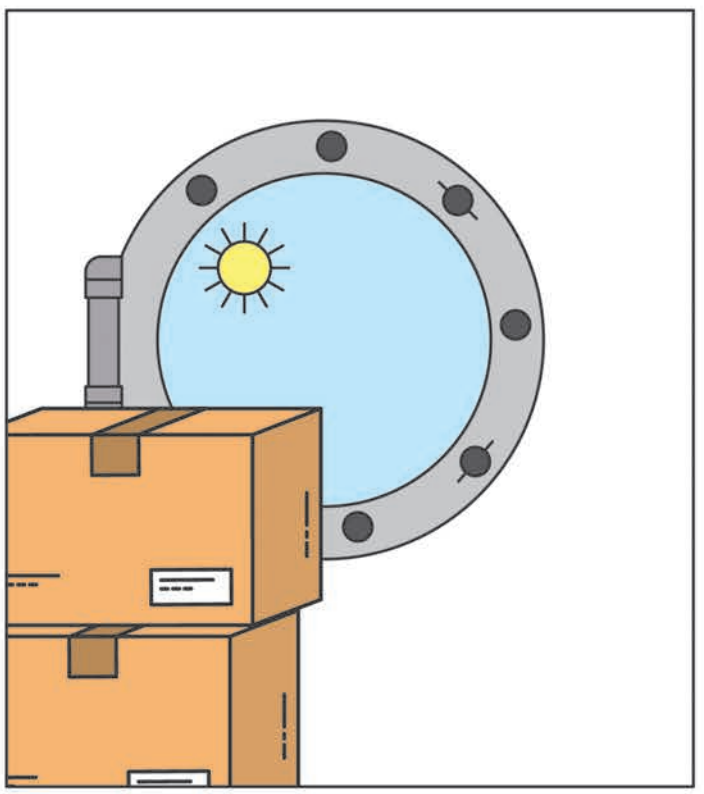
**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

ΒΡΕΙΤΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ:

Αερομεταφορά

ACS Cyprus Economy

Λύση: Η μεγαλύτερη διαφορά είναι το -75% στο κόστος της μεταφοράς.

ACS Cyprus Economy.

Η πιο οικονομική επιλογή για τις αποστολές του e-shop σας σε παραγγελίες από Κύπρο.

Κάντε τις αποστολές σας **ακτοπλοϊκώς** με την ACS και δείτε άμεσα διαφορά στα κόστη, με **έως και 75% χαμηλότερες χρεώσεις,** σε σχέση με τις αντίστοιχες της ταχυδρομικής αγοράς.
Με online ενημέρωση σε πραγματικό χρόνο για την πορεία της κάθε αποστολής, από το σύστημα **track and trace** της ACS, αλλά και **προσωπικές ειδοποιήσεις στο κινητό ή το email του παραλήπτη,** κατά την άφιξη της παραγγελίας του στο κατάστημα παράδοσης στην Κύπρο.

Μοναδικό κέρδος, από τη Νο1 εταιρεία ταχυμεταφορών στην Ελλάδα.

Quest GROUP

Έδρα: **ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25**, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311
www.acscourier.gr

ACS
Τα πάντα, παντού.

ΟΛΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ WINDONE

Ένα νέο συνδυαστικό πρόγραμμα κινητής, σταθερής, internet και τηλεόρασης με απίστευτες δυνατότητες και προνόμια στην επικοινωνία, τη διασκέδαση, την εξυπηρέτηση. Φτιάξε σήμερα το δικό σου συνδυασμό και κέρδισε ακόμα περισσότερα.

Όροι και προϋποθέσεις στο wind.gr/windone

wind.gr

WIND